

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMA (EU) 2021/1543,**annettu 29 päivänä huhtikuuta 2021,****joka sisältää huomautukset, jotka ovat erottamaton osa päätöksiä vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2019, pääluokka III – Komissio ja toimeenpanovirastot**

EUROOPAN PARLAMENTTI, joka

- ottaa huomioon päätöksensä vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2019, pääluokka III – Komissio,
 - ottaa huomioon päätöksensä vastuuvapauden myöntämisestä toimeenpanovirastojen talousarvioiden toteuttamisesta varainhoitovuonna 2019,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan ja liitteen V,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan, kehitysvaliokunnan, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan, liikenne- ja matkailuvaliokunnan, aluekehitysvaliokunnan, maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan, kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan, kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot,
 - ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön (A9-0117/2021),
- A. toteaa, että unionin talousarvio on merkittävä väline yhteisten politiikkatavoitteiden saavuttamiseksi ja sen osuus on keskimäärin 1,0 prosenttia unionin bruttokansantulosta tai 2,1 prosenttia jäsenvaltioiden yleisistä julkisista menoista ja kaikista julkisista menoista unionissa;
- B. toteaa, että kun parlamentti myöntää komissiolle vastuuvapauden, se varmentaa ja arvioi sisäisten ja ulkopuolisten tarkastusten perusteella, onko varat käytetty oikein ja onko politiikkatavoitteet saavutettu, ja vahvistaa näin komission varainkäytön sääntöjenmukaisuuden ja tuloksellisuuden varoille saatavan vastineen osalta;
- C. ottaa huomioon, että vuoden 2019 vastuuvapausmenettely kattaa vuoden, jolle oli ominaista poliittinen ja institutionaalinen siirtymä: pidettiin Euroopan parlamentin vaalit ja 2. heinäkuuta 2019 alkoi uusi vaalikausi sekä nimitettiin uusi komissio, joka aloitti tehtävässään 1. joulukuuta 2019 ja asetti uusia poliittisia painopisteitä, kuten Euroopan vihreän kehityksen ohjelma, unionin digitalisoinnin entistä suurempi painottaminen ja unionin arvojen ja veronmaksajien varojen suojeleminen;
- D. ottaa huomioon, että uuden koronaviruspandemian (covid-19) puhkeaminen ei edellyttänyt mukautuksia unionin vuoden 2019 tilinpäätöksessä ilmoitettuihin lukuihin; ottaa kuitenkin huomioon, että covid-19-pandemialla on vuonna 2020 ja tulevina vuosina merkittävä maailmanlaajuinen vaikutus ja huomattava vaikutus unionin talousarvioon ja tältä osin on määritettävä erityisen huolellisesti, onko komissio käyttänyt unionin määrärahat tehokkaasti ja avoimesti, koska unionin vastauksena pandemiaan toteuttamien välittömien aloitteiden täytäntöönpano vaikuttaa vuodesta 2020 alkaen monien varojen ja vastuiden kirjaamiseen, mittaamiseen tai uudelleenluokitteluun unionin tilinpäätöksessä;
- E. toteaa, että uuden koronaviruspandemian (covid-19) välittömiä seurauksia oli se, ettei talousarvion valvontavaliokunta voinut järjestää tai täysipainoisesti toteuttaa kaikkia suunniteltuja toimintojaan, jotka liittyvät tavanomaiseen unionin toimielinten menojen valvontaan, kuten sen tiedonhankintamatkoja, julkisia kuulemisia tai seminaareja, ja sen täytyi näin ollen tukeutua entistäkin enemmän tilintarkastustuomioistuimen työhön;

Politiittiset painopisteet

1. tähdentää, että unionin talousarvion toteuttamisen yhteydessä on tärkeää noudattaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 317 artiklassa vahvistettua moitteettoman varainhoidon periaatetta ja että on tärkeää saavuttaa niiden ohjelmien prioriteetit ja tavoitteet, joilla autetaan vahvistamaan Euroopan yhdentymistä ja luomaan yhä läheisempää unionia;

2. on huolestunut oikeusvaltioperiaatteen tilanteesta joissakin jäsenvaltioissa ja tällaisten puutteiden aiheuttamista taloudellisista menetyksistä; odottaa komission käyttävän tällaisissa tilanteissa kaikkia käytettävissään olevia välineitä, mukaan lukien oikeusvaltioasetuksen käyttö, jotta unionin rahoitustukea voidaan lykätä tai vähentää tai sen saatavuutta rajoittaa; korostaa, että oikeusvaltioperiaatteen noudattamisen on edellytys moitteettomalle varainhoidolle, johon kuuluu unionin varojen tehokas ja vaikuttava kohdentaminen ja hallinnointi; pitää tässä yhteydessä erittäin myönteisenä yleistä ehdollisuusjärjestelmää unionin talousarvion suojaamiseksi koskevan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2020/2092 hyväksymistä 16. joulukuuta 2020; panee tyytyväisenä merkille, että komissio on ryhtynyt laatimaan suuntaviivoja; korostaa, että Euroopan unionin tuomioistuin on jo yksiselitteisesti tuomiossaan todennut tuomiossaan, etteivät Eurooppa-neuvoston päätelmiin sisältyvät lausumat voi olla ensisijaisia asetuksen tekstiin nähden eikä niillä voida muuttaa sitä;
3. palauttaa mieliin, että ainoastaan unionin tuomioistuin voi kumota asetuksen kokonaan tai osittain; kehottaa komissiota perussopimusten valvojana soveltamaan asetusta sen voimaantulopäivästä alkaen ja käynnistämään oikeusvaltiomekanismin, kun se on tarpeen unionin taloudellisten etujen kaikkien ulottuvuuksien suojaamisen varmistamiseksi; korostaa, että asetus tuli voimaan 1. tammikuuta 2021; palauttaa mieliin, että parlamentti voi asettaa komission vastuuseen asetuksen soveltamisen osalta, mukaan lukien perusteettomat viivytykset, saattamalla ratkaisun laiminlyömiseä käsiteltäväksi SEUT 265 artiklan mukaisesti; muistuttaa, että tämän asetuksen tarkoituksena on suojata unionin varoja ja sitä on sovellettava kaikkiin maksusitoumuksiin ja maksuihin ja samalla on annettava takuut lopullisille edunsaajille ja varojen vastaanottajille;
4. pitää valitettavana, että YMP:n ja koheesiopolitiikan täytäntöönpanoon liittyy unionin jäsenvaltioissa kaikkiaan 292 raportointijärjestelmää, minkä vuoksi tiedot ovat hajanaisia, ne eivät ole vertailukelpoisia eikä tekoälyä ja massadataa voida käyttää vaikuttavalla tavalla varojen valvonnassa; pitää valitettavana, että puutteet tietojen oikeellisuudessa ja vertailukelpoisuudessa sekä se, että raportointiteknikoiden digitalisaatio on eri vaiheissa, haittavat edelleen vakavalla tavalla kattavan yleiskuvan saamista unionin varojen jakautumisesta ja niiden tehokasta valvontaa; pitää valitettavana, että unionin varojen väärinkäyttöä ja niihin liittyviä petoksia ja kavalluksia havaitaan enimmäkseen vain satunnaisesti komission ja Euroopan tilintarkastustuomioistuimen otantaan perustuvissa tarkastuksissa tai OLAFin tutkimuksissa;
5. pitää valitettavana, ettei yksikään YMP:n ja koheesiopolitiikan raportointijärjestelmistä sisällä tietoa lopullisista edunsaajista, ettei tämän tiedon julkistamista vaadita laissa ja että kaikissa jäsenvaltioissa kaikki yritysten tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot eivät ole saatavilla kansallisissa keskusrekistereissä; korostaa, että yhteentoimiva tietojärjestelmä mahdollistaisi väärinkäytösten, petosten, varojen väärinkäytön, eturistiriitojen, päällekkäisen rahoituksen ja muiden systeemisten ongelmien havaitsemisen aikaisemmin ja tehokkaammin ja antaisi lisäksi kattavan yleiskuvan unionin varojen todellisesta jakautumisesta ja mahdollisesta tahattomasta keskittymisestä muutamalle harvalle oligarkkiselle tai jopa rikolliselle lopulliselle edunsaajalle; korostaa, että yritysten ja yritysryhmien omistusrakenteita ja tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevan tiedon puute vaikeuttaa merkittävästi käsityksen saamista varojen nykyisestä jakautumisesta; korostaa jälleen kattavien, luotettavien ja vertailukelpoisten tietojen ratkaisevaa merkitystä unionin menojen tehokkaalle, vaikuttavalle ja oikea-aikaiselle valvonnalle sekä eurooppalaisten veronmaksajien varojen suojelulle;
6. palauttaa mieliin komissiolle esittämänsä kehotuksen ehdottaa asetusta sellaisen yhteentoimivan tietojärjestelmän perustamisesta, joka mahdollistaisi jäsenvaltioiden viranomaisille yhdenmukaisen ja vakiomuotoisen raportoinnin oikea-aikaisesti yhteistyöhön perustuvan hallinnoinnin alalla etenkin YMP:n ja koheesiorahastojen osalta, jotta systeemiset virheet ja väärinkäytökset havaitaan aikaisemmin, kuten komissiolle myönnettävää vastuuvapautta varainhoitovuodelta 2018 koskevassa mietinnössä todettiin; painottaa, että tällaista järjestelmää olisi päivitettävä automaattisesti vertailukelpoisilla ja oikea-aikaisilla tiedoilla, jotta sen avulla voidaan harjoittaa seurantaa ja valvontaa tekoälyä ja massadataa käyttämällä; kehottaa komissiota tekemään kiireellisesti kaikkien tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen julkistamisesta lakisääteisen vaatimuksen, jonka täyttäminen on edellytyksenä unionin varojen käytölle;
7. korostaa etuja, joita tällainen yhteentoimiva ja digitaalinen järjestelmä tarjoaisi jäsenvaltioiden viranomaisille valvottaessa ja tarkasteltaessa kansallisia parlamentteja ja hallituksia, kun kohdennetaan, hallinnoidaan ja jaetaan unionin rahoitusta, joka muodostuu jäsenvaltioiden veronmaksajien varoista; korostaa, että unionin raportointi-, seuranta- ja tarkastustoiminnan digitalisaatio on myöhässä ja sitä tarvitaan välttämättä, koska väärinkäytökset, petokset, varojen väärinkäyttö, eturistiriidat, päällekkäinen rahoitus ja muut systeemiset ongelmat ovat luonteeltaan rajat ylittäviä; panee merkille parlamentin ja komission vuosien 2021–2027 monivuotista rahoituskehystä, elpymis- ja palautumistukivälinettä, yhteisiä säännöksiä koskevaa asetusta ja YMP:tä koskevien neuvottelujen aikana tekemät ehdotukset;

8. pitää valitettavana, että neuvosto osallistui vain vastahakoisesti neuvotteluihin toteuttamiskelpoisten kompromissien löytämiseksi; pitää valitettavana, että eri säädöksissä sovittiin erilaisista säännöistä ja raportointivaatimuksista; kehottaa komissiota ehdottamaan ilman aiheetonta viivytystä sopivaa säännöstä sisällytettäväksi varainhoitoasetukseen;
9. muistuttaa, että vuoden 2018 vastuuvapausmietinnössä komissiota kehoitettiin toimittamaan vastuuvapauden myöntävälle viranomaiselle luettelo kaikille Agrofert-yhtyrühmään kuuluville yrityksille kaikissa jäsenvaltioissa suoritettujen maksujen kokonaismäärästä sekä kaikkien jäsenvaltioiden yhteenlaskettuja unionin tukia koskeva jäsenvaltiokohtainen luettelo 50 suurimmasta yksittäisestä edunsaajasta (luonnolliset henkilöt yrityksen tai useamman yrityksen tosiasiallisina edunsaajina ja omistajina) sekä luettelo 50 suurimmasta edunsaajasta (luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt sekä luonnolliset henkilöt useiden yritysten omistajina); panee merkille komission toistuvat yritykset koota tällainen luettelo pyytämällä jäsenvaltioilta tietoja; pitää erittäin valitettavana, ettei komissio ole pystynyt toimittamaan pyydettyä luetteloa tämän päätöslauselman antamispäivään mennessä, koska jäsenvaltiot eivät ole toimittaneet täydellisiä, luotettavia ja vertailukelpoisia tietoja; painottaa tämän olevan selvä osoitus siitä, että yhteistyössä hallinnoitavia varoja varten tarvitaan kiireellisesti digitaalinen yhteentoimiva raportointi- ja seuranta järjestelmä; kehottaa komissiota toimittamaan pyyntöjen mukaisesti ilman enempää aiheetonta viivytystä luettelon 50 suurimmasta yksittäisestä lopullisesta edunsaajasta sekä kattavan luettelon kaikista kaikkien Agrofert-yhtyrühmään kuuluvien yritysten saamista yhteistyössä hallinnoitavista tuista kaikissa jäsenvaltioissa vuosilta 2014–2020 ja kehottaa jäsenvaltioita tekemään komission kanssa täysimääräistä yhteistyötä toimittamalla tarvittavat tiedot analyysia ja näiden luetteloiden kokoamista varten;
10. kehottaa jälleen komissiota
 - poistamaan kaikki tekniset ja oikeudelliset esteet yritys rakenteita ja tosiasiallista edunsaajaa ja omistajaa koskevien tietojen keräämiseltä ja ottamaan käyttöön toimenpiteitä, joilla varmistetaan digitaalinen, yhteentoimiva ja standardoitu tiedonkeruu unionin rahoituksen saajista, myös niistä, jotka viime kädessä hyötyvät suoraan tai välillisesti unionin rahoituksesta, ja niiden tosiasiallisista edunsaajista ja omistajista;
 - ottamaan käyttöön tarvittavat digitaaliset järjestelmät ja välineet, joiden käyttö on pakollista kaikille jäsenvaltioille ja joihin kuuluu muun muassa yksi yhteinen tiedonlouhinta- ja riskienpisteytysväline, jonka avulla komissio, OLAF ja tarvittaessa EPPA voivat käyttää ja analysoida tällaisia unionin rahoituksen saajia (myös niiden tosiasiallisia edunsaajia ja omistajia) koskevia tietoja valvontaa ja tarkastuksia varten, jotta unionin talousarviota ja elpymisvälinettä voidaan suojata paremmin sääntöjenvastaisuuksilta, petoksilta ja eturistiriidoilta;
 - kiinnittämään edelleen erittäin paljon huomiota unionin talousarvion moitteettomaan varainhoitoon erityisesti ottamalla käyttöön monivuotisia valvontastrategioita, joilla pyritään estämään, havaitsemaan ja korjaamaan virheet, sekä jatkamaan unionin talousarvion toteuttamisen huolellista seuranta ja ryhtymään välittömiin toimiin virheiden korjaamiseksi ja jäsenvaltioiden, välittäjien tai lopullisten edunsaajien virheellisesti käyttämien varojen perimiseksi takaisin;
11. palauttaa mieliin, että komissio perusti varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmän varainhoitoasetuksen 135 artiklan mukaisesti vahvistaakseen unionin taloudellisten etujen suojaa, taatakseen moitteettoman varainhoidon ja varmistaakseen, että yritykset ja tosiasialliset edunsaajat ja omistajat eivät voi hyötyä unionin varoista, jos ne on tuomittu unionin varojen käyttöön liittyvistä petoksista tai korruptiosta tai muusta rikollisesta toiminnasta tai jos ainakin OLAF on antanut jäsenvaltioiden rikostorjuntaviranomaisille niitä vastaan oikeudellisia suosituksia 1. tammikuuta 2016 alkaen; katsoo, että tämä väline voisi auttaa unionin toimielimiä ja kansallisia elimiä torjumaan ja ehkäisemään korruptiota ja petoksia paremmin jäsenvaltioissa; pitää valitettavana, että tietokannassa on mainittu vain muutama talouden toimija (viisi helmikuussa 2021); pitää tätä merkinä siitä, että varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmää ei ole pantu asianmukaisesti täytäntöön;
12. pyytää komissiota harkitsemaan varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmän soveltamisen ulottamista yhteistyössä hallinnoitaviin varoihin siten, että se koskee edunsaajia, rahoitusvälineiden täytäntöönpanosta vastaavia elimiä ja lopullisia edunsaajia, kun se ehdottaa unionin yleiseen talousarvioon sovellettavien varainhoitosääntöjen (varainhoitoasetus) tarkistamista suhteellisuus- ja tarkoituksenmukaisuusperiaatteita noudattaen; toteaa, että lainsäädäntömuutokset, jotka koskevat edunsaajien, jotka on myös rekisteröity yhteistyöhön perustuvan hallinnon piiriin, sulkemista unionin varojen ulkopuolelle kaikissa eri menomuodoissa, merkitsisivät lisäksi tarvetta säätää, että jäsenvaltioilla on suora pääsy komission omistamaan järjestelmään ja että ne voivat syöttää tietoja edunsaajista omalla vastuullaan; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota takaamaan nykyisten sekä unionin että kansallisten tietokantojen ja tiedonlouhinta välineiden paremman yhteentoimivuuden; toteaa, että Euroopan tietosuojavaltuutetun mukaan tällaisen yhteentoimivuuden toteuttamisessa ei ole mitään ongelmaa yleisen tietosuojan kannalta mutta selkeä oikeusperusta on tarpeen;

13. kehottaa komissiota
 - ilmoittamaan vastuuvapauden myöntävälle viranomaiselle syyt siihen, miksi varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmässä on erittäin vähän merkintöjä;
 - toteuttamaan tarvittavat toimet varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmän toiminnan, täytäntöönpanon ja toimivuuden parantamiseksi, jotta varmistetaan, että kaikki varainhoitoasetuksen 136 artiklan 1 kohdan c-h alakohdan vaatimukset täyttävät talouden toimijat kirjataan; kehottaa lisäksi komissiota tarkistamaan perusteita, jotta voidaan vähentää niiden monimutkaisuutta ja lisätä niiden sovellettavuutta käytäntöön;
 - parantamaan välineen käyttöä siten, että musta lista yhdistetään OLAFin, EPPOn ja jäsenvaltioiden tietokantoihin ja luodaan automaattinen järjestelmä, joka päivittää tietokantaa luotettavalla ja oikea-aikaisella tiedolla;
14. katsoo komission pyrkimysten mukaisesti, että on erittäin tärkeää löytää oikea tasapaino matalan virhetason, nopean maksamisen, tarkastusten kohtuullisten kustannusten ja unionin talousarvion lisäarvon välillä;
15. korostaa unionin politiikkojen ja välineiden ratkaisevaa roolia pyrittäessä vähentämään jäsenvaltioiden ja alueiden välisiä eroja koheesion, maatalouden ja maaseudun kehittämisen, tutkimuksen ja innovoinnin sekä sisäasioiden ja ulkosuhteiden aloilla, edistämään talouskasvua ja työllisyyttä, torjumaan köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä sekä pitämään yllä ja edistämään unionin arvoja, turvallisuutta ja oikeutta sen kansalaisille sekä unionissa että muualla maailmassa;
16. pitää myönteisenä, että komissio unionin talousarvion hallinnoijana mukauttaa yhteistä menetelmäänsä asianmukaisesti eri menoalojen riski-, valvonta- ja hallintoympäristöjen erityispiirteisiin, jotta se voi täyttää tehokkaasti raportointivelvoitteensa ja suojata unionin talousarviota;
17. toteaa, että elokuusta 2018 lähtien varainhoitoasetuksen 61 artiklassa on säädetty laajemmasta eturistiriitojen määritelmästä; korostaa komission vastuuta varmistaa, että nämä säännökset pannaan täytäntöön asianmukaista huolellisuutta noudattaen koko unionissa ja että eturistiriitojen kaikkia muotoja torjutaan tehokkaasti ja vaikuttavasti unionin talousarvion toteutuksen kaikissa vaiheissa; pitää tärkeänä, että kaikkien unionin varainsiirtojen lopullisia edunsaajia koskevat julkiset tiedot ovat saatavilla, jotta vältetään eturistiriidat unionin talousarviota toteutettaessa;
18. kehottaa jälleen komissiota varmistamaan, että jäsenvaltioiden eturistiriitojen välttämiseksi toteuttamia ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä arvioidaan asianmukaisesti; pitää tässä yhteydessä myönteisinä varainhoitoasetuksen mukaista eturistiriitojen välttämistä koskevia komission ohjeita, jotka jaettiin jäsenvaltioille elokuussa 2020 ja joiden tarkoituksena on edistää eturistiriitoja koskevien sääntöjen yhdenmukaista tulkintaa ja soveltamista ja lisätä tietoisuutta näiden sääntöjen sovellettavuudesta myös yhteistyössä toteutettavan hallinnoinnin yhteydessä; kehottaa komissiota julkistamaan nämä ohjeet ja myös jakamaan tietoa näitä kysymyksiä koskevista tarkastuksista ja esimerkkejä hyvistä käytännöistä sekä jäsenvaltioiden viranomaisten että talousarvion valvontavaliokunnan kanssa;
19. on huolestunut siitä, että Tšekin maksajavirasto (valtion maatalousinterventiorahasto) saattaa tulkita suppeasti asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 61 artiklaa, sillä se katsoo, ettei artiklaa sovelleta hallituksen jäseniin; kehottaa komissiota antamaan lausuntonsa kyseisen artiklan tulkinnasta kansallisten maksajavirastojen osalta; kehottaa komissiota varmistamaan, että Tšekissä noudatetaan asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 61 artiklaa ja se pannaan täytäntöön ja että sitä sovelletaan kaikkiin unionin talousarviosta suoritettaviin maksuihin, myös YMP:n ensimmäisen pilarin mukaisesti suoriin tukiin, sekä valvomaan tältä osin maksajavirastojen riippumatonta toimintaa;
20. muistuttaa, että unionin varojen jakamiseen ja väärinkäyttöön liittyvät skandaalit esimerkiksi Bulgariassa, Tšekissä, Slovakiassa ja Romaniassa ovat aiheuttaneet viime kuukausina ja vuosina voimakkaita julkisia vastalauseita, kun unionin kansalaiset ovat vaatineet unionin toimielimiä ja erityisesti komissiota varmistamaan, että tällainen julkisten varojen väärinkäyttö loppuu;
21. suhtautuu myönteisesti komission huhtikuussa 2019 OLAFin aloitteesta hyväksymään uuteen petostentorjuntastrategiaan, jonka tavoitteena on lisätä komission tietämystä petoksista ja sen analyttisiä valmiuksia ohjata petostentorjuntatoimia, varmistaa yksiköiden ja toimeenpanovirastojen välinen yhteistyö petostentorjunnassa ja lujittaa petostentorjunnan sisäistä valvontaa; kehottaa komissiota laatimaan seurantakertomuksen sen täytäntöönpanon tehokkuudesta ja ensimmäisistä tuloksista sekä raportoimaan asiasta vastuuvapauden myöntävälle viranomaiselle;

22. korostaa, että vuosien 2021–2027 monivuotinen rahoituskehys sekä elpymis- ja palautumistukiväline huomioon ottaen unionin rahoitusvaroilla olisi tuettava unionin lisääntyviä painopiste- ja vastuualueita; toteaa, että unionin taloudellisten etujen suojaaminen on äärimmäisen tärkeää ja että kaikilla tasoilla tarvitaan mahdollisimman voimakkaita toimia petosten, korruption ja unionin varojen väärinkäytön ehkäisemiseksi ja torjumiseksi; kehottaa komissiota ehdottamaan riittävien taloudellisten ja henkilöresurssien myöntämistä tilintarkastustuomioistuimelle, OLAFille ja EPPOlle ja antamaan jatkossakin riittävästi resursseja sekä vahvaa poliittista tukea, jotta ne voivat toteuttaa tarkastus-, tutkinta- ja syytetoimia unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi;
23. toteaa samalla, että rahoitusmekanismien käytön lisääntyminen unionin talousarvion rinnalla unionin poliitikkojen toteuttamiseen kolmansissa maissa uhkaa vähentää unionin toimiin ja menoihin liittyvää vastuuvuorollisuutta ja avoimuutta; vaatii komissiota varmistamaan, että ulkoisen avun toimittamisen ehtona on oikeusvaltioperiaatteen noudattaminen ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen avunsaajamaissa; korostaa erityisesti tarvetta varmistaa, että maat ja kolmannet osapuolet ja/tai luonnolliset henkilöt, joille myönnetään unionin varoja tai jotka ovat niihin yhteydessä, noudattavat demokratian keskeisiä arvoja, kunnioittavat kansainvälisiä ihmisoikeusnormeja ja sitoutuvat väkivallattomuuden periaatteisiin;
24. palauttaa mieliin, että kehitys yhteistyöpolitiikan tavoitteena on köyhyyden poistaminen ja eriarvoisuuden vähentäminen ja että varojen olisi päädyttävä vain niiden tarkoitetuille edunsaajille;
25. pitää Euroopan syyttäjänviraston (EPPO) perustamista merkittävänä käänteenä unionin taloudellisten etujen suojaamisessa; muistuttaa komissiota siitä, että EPPOlla on tulevana vuosina keskeinen rooli unionin elpymissuunnitelman suojaamisessa; kehottaa kaikkia unionin jäsenvaltioita liittymään EPPOon ja nimittämään syyttäjänsä selkeiden ja avoimien kriteereiden perusteella;
26. korostaa EPPO:n perustamisvaiheessa ilmennyt rahoitus- ja henkilöstövajetta mutta pitää myönteisenä sen talousarvion ja henkilöstön merkittävää lisäystä alkuperäiseen ehdotukseen verrattuna; toteaa jälleen vastustavansa OLAFin henkilöstön vähentämistä EPPOlle siirrettyjen virkojen vuoksi ja toteaa, että OLAFilta vähennetään tällä tavoin kumulatiivisesti 45 virkaa vuoteen 2023 mennessä; kehottaa komissiota lisäämään valmiuksia tarkastelemalla uudelleen sekä EPPO:n että OLAFin samoin kuin Eurojustin henkilöstötilannetta; kehottaa komissiota ja budjettivallan käyttäjiä varmistamaan, että OLAFin, EPPO:n ja Eurojustin määrärahoja lisätään, jotta ne voivat täyttää tehtävänsä;
27. panee huolestuneena merkille, että tammikuun 2015 ja joulukuun 2019 välisenä aikana oikeusviranomaiset eivät tehneet OLAFin suositusten perusteella päätöstä 199 tapauksessa ja että päätös tehtiin vain 178 tapauksessa ⁽¹⁾; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan asianmukaisesti jatkotoimia kaikkien OLAFin suositusten johdosta;
28. hyväksyy tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksessa varainhoitovuodelta 2019 ja tilintarkastustuomioistuimen kertomuksessa EU:n talousarvion tuloksellisuudesta esitetyt suositukset ja kannustaa painokkaasti komissiota ja muita asianomaisia osapuolia panemaan ne täytäntöön mahdollisimman pian ja korostaa muutamia jäljempänä esitettäviä tärkeimpiä ja kiireellisimpiä suosituksia;
29. on erityisen huolestunut tilintarkastustuomioistuimen toistuvista havainnoista, joiden mukaan joidenkin kansallisten tarkastusviranomaisten tai todentamisviranomaisten työtä pidetään liian virheellisenä ja siksi epäluotettavana, mikä vaarantaa komission vuotuista hallinto- ja tuloksellisuuskertomusta varten toimitettavien tietojen luotettavuuden; pitää valitettavana, ettei tilintarkastustuomioistuin voi sisällyttää työhönsä analyysia jatkuvien puutteiden taustalla olevista syistä;
30. pitää valitettavana, ettei komissio voinut antaa merkityksellisiä tietoja syistä eikä jäsenvaltioiden viranomaisten välisistä maakohtaisista eroista; pitää valitettavana, että tietojen puute näiden jatkuvien systeemisten puutteiden syistä tietyissä kansallisissa tarkastusviranomaisissa estää ongelmiin puuttumisen ja niiden ratkaisemisen tehokkaalla ja vaikuttavalla tavalla; kehottaa komissiota analysoimaan perusteellisesti taustalla olevat syyt ja rakenteelliset ongelmat, jotka aiheuttavat tilintarkastustuomioistuimen havaitsemat jatkuvat systeemiset puutteet; pyytää komissiota sisällyttämään tähän myös parhaita käytäntöjä koskevia huomautuksia ja antamaan kansallisille viranomaisille tämän analyysin perusteella selkeitä, käytännöllisiä ja helposti toteutettavissa olevia monialaisia sekä maakohtaisia suosituksia, kuten tämän päätöslauselman asiaa koskevissa luvuissa tarkemmin kuvataan;
31. kehottaa komissiota kiinnittämään enemmän huomiota jäsenvaltioihin, joiden hallinto- ja valvontajärjestelmät ovat vain osittain luotettavia tai eivät ole luotettavia ja joissa varoihin liittyy suurempi petos- ja korruptionriski, ja osoittamaan niille enemmän henkilöstöä ja varoja, ja toteaa tämän koskevan etenkin jäsenvaltioita, jotka eivät osallistu Euroopan syyttäjänviraston toimintaan;
32. kehottaa asettamaan Arachne-välineen käytön ehdoksi sille, että jäsenvaltiot voivat käyttää unionin varoja;

⁽¹⁾ https://ec.europa.eu/anti-fraud/sites/antifraud/files/olaf_report_2019_en.pdf

33. korostaa, että tilintarkastustuomioistuimen laskema virhetaso on tilastollinen yhteenveto ja sellaisena unionin menojen laillisuutta ja sääntöjenmukaisuutta kuvaava kätevä yhteinen indikaattori mutta se ei anna eriytettyä kuvaa siihen sisältyvien virheiden erilaisesta luonteesta ja vakavuudesta; toteaa, että tilintarkastustuomioistuimen menetelmä perustuu kansainvälisiin tilintarkastusstandardeihin, joihin sisältyy tapahtumien satunnaisotoksen testaaminen, ja että edustava otos ei voi olla kokonaan riskiperusteinen; pitää myönteisenä, että tilintarkastustuomioistuin jakaa otoksensa suuri- ja vähäriskisiin tapahtumiin; pitää myönteisenä, että tilintarkastustuomioistuin on jo sisällyttänyt kertomukseen esimerkkejä havaituista virheistä; kehottaa tilintarkastustuomioistuinta sisällyttämään kertomukseen vieläkin yksityiskohtaisempia tietoja, jotta maakohtaisista ongelmista saataisiin lisää etenkin maantieteellistä tietoa;
34. pitää valitettavana, että joissakin jäsenvaltioissa suurin osa YMP:n suorista tuista keskittyy muutamille harvoille edunsaajille, myös tapauksissa, joissa syntyy oligarkkisia rakenteita, ja tämä heikentää erityisesti pienviljelijöiden ja maaseutuyhteisöjen tilannetta;
35. muistuttaa, että YMP:n varat olisi jaettava oikeudenmukaisemmin ja varmistettava niiden jakaminen siten, että hehtaarikohtaisia tukia myönnetään alenevalla asteikolla suhteessa maatalon kokoon;
36. on huolissaan ilmoitetuista maananastustapauksista joissakin jäsenvaltioissa ja kehottaa jälleen komissiota ottamaan käyttöön vaikuttavan valvontajärjestelmän, jolla varmistettaisiin, että YMP:n varoihin ovat oikeutettuja vain edunsaajat, jotka viljelevät maata, ja että varoja eivät saa edunsaajat, jotka ovat hankkineet maan laittomasti tai vilpillisesti; toistaa tässä yhteydessä kehoituksensa ottaa käyttöön unionin tasolla erityinen valitusmekanismi, jolla tuettaisiin viljelijöitä ja edunsaajia, jotka joutuvat esimerkiksi maananastukseen liittyvien väärinkäytösten, kansallisten viranomaisten väärinkäytösten tai rikollisjärjestöjen tai järjestäytyneen rikollisuuden painostuksen kohteeksi, tai pakkotyön tai orjatyön kohteeksi joutuvia henkilöitä ja annettaisiin näille mahdollisuus esittää komissiolle nopeasti valitus, joka komission olisi tutkittava kiireellisesti ⁽²⁾;
37. toistaa huolensa siitä, että maksattamatta olevien sitoumusten määrä on jatkanut kasvuaan ja oli vuoden 2019 lopussa ennätykselliset 298,0 miljardia euroa (281,2 miljardia euroa vuonna 2018); panee merkille, että maksu-määrärahojen määrä vuotuisissa talousarvioissa on ollut viime vuosina huomattavasti pienempi kuin monivuotisen rahoituskehysten enimmäismäärä, mikä saattaa johtaa tulevaisuudessa suurempiin maksutarpeisiin; suhtautuu myönteisesti siihen, että komissio sisällytti ehdotukseensa vuosien 2021–2027 monivuotista rahoituskehystä koskevaksi asetukseksi arvioidut tulevat maksut, jotka liittyvät vuonna 2020 osana unionin koronaviruksen torjuntatoimia ehdotettuihin lisäyksiin; kehottaa komissiota seuraamaan tiiviisti jäsenvaltioiden täytäntöönpanoprosessia, mikäli ilmenee puutteellista täytäntöönpanoa tai alhaisia käyttöasteita; suhtautuu myönteisesti komission pyrki-mykseen ottaa käyttöön n+2 -sääntö kaikilla menoaloilla ja korostaa, että n+3 -säännön korvaamiseksi tarvitaan muita vastaavia välineitä; kehottaa jälleen komissiota käyttöasteiden parantamiseksi lisäämään teknistä tukea kansallisille, alueellisille ja paikallisille viranomaisille sekä kansalaisjärjestöille ja kansalaisille ⁽³⁾;
38. muistuttaa, että maksusitoumusten ja maksujen välillä on yhä suurempi kuilu ja unionin talousarvio kasvaa (tilintarkastustuomioistuimen nopea tilannekatsaus ”EU:n talousarvion maksattamatta olevat sitoumukset – lähempi tarkastelu”), mikä on vakava haaste myös vastuuvapauden myöntävälle viranomaiselle; panee merkille, että unionin pitkän aikavälin talousarvio kasvoi 1 083 miljardista eurosta 1 800 miljardiin euroon vuosiksi 2021–2027, Next Generation EU -elpymisväline mukaan luettuna; kehottaa komissiota seuraamaan kansallisten elpymis- ja palautumissuunnitelmien täytäntöönpanoa säännöllisin väliajoin sen varmistamiseksi, että valtiontuki-sääntöjä noudatetaan, ja raportoimaan asiasta vastuuvapauden myöntävälle viranomaiselle; korostaa, että tämän pyynnön noudattamatta jättäminen saattaa johtaa vastuuvapauden epäämiseen vuotta 2020 koskevassa menette-lyssä;
39. toteaa, että maksu-määrärahojen määrä vuotuisissa talousarvioissa on ollut viime vuosina huomattavasti pienempi kuin monivuotisen rahoituskehysten enimmäismäärä, mikä saattaa johtaa tulevaisuudessa suurempiin maksutarpeisiin ja aiheuttaa talousarvioon kohdistuvia paineita;
40. pitää valitettavana, että mahdollisuutta käyttää vuosien 2021–2027 monivuotisen rahoituskehysten puitteissa käyttämättä jääneitä maksusitoumusmäärärahoja ja vapautettuja määrärahoja elpymissuunnitelman rahoittamiseksi syntyneen velan takaisinmaksuun ei hyödynnetty;
41. kiinnittää huomiota siihen, että unionin talousarvioon vuonna 2019 kohdistuneet pääaisalliset rahoitusriskit liittyivät rahoitustoimiin, jotka toteutettiin unionin talousarviosta suoraan katettavina lainoina (53,7 prosenttia), ja rahoitustoimiin, jotka katettiin unionin takuurahastosta (46,3 prosenttia); panee merkille, että kun tähän sisäl-lytetään myös ESIR-rahaston (Euroopan strategisten investointien rahasto) takuuseen mahdollisesti liittyvät maksut, unionin talousarviosta katettavan kokonaisriskin määrä nousi vuoden 2019 loppuun mennessä 90,5 miljardiin euroon; kehottaa komissiota esittämään yleisestä talousarviosta katettavia takauksia koskevassa vuotuisessa

⁽²⁾ Vuoden 2018 vastuuvapauspäätöslauselman 23 kohta.

⁽³⁾ Vuoden 2018 vastuuvapauspäätöslauselman 17 kohta.

kertomuksessa kokonaiskuvan unionin talousarvioon kohdistuvista riskeistä, mukaan lukien ESIR-takuusta ja kaikista siihen liittyvistä tulevista rahoitustoimista aiheutuva riski;

42. huomauttaa, että unioni on hyödyntänyt yhä enemmän rahoitusvälineitä ja EIP-ryhmälle annettuja talousarviota-kuita; palauttaa mieliin, että tilintarkastustuomioistuimen tarkastusvaltuudet eivät nykyisellään kata niitä EIP-ryh-män toimia, joita ei rahoiteta unionin talousarviosta mutta joilla edistetään samoja unionin tavoitteita;
43. toteaa, että tilintarkastustuomioistuin haluaa siirtyä kohti varmentavaa tarkastustapaa; kehottaa tilintarkastustuo-mioistuinta jatkamaan omia otantatarkastuksiaan yksittäisten tapahtumien seuraamiseksi;
44. on huolissaan siitä, ettei nykyinen henkilöstötilanne ole riittävä unionin kasvavaan talousarvioon nähden; korostaa, että tilintarkastustuomioistuimen ja asiaankuuluvien Euroopan parlamentin sihteeristöjen hallinnollisia valmiuksia on väistämättä lisättävä; korostaa, että näiden vaatimusten täyttämättä jättäminen voi johtaa vastuuvapauden epäämiseen vuotta 2020 koskevassa menettelyssä;
45. kannustaa tilintarkastustuomioistuinta analysoimaan jatkossakin unionin talousarvion tuloksellisuutta; toteaa, että unionin toimien laillisuuden ja sääntöjenmukaisuuden asianmukainen arviointi vastuuvuvelaisuuden parantami-seksi on moitteettoman varainhoidon perusta; painottaa, että indikaattoreiden avulla olisi arvioitava eri toimintojen onnistumista kuvailevalla tavalla ja puolueettomasti ilmaisevalla poliittisilla preferensseillä; korostaa tilintarkastus-tuomioistuimen suositusta, jonka mukaan indikaattoreita on kehitettävä edelleen ja panos- ja tuotosindikaattorei-den sekä tulos- ja vaikutusindikaattoreiden välillä on löydettävä parempi tasapaino; kehottaa komissiota vähentä-mään tavoitteiden ja indikaattoreiden määrää määriteltyyn joukkoon merkityksellisiä ja asianmukaisia tulos- ja vaikutusindikaattoreita, joilla kyetään parhaiten mittaamaan aikaan saatuja tuloksia unionin varainkäytön vaikut-tavuuden ja sen tuottaman eurooppalaisen lisäarvon osalta;
46. hyväksyy budjettipääosaston, tutkimuksen ja innovoinnin pääosaston, maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston, alue- ja kaupunkipolitiikan pääosaston, työllisyys-, sosiaali- ja osallisuusasioiden pääosaston, meri- ja kalastusasioiden pääosaston, ilmastotoimien pääosaston, muuttoliike- ja sisäasioiden pääosaston, oikeus- ja kulut-taja-asioiden pääosaston, naapuruuspolitiikan ja laajentumisneuvottelujen pääosaston sekä rakenneuudistusten tuen pääosaston pääjohtajien vuotuisissa toimintakertomuksissaan esittämät varaukset; katsoo näiden varaumien osoit-tavan, että komission ja jäsenvaltioiden käyttöön ottamat valvontamenettelyt pystyvät antamaan tarvittavat takeet tilien perustana olevien toimien laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta kullakin politiikan alalla vain, jos kaikki tarvittavat oikaisumenettelyt pannaan onnistuneesti täytäntöön;

Tilintarkastustuomioistuimen tarkastuslausuma

47. pitää myönteisenä, että tilintarkastustuomioistuin totesi unionin varainhoitovuoden 2019 tilien olleen luotettavat ja että se totesi, ettei tulojen virhetaso ollut olennainen vuonna 2019;
48. on huolestunut siitä, että tilintarkastustuomioistuin antoi ensimmäistä kertaa neljään vuoteen kielteisen lausunnon tilien perustana olevien menojen laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta;
49. toteaa kuitenkin, että tilintarkastustuomioistuin myöntää kokonaisvirhetason pysyneen suhteellisen vakaana eli 2,7 prosentissa vuonna 2019 verrattuna 2,6 prosenttiin vuonna 2018, ja korostaa tilintarkastustuomioistuimen esit-tämiä unionin menojen myönteisiä tekijöitä, kuten luonnonvarojen alalla tapahtunutta kehitystä ja hallinnon alalla saavutettuja pysyviä tuloksia;
50. toteaa, että kielteisen lausunnon syyt olivat seuraavat: tilintarkastustuomioistuin toteaa unionin menojen osalta, että pääasiassa kulujen korvaamiseen perustuvien maksujen virhetaso oli laaja-alainen ja että johtuen siitä, miten unionin talousarvio laaditaan ja miten se ajan mittaan kehittyy, suuririskisten menojen osuus oli vuonna 2019 yli puolet tarkastetuista menoista (53,1 prosenttia), ja niiden yhteydessä esiintyy edelleen olennaisia virheitä, joiden osuuden arvioidaan olevan 4,9 prosenttia (4,5 prosenttia vuonna 2018 ja 3,7 prosenttia vuonna 2017);
51. panee merkille, että tilintarkastustuomioistuin tarkasti tapahtumia kaikkiaan 126,1 miljardin euron arvosta (unio-nin 159,1 miljardin euron kokonaismenoista) ja että luonnonvarojen menoala muodosti suurimman osan (47,2 prosenttia) tilintarkastustuomioistuimen tarkastamasta koko perusjoukosta ja sen jälkeen tulivat koheesio (22,5 prosenttia) ja kilpailukyky (13,2 prosenttia); toistaa tilintarkastustuomioistuimelle esittämänsä ehdotuksen ottaa huomioon sekä osuus unionin kokonaismenoista että virheisiin liittyvä riski päättäessään seuraavan kerran perusjoukon tarkastusosuuksista;
52. panee merkille, että tilintarkastustuomioistuin määrittäi vuonna 2019 virhetasot erikseen kolmelle monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeelle, ”Kilpailukyky” (4,0 prosenttia), ”Koheesio” (4,4 prosenttia) ja ”Luonnonvarat” (1,9 prosenttia), mutta arvioi virhetason jäävän olennaisuusrajan alapuolelle otsakkeessa ”Hallinto”; huomauttaa, että tilintarkastustuomioistuin havaitsi korkeimman arvioidun virhetason taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen koheesioalan menoissa (4,4 prosenttia); toteaa, että kasvua ja työllisyyttä edistävän kilpailukykyyn alan menoissa virhetaso oli noussut huolestuttavan korkeaksi, 4 prosenttiin (2 prosenttia vuonna 2018);

53. panee merkille, että unionin talousarviovarojen hoito on ajan mittaan parantunut ja että viime vuosina virhetasot ovat laskeneet lähemmäksi kahden prosentin olennaisuusrajaa, lukuun ottamatta tiettyjä toimintaloikoja, kuten kilpailukyky, joka kuuluu pääosin komission suoran hallinnoinnin piiriin ja jolla arvioitu virhetaso kaksinkertaistui 2 prosentista 4:ään vuodesta 2018 vuoteen 2019;
54. panee merkille, ettei tilintarkastustuomioistuin arvioinut virhetasoja monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeiden 3 "Turvallisuus ja kansalaisuus" ja 4 "Globaali Eurooppa" menoaloilla; huomauttaa, että virhetasojen ilmoittaminen mahdollistaisi varainhoitovuosien välisen vertailun; pitää tässä yhteydessä valitettavana, että lukuihin 7 ja 8 liittyvä otos on edellisvuosiin verrattuna pienentynyt entisestään (11 prosenttia tarkastuksen kattamista menoista vuonna 2017, 9,1 prosenttia vuonna 2018 ja 8,9 prosenttia vuonna 2019);
55. kehottaa tilintarkastustuomioistuinta ilmoittamaan seuraavassa vuosikertomuksessaan tiedot kunkin menoalan maksujen virhetasosta; pyytää tilintarkastustuomioistuinta laajentamaan vuosikertomuksensa hallintoa koskevaa lukua, jotta kaikkia toimielimiä voidaan analysoida perusteellisemmin; kehottaa tilintarkastustuomioistuinta panemaan mahdollisimman pian täytäntöön parlamentin pyynnön laatia unionin toimielimiä koskeva erityinen riippumaton vuosikertomus; suhtautuu myönteisesti tilintarkastustuomioistuimen tätä koskevaan pohdintaan ja toivoon, että tämä näkyisi tilintarkastustuomioistuimen strategiassa vuosiksi 2021–2025;
56. pitää valitettavana, ettei tilintarkastustuomioistuin ota huomioon korjaavien toimenpiteiden vaikutusta kokonaisvirhetasoon vaan ainoastaan tiettyihin otsakkeisiin; huomauttaa, että erilliset tiedot kaikista monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeista olisivat erittäin arvokasta tietoa vastuuvapauden myöntävän viranomaisen harjoittamassa valvonnassa; pyytää tilintarkastustuomioistuinta ottamaan huomioon korjaavien toimenpiteiden vaikutuksen kokonaisvirhetasoon;
57. kiinnittää huomiota siihen, että tilintarkastustuomioistuimen tarkastuslausumassa esitetty yleinen arvio unionin talousarvion virhetasosta ei mittaa petosten, tehottomuuden tai tuhlaamisen määrää vaan se on arvio varoista, joita ei olisi pitänyt maksaa, koska niitä ei käytetty sovellettavien sääntöjen ja säännösten mukaisesti; panee merkille, että vuonna 2019 tilintarkastustuomioistuin raportoi OLAFille yhdeksästä tarkastustyön aikana esiin tulleista petosepäilyistä (myös vuonna 2018 raportoitiin yhdeksästä epäilystä), joista viidessä tapauksessa OLAF aloitti tutkimuksen ja neljässä tapauksessa se päätti olla aloittamatta tutkimusta;
58. huomauttaa, että kulujen korvaamiseen perustuvissa maksuissa, joiden yhteydessä menoihin sovellettavat säännöt ovat usein monimutkaisia, suurin osa eli 74 prosenttia (68 prosenttia vuonna 2018) suuririskisten menojen arvioidusta virhetasosta oli vuonna 2019 aiempien vuosien tapaan jälleen peräisin tukikelpoisuusvirheistä (eli maksupyynnöissä oli tukeen oikeuttamattomia kuluja tai hanke, toimi tai edunsaaja ei ollut tukeen oikeutettu);
59. suhtautuu myönteisesti tilintarkastustuomioistuimen päätökseen nostaa suuririskisten menojen osuutta otoksessaan ja toteaa näiden menojen virhetason olevan olennainen ja yhä nouseva (4,9 prosenttia vuonna 2019, 4,5 prosenttia vuonna 2018 ja 3,7 prosenttia vuonna 2017); pitää valitettavana, että tukioikeuksiin perustuvien maksujen virhetasoa ei ole selvästi kvantifioitu;
60. pitää valitettavana, että komission jäsenvaltioiden viranomaisilta saamista tiedoista ja raporteista puuttuvat usein tiedot konkreettisista tuloksista tai niissä annetut arviot ovat liian optimistisia; panee merkille tilintarkastustuomioistuimen huomautuksen, että komission erityinen asema, jota sen käyttämä menetelmä heijastelee, sekä puutteet jälkitarkastuksissa, jotka ovat kontrollijärjestelmän keskeisen tärkeä osa, vaikuttavat komission virhearvioihin;
61. pitää hyvin valitettavana, että havaitut virheet ovat osoitus hallintoviranomaisten ilmoittamien menojen sääntöjenmukaisuuden puutteista;

Talousarvio- ja varainhallinto

62. toteaa, että vuonna 2019 lopullisessa talousarviossa käytettävissä olleet maksusitoumusmäärärahat käytettiin lähes kokonaan (käyttöaste oli 99,4 prosenttia) ja että maksuumäärärahojen käyttöaste oli hieman alhaisempi (98,5 prosenttia);
63. panee merkille, että vuonna 2019 hyväksyttiin kolme lisätalousarviota, joilla lisättiin maksusitoumusmäärärahoihin 0,4 miljardia euroa ja maksuumäärärahoihin 0,3 miljardia euroa, ja että kyseessä olivat seuraavat:
 - i) lisätalousarviolla nro 1/2019 otettiin vuoden 2019 talousarvioon tuloina varainhoitovuoden 2018 toteutuman ylijäämä 1 802 988 329 euroa; tämä määrä pienensi jäsenvaltioiden vuotuisia BKTL-maksusuuksia;
 - ii) lisätalousarviolla nro 2/2019 osoitettiin Horisontti 2020 -puiteohjelmaan ja Erasmus+-ohjelmaan 100 miljoonaa euroa lisää maksusitoumusmäärärahoja, kuten Euroopan parlamentti ja neuvosto olivat päättäneet vuoden 2019 talousarviota koskevassa sopimuksessaan;

- iii) lisätalousarviolla nro 3/2019 talousarvioon otettiin tarvittavat 293 551 794 euron maksusitoumus- ja maksu-määrärahat Euroopan unionin solidaarisuusrahaston (EUSR) varojen käyttöön ottamiseksi, jotta voitiin antaa tukea Romanian, Italian ja Itävallalle näissä jäsenvaltioissa vuoden 2018 aikana tapahtuneiden luonnonka-tastrofien vuoksi;
64. toteaa, että menojensa ja valvontastrategioidensa monivuotisen luonteen vuoksi komissio voi tehdä oikaisuja rahoitusohjelman päättämiseen asti; toteaa lisäksi, että virheet havaitaan tietynä vuonna mutta ne korjataan joko kyseisenä vuonna tai maksun suorittamista seuraavina vuosina aina siihen asti kun ohjelma päätetään; kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita käyttämään edelleen oikaisuvalmiuksiaan ja komissiota hyödyntämään käytettävissään olevia valvontavälineitä eri alakohtaisiin oikeusperustoihin perustuvien velvoitteidensa mukaisesti, jotta todellinen riski päättämishetkellä saataisiin lopulta laskettua reilusti alle kahden prosentin ja lähemmäksi nolaa prosenttia;
65. toteaa, että vuonna 2019 komission vahvistamat korjaavat toimenpiteet olivat 1,5 miljardia euroa (25 prosenttia enemmän kuin vuonna 2018) ja liittyivät pääasiassa aiempien vuosien maksuja koskeviin virheisiin;
66. on erittäin huolestunut siitä, että maksattamatta olevien sitoumusten määrä on jatkanut kasvuaan ja oli vuoden 2019 lopussa 298,0 miljardia euroa (281,2 miljardia euroa vuonna 2018); panee merkille, että tilintarkistustuomioistuimien on määrittänyt jatkuvan kasvun taustalla olevat syyt, joihin kuuluu muun muassa unionin talousarvion kokonaiskasvu ajan mittaan; panee merkille, että maksu-määrärahojen määrä vuotuisissa talousarvioissa on ollut viime vuosina huomattavasti pienempi kuin monivuotisen rahoituskehityksen enimmäismäärä, mikä saattaa johtaa suurempiin maksuvaatimuksiin vuosina 2022 ja 2023 sekä muodostaa merkittävän riskin unionin talousarvion maksukyvyille; panee merkille, että komissio on sitoutunut tekemään kokonaismäärärahasiirron yhteydessä kattavan analyysin vuoden loppuun mennessä tarvittavista maksu-määrärahoista, jotta se voi antaa ehdotuksen budjet-tivallan käyttäjälle, jos tarvitaan määrärahalisäyksiä; kehottaa komissiota vähentämään nykyisiä maksattamatta olevia sitoumuksia ja estämään uusien syntyminen, parantamaan edelleen rahoitusennusteitaan ja tarvittaessa auttamaan maita löytämään tukikelpoisia hankkeita, etenkin selkeästi eurooppalaista lisäarvoa tuottavia hankkeita, jotta voidaan nopeuttaa varojen käyttöä;
67. panee huolestuneena merkille, että tilintarkastustuomioistuimen mukaan ERI-rahastojen (Euroopan rakenne- ja investointirahastot) yleinen käyttöaste oli alhaisempi kuin edellisen monivuotisen rahoituskehityksen vastaavana vuonna, sillä vuoden 2019 loppuun mennessä jäsenvaltioille oli maksettu vain 40 prosenttia nykyiseen monivuo-tiseen rahoituskehitykseen sisältyvistä ERI-rahastojen kokonaismäärärahoista (465 miljardia euroa), kun taas vuoden 2012 lopussa osuus oli 46 prosenttia; panee merkille komission selityksen, jonka mukaan varojen hitaampaan käyttöön ovat osaksi syynä yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen myöhäinen hyväksyminen, viranomaisten vaikuttavan täytäntöönpano-ohjelman ja vaikuttavien valvontajärjestelmien perustamiseen tarvitsema aika sekä asetuksiin ohjelmakaudella 2014–2020 tehdyt muutokset, kuten vuotuisen ennakkomaksujen korkea taso ja uusi maksusitoumusten automaattista vapauttamista koskeva n+3-sääntö; panee merkille, että kaiken kaikkiaan varoja käytettiin vuonna 2019 edelleen lähes samaan tahtiin kuin vuonna 2018; on huolestunut alhaisista käyt-töasteista;
68. muistuttaa, että käyttöaste kertoo sen, missä määrin jäsenvaltioille osoitetut unionin varat on käytetty tukikelpoi-siin hankkeisiin, ja että se on yksi varojen tulevan vaikuttavan käytön edellytyksistä ja tunnusmerkeistä; korostaa tässä yhteydessä, että vuoden 2018 lopusta lähtien rahoitettavaksi valittujen hankkeiden osuus on ollut korkeampi kuin vastaavalla viiteajanjaksolla vuosina 2007–2013; korostaa lisäksi, että kesäkuun 2020 loppuun mennessä 350 miljardin euron kokonaiskustannukset oli kohdennettu lähes kokonaan (99,2 prosenttia) 515 000 hankkee-seen;
69. pitää valitettavana, että teknistä tukea ei lisätä, koska sillä voitaisiin nostaa käyttöastetta monissa valtioissa ja lisäksi mahdollistaa kertyneiden maksattamatta olevien sitoumusten vähentäminen;
70. panee merkille, että vuoden 2019 alkuun mennessä, kun nykyinen monivuotinen rahoituskehitys oli ollut voimassa viisi vuotta, lopullisille edunsaajille oli maksettu vain noin 17 prosenttia kaikesta yhteistyössä hallinnoitavien rahoitusvälineiden kautta sidotusta ERI-rahoituksesta; toteaa kuitenkin, että syyskuun 2020 puoliväliin mennessä 42 prosenttia rahoitusvälineisiin osoitetuista määristä oli osoitettu investointeihin ja lisäksi 59 prosenttia yhteis-työssä hallinnoitaviin rahoitusvälineisiin käytettävissä olevasta pääomasta oli maksettu lopullisille edunsaajille; palauttaa tässä yhteydessä mieliin, että parlamentti on toistuvasti suhtautunut epäilevästi komission rahoitusväli-neille osoittamaan voimakkaaseen tukeen;
71. pitää valitettavana, että vuoden 2019 yhteistyössä hallinnoitavia rahoitusvälineitä koskeva vuotuinen kertomus julkaistiin asiaa koskevassa asetuksessa ⁽⁴⁾ määritellyn määräajan jälkeen; on tilintarkastustuomioistuimen kanssa samaa mieltä siitä, että yhteistyössä hallinnoitavia rahoitusvälineitä koskevien komission kertomusten merkityk-sellisyys vähenee, koska näitä rahoitusvälineitä koskeva komission vuotuinen kertomus julkaistaan liian myöhään;

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17. joulukuuta 2013 (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320), 46 artikla.

72. panee huolestuneena merkille, että edellisvuosien tapaan huomattava määrä (7,7 miljardia euroa vuonna 2019) ERI-rahastojen käyttämättä jääneitä vuotuisia ennakkomaksuja palautettiin pääasiassa täytäntöönpanon viivästysten vuoksi unionin talousarvion käyttötarkoitukseensa sidottuina tuloina; huomauttaa, että tästä määrästä 5,0 miljardia euroa käytettiin jäsenvaltioiden kyseisen vuoden hyväksytyt talousarvion ylittävien pyyntöjen perusteella tehtyihin maksuihin asianomaisista ERI-rahastojen budjettikohdista, minkä vuoksi määrärahoja ei peruttu;
73. on tietoinen siitä, että yhteistyöhön perustuva hallinnointi on keskeisessä asemassa ERI-rahastojen täytäntöönpanossa, joka puolestaan edellyttää tehokasta hallinnollista yhteistyötä komission ja jäsenvaltioiden välillä; korostaa tilintarkastustuomioistuimen huomautusta, että virheriski on suuri sellaisten menojen kohdalla, joihin sovelletaan monimutkaisia sääntöjä; pitää myönteisenä, että tässä asiassa on viimeisten kymmenen vuoden aikana tapahtunut huomattavia parannuksia muun muassa komission toimien sekä tilintarkastustuomioistuimen ja parlamentin suositusten vuoksi; kannustaa komissiota pyrkimään yksinkertaistamiseen ja tulossuuntautuneisuuteen;
74. painottaa, että unionin talousarvioon vuonna 2019 kohdistuneet suurimmat rahoitusriskit liittyivät rahoitustoimiin, jotka toteutettiin unionin talousarviosta suoraan katettavina lainoina (53,7 prosenttia), ja rahoitustoimiin, jotka katettiin unionin takuurahastosta (46,3 prosenttia); pitää valitettavana, että komission ilmoittama kokonaisriskin määrä ei sisällä ESIR-rahastoon liittyviä toimia eikä se siksi kuvasta unionin talousarvion todellista altistumista riskeille; korostaa, että kun tähän lisätään ESIR-takuuseen mahdollisesti liittyvät tulevat maksut, unionin talousarviosta katettavan kokonaisriskin määrä nousi vuoden 2019 loppuun mennessä 90,5 miljardiin euroon;
75. huomauttaa, että unioni on hyödyntänyt yhä enemmän rahoitusvälineitä ja EIP-ryhmälle annettuja talousarviota-kuita; palauttaa mieliin, että tilintarkastustuomioistuimen tarkastusvaltuudet eivät nykyisellään kata niitä EIP-ryhmän toimia, joita ei rahoiteta unionin talousarviosta mutta joilla edistetään samoja unionin tavoitteita; toteaa tämän tarkoittavan, että tilintarkastustuomioistuimen ei ole mahdollista luoda kattavaa yleiskuvaa EIP-ryhmän toimien ja unionin talousarvion välisistä yhteyksistä; kehottaa EIP:tä ja parlamenttia laatimaan yhteisymmärryspöytäkirjan, jolla parannetaan parlamentin mahdollisuuksia tutustua strategiaan linjanvetoihin ja rahoituspolitiikkaan liittyviin EIP:n asiakirjoihin ja tietoihin, jotta voidaan vahvistaa pankin vastuuvollisuutta;
76. muistuttaa, että SEUT 287 artiklan 3 kohdassa määritellään tilintarkastustuomioistuimen tarkastusvaltuudet EIP:n osalta; muistuttaa, että tilintarkastustuomioistuimella on toimivalta tarkastaa EIP:n toimet, jotka liittyvät unionin menojen ja tulojen hallinnointiin; muistuttaa, että tarkastuskomitealla on toimivalta tarkastaa EIP:n osakepääoma pöytäkirjassa 5 (EIP:n perussääntö) olevan 12 artiklan nojalla; muistuttaa, että SEUT 308 artiklan kolmannen kohdan mukaan neuvosto voi muuttaa EIP:n perussääntöä koskevaa pöytäkirjaa yksinkertaisella päätöksellä ilman perussopimuksen täysimääräistä tarkistamista; korostaa unionin takausten ja muiden EIP:n hallinnoimien rahoitusvälineiden merkityksen kasvua uudessa monivuotisessa rahoituskehysessä; kehottaa siksi neuvostoa muuttamaan pöytäkirjassa 5 olevaa 12 artiklaa, jotta tilintarkastustuomioistuimelle annetaan rooli EIP:n osakepääoman tarkastamisessa; toteaa, että komission, EIP:n ja tilintarkastustuomioistuimen välinen nykyinen kolmenvälinen sopimus talousarviosta rahoitettavien tai katettavien toimien tarkastuksista umpeutui vuonna 2020; kehottaa painokkaasti komissiota, tilintarkastustuomioistuinta ja EIP:tä toimivaltuuksia koskevan kolmenvälisen sopimuksen uusimisen yhteydessä vahvistamaan tilintarkastustuomioistuimen asemaa sekä edelleen vahvistamaan sen EIP:n toimintoja koskevia tarkastusvaltuuksia; tukee tilintarkastustuomioistuimen pyyntöä saada tarkastaa EIP:n toimet, jotka eivät liity unionin talousarvioon, ja kehottaa tilintarkastustuomioistuinta laatimaan suosituksia, jotka koskevat EIP:n ulkoisen lainanannon tuloksia;
77. toteaa, että rahapolitiikka aiheutti työsuhte-etuusvelvoitteiden arvostamiseen käytetyn pitkän aikavälin koron (diskonttokorko) laskun niin, että se oli ensimmäistä kertaa negatiivinen, ja kasvatti vuoden lopussa unionin talousarviossa ollutta velkaa merkittävästi eli 17,2 miljardia euroa; odottaa tämän suuntauksen jatkuvan, sillä EKP jatkaa elvyttävää rahapolitiikkaansa, ja pyytää toteuttamaan asianmukaisia varotoimia;
78. korostaa, että mittavien infrastruktuurihankkeiden mahdollista korruptio- ja petosriskiä on tärkeää seurata tarkasti; kehottaa suorittamaan rahoitettaville hankkeille huolelliset ja riippumattomat ennako- ja jälkiarvioinnit;
79. pyytää komissiota kannustamaan jäsenvaltioita sekä parantamaan tarkastusten laatua että lisäämään niiden määrää ja jakamaan petosten torjunnan parhaita käytäntöjä;

Suosituks

80. kehottaa komissiota

- seuraamaan tiiviisti maksutarpeita, laatimaan mahdollisia skenaarioita ja konkreettisia ratkaisuja ja pitämään mielessä, ettei unionin talousarvio saa olla alijäämäinen, ja ryhtymään institutionaalisten valtuuksiensa puitteissa toimenpiteisiin varmistaakseen maksumäärärahojen saatavuuden ottaen samalla huomioon maksumäärärahojen riittämättömyyden riskin ja covid-19-pandemian aiheuttamat poikkeukselliset tarpeet;
- jatkamaan seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen aikana vuotuisten kertomusten laatimista yhteistyössä hallinnoitavista rahoitusvälineistä, myös näihin rahoitusvälineisiin sisältyvistä yksittäisistä rahoitusvälineistä;
- esittämään yleisestä talousarviosta katettavia takauksia koskevassa vuotuisessa kertomuksessa kokonaiskuvan unionin talousarvioon kohdistuvista riskeistä, mukaan lukien ESIR-takuusta ja kaikista tulevista siihen liittyvistä rahoitustoimista aiheutuvat riskit;
- arvioimaan uudelleen covid-19-kriisin yhteydessä, ovatko olemassa olevat mekanismit, joilla lievennetään unionin talousarvioon kohdistuvaa riskiä, riittäviä ja asianmukaisia, ja tarkistamaan unionin talousarviosta myönnetty takaukset kattavien takuurahastojen tavoitteena olevia rahoitusasteita;
- esittämään vuosittain kertomuksia siitä, miten jatkuvasti alhaiset, erittäin alhaiset ja negatiiviset korot voivat vaikuttaa unionin talousarvioon;

81. pyytää neuvostoa yhdessä Euroopan parlamentin kanssa

- kehottamaan EIP:tä antamaan tilintarkastustuomioistuimelle joka vuosi mahdollisuuden tarkastaa unionin erityisen valtuutuksen piiriin kuulumattoman rahoitustoimintansa sääntöjenmukaisuus ja tuloksellisuuteen liittyvät näkökohdat; toteaa, että tämä voitaisiin varmistaa samanaikaisesti kolmenvälisen sopimuksen uusimisen kanssa;

Unionin talousarvion tuloksellisuus

82. panee tyytyväisenä merkille tilintarkastustuomioistuimen ensimmäisen erillisen ja täydellisen kertomuksen unionin talousarvion tuloksellisuudesta – tilanne vuoden 2019 lopussa ja kannustaa tilintarkastustuomioistuinta jatkamaan tällaisen kertomuksen laatimista ja kehittämistä tulevina vuosina; palauttaa mieliin näkemyksensä, jonka mukaan on keskeytettävä tiukemmin tuloksellisuuteen vähentämättä vaatimustenmukaisuutta koskevaa nykyistä valvontaa; korostaa, että tuloksellisuushavaintojen ei pitäisi johtaa yleistyksiin vaan pikemminkin maakohtaisiin suosituksiin; toteaa, että toteutettavia toimia koskevat asianmukaiset riskianalyysit ja suositukset unionin päätöksentekijöille ovat tärkeä perusta poliittiselle päätöksenteolle; katsoo, että indikaattoreiden avulla olisi arvioitava eri toimintojen onnistumista kuvailevalla tavalla ja puolueettomasti ilmaisematta poliittisia preferenssejä; kehottaa tilintarkastustuomioistuinta keskittämään tuloksellisuutta koskevat arvioinnit eurooppalaisen lisäarvon saavuttamiseen ja unionin verovarojen tehokkaaseen käyttöön;
83. korostaa, että tuloksellisuustietojen tarkoituksena on osoittaa, saavuttavatko unionin toimintapolitiikat ja ohjelmat tavoitteensa tehokkaasti ja vaikuttavalla tavalla; ehdottaa, että jos parannuksia tarvitaan, tuloksellisuustietoja olisi hyödynnettävä tarvittavien korjaavien toimenpiteiden suunnittelussa ja niiden täytäntöönpanoa seurattava jatkuvasti; korostaa, että unionin varojen ja politiikkojen tuloksellisuutta on hyvin vaikea mitata ja että se edellyttää eri menoaloja ja rahastoja varten erilaisia määritelmiä ja kohdennettuja indikaattoreita; katsoo, että keskeisillä tulosindikaattoreilla olisi mitattava kattavasti ohjelmien tuloksia käyttäen analyttistä menetelmää ilmaisematta poliittisia preferenssejä; on yhtä mieltä tilintarkastustuomioistuimen havainnoista, joiden mukaan indikaattoreita on kaiken kaikkiaan edelleen parannettava ja panos- ja tuotosindikaattoreiden sekä tulos- ja vaikutusindikaattoreiden välillä on löydettävä parempi tasapaino; pyytää komissiota keventämään tuloksellisuusraportointia vähentämällä tavoitteiden ja indikaattoreiden määrää pienempään joukkoon merkityksellisiä ja asianmukaisia tulos- ja vaikutusindikaattoreita, joilla kyetään parhaiten mittaamaan aikaan saatuja tuloksia unionin varainkäytön tehokkuuden, taloudellisuuden, vaikuttavuuden ja sen tuottaman eurooppalaisen lisäarvon osalta;
84. korostaa tilintarkastustuomioistuimen havainneen, että komissiolla on tyydyttävät menettelyt vuotuisen hallinto- ja tuloksellisuuskertomuksensa ja ohjelmien tuloksellisuutta koskevien yhteenvetojen laatimiseksi; on tilintarkastustuomioistuimen kanssa yhtä mieltä siitä, että komission olisi jatkettava raportointia ohjelmien tuloksellisuudesta monivuotisen rahoituskehityskauden päätyttyä vähintään niin pitkään, kuin tiettyyn monivuotiseen rahoituskehityskauteen liittyviä määrältään merkittäviä maksuja tehdään;
85. suhtautuu myönteisesti tilintarkastustuomioistuimen huomioon, että komissio on aloittanut järjestelmälliset tuloksellisuuden arvioinnit ja analyysit, joiden perusteella tehdään päätelmiä ohjelmien tavoitteiden saavuttamisesta; panee tyytyväisenä merkille, että tilintarkastustuomioistuin pitää tätä merkittävänä myönteisenä askeleena kohti selkeämpää, avoimempaa ja kattavampaa vuotuista raportointia ohjelmien tuloksellisuudesta;

86. kannustaa painokkaasti komissiota parantamaan edelleen tuloksellisuustietojen luotettavuutta ja saatavuutta, sillä ne ovat keskeinen väline arvioitaessa ohjelmien onnistumista; katsoo, että tähän olisi sisällyttävä sääntelyntarkastelulautakunnasta saatujen kokemusten, etenkin suunnittelua ja menetelmiä koskevien kokemusten, levittäminen;
87. on huolestunut tilintarkastustuomioistuimen arviosta, jonka mukaan komission vuotuisen hallinto- ja tuloksellisuuskertomuksen ja ohjelmaselvitysten perustana olevat jäsenvaltioiden seurantatiedot eivät ole täysin luotettavia;
88. kannattaa painokkaasti suositusta, jonka mukaan komission olisi parannettava tavoitteiden ja niitä tukevien tietojen määrittämistä koskevia selityksiä; katsoo, että tavoitteiden olisi oltava täsmällisiä ja kunnianhimoisia mutta realistisia ja niitä olisi voitava mitata luotettavien tietojen perusteella; korostaa samalla, että tulos- ja vaikutusindikaattorit soveltuvat tuloksellisuuden mittaamiseen paremmin ja mahdollistavat laajemman vaikutusten arvioinnin kuin panos- ja tuotosindikaattorit;
89. suhtautuu myönteisesti siihen, että komissio dokumentoi vuotuisissa ohjelmaselvityksissä indikaattoritiedot sekä indikaattoreiden lähtötasot, välitavoitteet ja tavoitearvot, joilla mitataan ohjelmien yleisten ja erityisten tavoitteiden edistymistä; kehottaa komissiota varmistamaan, että näissä indikaattoreiden lähtötasoissa sekä välitavoitteissa ja tavoitearvoissa, joita ei olisi voitu saavuttaa ilman unionin rahoitusta ja jotka ovat osoitus eurooppalaisesta lisäarvoa, keskittyään tämän lisäarvon saavuttamiseen;
90. kehottaa komissiota sisällyttämään tuloksellisuuskertomuksiinsa enemmän ohjelmien vaikuttavuutta ja taloudellisuutta (kustannustehokkuutta) koskevaa analyysia, kun tietoja on saatavilla, ohjelmien tuloksellisuuteen vaikuttavien merkittävien ulkoisten tekijöiden järjestelmällisempää analyysia, selkeät arvioinnit kaikkien raportoinnin kohteena olevien tuloksellisuusindikaattoreiden osalta siitä, saavutetaanko niiden tavoitearvot aikataulun mukaisesti, sekä tuloksellisuutta koskevat arvioinnit, jotka ovat selkeitä ja tasapainoisia ja kattavat riittävän yksityiskohtaisesti kaikki ohjelmien tavoitteet; kehottaa komissiota toteuttamaan nämä toimenpiteet seuraavaa, vuoden 2020 vastuuvapausmenettelyä varten kaikkien covid-19-kriisin yhteydessä hyväksytyjen ohjelmien osalta;
91. tähdentää, että varainhoitoasetuksen mukaan moitteettomaan varainhoitoon kuuluu vaikuttavuus, tehokkuus ja taloudellisuus ja että komission ja jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kaikkiin kolmeen osatekijään kiinnitetään huomiota; toteaa lisäksi, että tuloksellisuuden tarkastusta koskeviin kansainvälisiin suuntaviivoihin sisältyy nyt myös tasa-arvon, ympäristön ja etiikan kaltaisia osatekijöitä, ja kehottaa komissiota laajentamaan arviointejaan tarkastelemalla myös näitä aloja;
92. panee merkille, että tilintarkastustuomioistuin arvioi, olivatko ohjelmat kaikilla unionin talousarvion pääaloilla saavuttamassa tavoitteensa aikataulun mukaisesti;
93. Kilpailukyky: pitää myönteisenä, ettei unionin Horisontti 2020 -tutkimusohjelman osalta ollut merkkejä siitä, että tuloksellisuus olisi vaarassa, ja esimerkkejä onnistuneista hankkeista on runsaasti; pitää myönteisenä, että tilintarkastustuomioistuimen mukaan ohjelma tuottaa ainutlaatuisuutensa ja yleiseurooppalaisen luonteensa ansiosta eurooppalaista lisäarvoa;
94. Koheesio: pitää valitettavana, että vaikka komissio ja jäsenvaltiot olivat jo tarkastaneet vuosiksi 2014–2020 asetettuja alkuperäisiä tavoitteita, vain hiukan yli kolmannes Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) ja koheesiorahaston indikaattoreista osoitti oikea-aikaista edistymistä; toteaa, että ennen covid-19-kriisin puhkeamista oli todennäköistä, että useimmat työllisyys- ja koulutustavoitteet olisi saavutettu vuoteen 2020 mennessä, mutta tutkimus- ja kehitystyössä, köyhyyden torjunnassa ja sosiaalisen osallisuuden edistämisessä oli jääty jälkeen; pitää valitettavana, että tässä toimintaloikossa komission omat tuloksellisuustiedot osoittavat, että ohjelmat eivät täytä alkuperäisiä odotuksia;
95. Luonnonvarat: pitää valitettavana, että keskeisenä heikkoutena on se, että kauden 2014–2020 tulosindikaattorit eivät perustuneet yksityiskohtaiseen toimintalogiikkaan YMP:n rahoitustuen myöntämiseksi; toteaa, että esimerkiksi viljelijöille maksettavat suorat tuet ovat vähentäneet viljelijöiden tulojen vaihtelua, mutta niiden tarkoituksena ei ole auttaa viljelijöitä saavuttamaan kohtuullinen elintaso; pitää valitettavana, että YMP:n toimenpiteillä havaittiin olevan riittämätön vaikutus ilmastonmuutoksen torjumiseen;
96. Turvallisuus ja kansalaisuus: toteaa, että komission raportoinnista ei käy ilmi, edistyykö turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahaston tavoitteiden saavuttaminen hyvin, mutta saatavilla olevat tiedot viittaavat sen merkityksellisyyteen ja eurooppalaiseen lisäarvoon; toteaa, että kotouttamisen ja laillisen muuttoliikkeen osalta indikaattorit näyttävät saavutukset myönteisessä valossa myös siksi, että pitkän aikavälin vaikutuksia (kuten muuttajien ja unionin kansalaisten työllistymisnäkymien eroja) ei voida vielä arvioida;

97. Globaali Eurooppa: toteaa, että komissio ei tarjoa riittävästi tietoja kehitysmaiden kanssa tehtävää yhteistyötä koskevan rahoitusvälineen sekä suhteita unionin eteläisiin ja itäisiin naapurimaihin koskevan rahoitusvälineen perusteellista tuloksellisuuden arviointia varten; pitää kuitenkin myönteisenä, että indikaattorit osoittavat myönteisen kehityssuunnan köyhyyden vähentämisen, koulutuksen, sukupuolten tasa-arvon ja inhimillisen kehityksen aloilla, mutta ilmaisee huolensa demokratian, oikeusvaltioperiaatteen ja poliittisen vakauden vahvistamisen heikenevästä suuntauksesta;

Vuotuinen hallinto- ja tuloksellisuuskertomus

98. panee merkille, että komission mukaan vuonna 2019 käytettyjen maksusitoumusmäärärahojen kokonaismäärä oli 161 miljardia euroa ja että siitä 81 miljardia euroa oli osoitettu otsakkeeseen 1 ja jaettu alaotsakkeeseen 1 a "Kasvua ja työllisyyttä edistävä kilpailukyky" (14 prosenttia kokonaistalousarviosta) ja alaotsakkeeseen 1 b "Taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen koheesio" (35 prosenttia kokonaistalousarviosta), 59 miljardia euroa otsakkeeseen 2 "Kestävä kasvu: luonnonvarat" (37 prosenttia kokonaistalousarviosta), 4 miljardia euroa otsakkeeseen 3 "Turvallisuus ja kansalaisuus", 12 miljardia otsakkeeseen 4 "Globaali Eurooppa" ja 6 miljardia euroa komission hallinnollisiin menoihin otsakkeessa 5;
99. panee merkille, että komissio raportoi vuoden 2019 vuotuisessa hallinto- ja tuloksellisuuskertomuksessaan 2,1 prosentin riskistä maksamishetkellä, mikä on tilintarkastustuomioistuimen arvioiman virhetason vaihteluvälin rajoissa; panee merkille, että kolmen merkittävimmän menoalan osalta (monivuotisen rahoituskehityksen alaotsake 1 a: kilpailukyky; alaotsake 1 b: taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus ja otsake 2: luonnonvarat), komission omat arviot virhetasosta ovat tilintarkastustuomioistuimen arvioiden vaihteluvälillä;
100. panee merkille, että vuonna 2019 unionin talousarviosta rahoitetut menot olivat 147 miljardia euroa ja ne jatkautuivat yli 240 000 maksutapahtumaan; huomauttaa, että 71 prosenttia talousarviosta toteutettiin yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ja loput komissio toteutti joko suoraan (22 prosenttia) tai välillisesti yhteistyössä sellaisten yhteisöjen kanssa, joille tehtäviä on siirretty (7 prosenttia);
101. panee merkille komission arvion, jonka mukaan vuonna 2019 ilmastoon liittyvät menot olivat 35 miljardia euroa eli 21 prosenttia unionin talousarviosta, ja että kaudella 2014–2020 unionin talousarviosta on osoitettu ilmastotavoitteisiin kumulatiivisesti 211 miljardia euroa eli 19,8 prosenttia kokonaismenoista, mikä on hieman vähemmän kuin alkuperäinen 20 prosentin tavoite, sillä rahoitusosuudet olivat kauden ensimmäisinä vuosina pienempiä; kehottaa komissiota tekemään parhaansa ilmastoon liittyvien menojen edistämiseksi kaudella 2014–2020, jotta kaudeksi 2021–2028 voidaan asettaa paljon kunnianhimoisempia tavoitteita;
102. panee merkille, että komission 50 pääjohtajasta yksitoista antoi vuoden 2019 vuotuisissa toimintakertomuksissaan varauman sisältävän lausuman ja että varaumia oli yhteensä 18 (20 yksikköä antoi kaikkiaan 40 varaumaa vuonna 2018), huomauttaa, että 17 varauman osalta komissio sovelsi uutta de minimis -sääntöä eikä pitänyt näitä varaumia enää merkityksellisinä;
103. toteaa, että komission mukaan vuonna 2019 vahvistetut korjaavat toimenpiteet olivat yhteensä 1,5 miljardia euroa (25 prosenttia enemmän kuin vuonna 2018); huomauttaa, että joissakin jäsenvaltioissa oikaisujen määrät ovat olleet huomattavasti muita suurempia; kehottaa komissiota hyväksymään tarkastettavan otoksensa, jotta nämä maat voidaan sisällyttää säännöllisiin tarkastuksiin useammin;
104. panee merkille, että komission arvio vuoden 2019 kokonaisriskistä ohjelmien päättämishetkellä oli 0,7 prosenttia (0,8 prosenttia vuonna 2018) asiaan liittyvistä menoista; panee merkille, että koska koheesiomenojen osalta riski maksamishetkellä oli suurempi, komission arvioima kokonaisriski maksamishetkellä oli edellisvuosia suurempi, 2,1 prosenttia vuonna 2019 (1,7 prosenttia vuonna 2018), mutta koska myös arvioidut tulevat oikaisut olivat suurempia (1,4 prosenttia verrattuna 0,9 prosenttiin vuonna 2018), komissio päätyi siihen, että riski päättämishetkellä oli vakaa, ja katsoi, että sen monivuotisilla valvontajärjestelmillä kyettiin suojaamaan unionin talousarviota vaikuttavasti, koska arvioitu riski päättämishetkellä oli alle 2 prosenttia; huomauttaa lisäksi, että komission oman arvion mukaan niiden menojen määrä, joiden riski maksamishetkellä ylitti olennaisuusrajan, oli erittäin suuri, 67 miljardia euroa;
105. panee merkille, että komissio katsoi, että sen monivuotisilla valvontajärjestelmillä varmistettiin unionin talousarvion tehokas suojaaminen; panee merkille, että komissio jakaa vuoden 2019 salkkunsuunnielman pienempään ja suuraan riskiin perustuviin osiin käyttämällä myös tilintarkastustuomioistuimen hyväksymiä perusteita, jotka liittyvät rahoituksen luonteeseen ja erityisesti eroon melko monimutkaisten, kulujen korvaamiseen perustuvien järjestelmien (suurempiriskiset menot, joiden riski maksamishetkellä on yli 2 prosenttia) ja virheille vähemmän alttiiden, tukioikeuksiin perustuvien maksujen (pienempiriskiset menot, joiden riski maksamishetkellä on alle 2 prosenttia) välillä; huomauttaa lisäksi, että komission arvion mukaan suurempiriskisiä menoja oli 67 miljardia euroa (46 prosenttia) eli ne vaikuttivat pienempään osaan talousarviosta kuin pienempiriskiset menot, joita oli 80 miljardia euroa (54 prosenttia); kehottaa komissiota hyväksymään kunnianhimoisen toimintasuunnitelman, johon sisältyy toimenpiteitä näiden riskien pienentämiseksi merkittävästi;

106. pyytää komissiota varmistamaan, että vuotuinen hallinto- ja tuloksellisuuskertomus on täysin luotettava eikä perustu ennusteisiin;
107. pitää erityisesti valitettavana, että tilintarkastustuomioistuimen oli jälleen raportoitava hallinto- ja tuloksellisuuskertomuksen luotettavuuteen liittyvistä huolista koheesiopolitiikan alalla tarkastusviranomaisten työn puutteiden vuoksi ja työllisyys-, sosiaali- ja osallisuusasioiden pääosaston ja alue- ja kaupunkipolitiikan pääosaston vuotuisissa toimintakertomuksissa ilmoitettuihin jäännösvirhetasoihin liittyvien ongelmien vuoksi;
108. on eri mieltä virhetason laskentamenetelmää koskevasta komission arviosta; toteaa, että vaikka komission vuotuisessa hallinto- ja tuloksellisuuskertomuksessa käyttämät riskit maksamishetkellä ovat lähimpänä tilintarkastustuomioistuimen arviota virhetasosta, on huomattava, että tärkeät tekijät vaikuttavat siihen, että tilintarkastustuomioistuimen ja komission virhetasot ovat huomattavan erilaiset; palauttaa mieliin sen vuoksi pyyntönsä yhdenmukaistaa komission menetelmä nopeasti tilintarkastustuomioistuimen käyttämän menetelmän kanssa ja ilmoittaa talousarvion valvontaviranomaiselle ainoastaan yksi virhetaso, joka vastaa riskiä maksamishetkellä (maksamishetken virhetaso); kehottaa komissiota julkistamaan erikseen arvion tulevista oikaisuista (jäännösvirhetaso); kehottaa komissiota käyttämään kaikkien pääosastojen osalta johdonmukaista terminologiaa raportoidessaan näistä kahdesta arviosta;
109. kehottaa komissiota toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet, jotta jäsenvaltioilta saataisiin luotettavia tietoja virhetasosta maksamishetkellä; kehottaa komissiota tekemään ajoissa asianmukaiset korjaukset, mikäli jäsenvaltioiden kontrolleissa havaitaan puutteita;
110. panee huolestuneena merkille, että tilintarkastustuomioistuin korosti riskiä maksamishetkellä koskevan komission oman arvion osalta tiettyjä ongelmia, jotka liittyvät monivuotisen rahoituskehityksen tiettyihin otsakkeisiin ja jotka on esitetty jäljempänä, ja kehottaa komissiota vastaamaan näihin havaintoihin konkreettisilla toimilla:
 - ”Kilpailukyky”: jälkitarkastukset eivät useimmiten kattaneet niitä maksuja tai kirjanpidollisia selvityksiä, joihin tarkastuksen kohteena olevaa varainhoitovuotta koskeva tarkastuslausuma liittyi, eivätkä jälkitarkastukset aina olleet luotettavia;
 - ”Luonnonvarat”: jäsenvaltioiden kontrolleissa, jotka otetaan huomioon tilastoissa, ei havaittu kaikkia virheitä, ja komission oli tehtävä mukautuksia, komission mukautukset olivat yleensä kiinteämääräisiä eikä todentamisviranomaisten työn tuloksiin voitu kaikilta osin luottaa;
 - ”Koheesio”: tarkastusviranomaisten tarkastuksia ei aina voitu pitää luotettavina;
 - ”Globaali Eurooppa”: maissa, joissa hankkeita toteutetaan, toimitettiin riittämätön määrä paikalla tehtäviä tarkastuksia, hankintamenettelyihin liittyviä relevantteja näkökohtia ei katettu riittävästi, vaihteluväli, jolla yksittäisten virheiden vaikutusta koskevat arviot voivat liikkua, oli laaja ja oma aineistotestaus puuttui sellaisten tapahtumien osalta, jotka olivat jo muiden tarkastamia; kehottaa tilintarkastustuomioistuinta lisäämään riskiperusteiseen lähestymistapaan perustuvia satunnaistarkastuksia, jotta sen virhetasoa koskevissa kertomuksissa painottuisivat enemmän alat, joilla ongelmia todennäköisimmin ilmenee;
111. panee merkille tilintarkastustuomioistuimen päätelmän, jonka mukaan komission tuloksellisuuskertomukset ovat muuttumassa tasapainoisemmiksi ja sekä hallinto- ja tuloksellisuuskertomuksessa että ohjelmaselvityksissä täydennetään niiden raportointia ohjelmien saavutuksista, mukaan lukien tiedot huonommin edistyneistä alueista ja ohjelmien jatkuvista haasteista;
112. kannustaa komissiota ja tilintarkastustuomioistuinta aikaistamaan vastuuvapausmenettelyä vuoteen n+1;
113. kehottaa komissiota edistämään edelleen sukupuolten tasapuolisempaa edustusta ja sukupuolitietoista budjetointia kohdennettaessa varoja;

Tulot

114. toteaa, että vuoden 2019 tulot olivat yhteensä 163,9 miljardia euroa;
115. palauttaa mieliin, että suurin osa tuloista (88 prosenttia) on peräisin kolmesta omien varojen luokasta:
 - unionin tuloista 64 prosenttia on bruttokansantuloon (BKTL) perustuvia omia varoja, joita käytetään unionin talousarvion tasapainottamiseen sen jälkeen, kun kaikista muista lähteistä saatavat tulot on laskettu (kunkin jäsenvaltion suhteellinen rahoitusosuus määräytyy jäsenvaltion bruttokansantulon mukaisesti);
 - unionin tuloista 13 prosenttia on perinteisiä omia varoja, joihin kuuluvat jäsenvaltioiden kantamat tuontitullit (kokonaismäärästä maksetaan unionin talousarvioon 80 prosenttia, ja loput 20 prosenttia jäsenvaltiot pidättävät kattaakseen kantokulut);
 - unionin tuloista 11 prosenttia on arvonlisäveroon (alv) perustuvia omia varoja (arvonlisäveroon perustuvat rahoitusosuudet lasketaan siten, että jäsenvaltioiden yhdenmukaistettuihin alv-määräytymisperusteisiin sovelletaan yhdenmukaista verokantaa);

116. suhtautuu myönteisesti siihen, että ennen vuotta 2019 käynnistetyn ja sen aikana tehdyn unionin seuraavaan rahoitussuunnitteluun ja talousarvioon liittyvän komission työn perusteella otettiin käyttöön oikeudellisesti sitova aikataulu, uusia unionin laajuisia tulonlähteitä ja yhteisen eurooppalaisen lainanoton takaisinmaksuun tarkoitettuja "omia varoja"; muistuttaa bruttokansantuloon (BKTL) perustuvien maksuosuuksien ensisijaisesta merkityksestä unionin talousarviossa; korostaa, että uudet omat varat vähentävät kansallisten BKTL-perusteisten maksuosuuksien osuutta unionin vuotuisen talousarvion rahoituksessa eivätkä näin ollen aiheuta unionin talousarvion kasvua kaiken kaikkiaan; kehottaa komissiota ehdottamaan tulonlähteiden monipuolistamista, jotta voidaan varmistaa, että unionista tulee aidosti riippumaton jäsenvaltioiden maksuosuuksista ja että samalla lisätään merkittävästi unionin ohjelmien määrärahoja;
117. toteaa, että tuloihin kuuluu myös muista lähteistä peräisin olevia varoja (merkittävimpiä näistä ovat unionin sopimuksiin ja ohjelmiin liittyvät rahoitusosuudet ja palautukset (8 prosenttia unionin tuloista), kuten maataloustukirahaston ja maaseuturahaston tilien tarkastamiseen ja hyväksymiseen liittyvät tulot sekä tulot, jotka saadaan unionin ulkopuolisten maiden osallistumisesta tutkimusohjelmiin);
118. suhtautuu myönteisesti tilintarkastustuomioistuimen päätökseen arvioida sisäisen valvonnan järjestelmien tarkastelun yhteydessä unionin toimia tullitulojen vajeen vähentämiseksi ja toteaa, että ne voivat vaikuttaa jäsenvaltioiden vahvistamien tullien määriin ja lieventää riskiä, että perinteiset omat varat eivät olisi täydelliset;
119. on huolestunut tilintarkastustuomioistuimen havaitsemista puutteista perinteisten omien varojen kantamisessa jäsenvaltioissa, erityisesti sellaisten vahvistettujen tullien hallinnoinnissa, joita kansalliset viranomaiset eivät olleet vielä saaneet kannetuksi; toteaa, että tilintarkastustuomioistuin havaitsi tarkastuskäynnin kohteena olleissa jäsenvaltioissa viiveitä erityisesti tullivelkojen tiedoksi antamisessa ja perinnässä sekä puutteita asiakirjoissa, joilla vahvistettiin tileihin kirjattujen tullien oikeellisuus;
120. panee merkille puutteet menettelyissä, joiden avulla jäsenvaltiot hallinnoivat vielä kantamatta olevia tulleja, ja toteaa, että komission vuonna 2019 julkaisemissa 27:ssä perinteisiä omia varoja koskevassa tarkastuskertomuksessa 15:ssä raportoitiin tällaisista puutteista; katsoo, että näistä 15 kertomuksesta 10:een sisältyvät havainnot, jotka luokiteltiin järjestelmällisiksi, tulisi asettaa parlamentin asiasta vastaavien valiokuntien jäsenten saataville;
121. toteaa huolestuneena, että komission suorittamissa perinteisten omien varojen tarkastuksissa ja tilintarkastustuomioistuimen työssä korostettiin kahta keskeistä puutetta tullitulojen vajeen vähentämiseen tarkoitettussa jäsenvaltioiden valvonnassa; kiinnittää huomiota unionin tulojen huomattaviin menetyksiin ja kehottaa komissiota ja neuvostoa käsittelemään erittäin kiireellisesti näitä ongelmia, joissa on kyse siitä, että
- tullitarkastuksilla, joilla pyritään vähentämään aliarvostetun tuonnin riskiä koko tulliliitossa, ei ole unionin laajuisia yhdenmukaistettuja normeja sekä siitä, että
 - jäsenvaltiot eivät kykene yksilöimään maahantuonnin jälkeisiä tarkastuksia varten kaikkein riskialteimpia talouden toimijoita unionin tasolla;
122. panee huolestuneena merkille, että tarkastellessaan sekä komission että jäsenvaltioiden sisäisiä valvontajärjestelmiä tilintarkastustuomioistuin havaitsi puutteita yksittäisissä omien varojen luokissa; on huolestunut siitä, että komission arvion mukaan valvontastrategiat, jotka koskivat aliarvostusriskien torjumista, olivat epätydyttäviä tai osittain tyydyttäviä 24 jäsenvaltiossa 28:sta, minkä vuoksi tilintarkastustuomioistuin havaitsi merkittäviä puutteita jäsenvaltioiden tullitulojen vajeen pienentämiseen tarkoitettussa valvonnassa;
123. panee erittäin huolestuneena merkille, että toimet, joiden avulla kaikkein riskialteimmat maahantuojat tunnistettiin ja valittiin jälkitarkastuksiin, olivat rajallisia kaikkialla tulliliitossa ja tämä johtui siitä, että edelleenkin ei ole käytettävissä unionin laajuista tietokantaa, johon olisi kirjattu talouden toimijoiden kaikki tuonnit;
124. toteaa kuitenkin, että komissio on toteuttanut merkittäviä toimia auttaakseen määrittämään kaikkein riskialteimmat talouden toimijat unionin tasolla maahantuonnin jälkeisiä tarkastuksia varten merkitsemällä tapahtumat, joiden katsotaan aiheuttavan taloudellisen riskin taloudellisten riskien arviointiperusteiden ja tullin päivitetyn yritystarkastusoppaan mukaisesti;
125. suhtautuu myönteisesti siihen, että komissio tekee tiivistä yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa löytääkseen ratkaisuja sellaisten maahantuojien tunnistamiseen, jotka toimivat muissa jäsenvaltioissa kuin siinä, jossa niiden päätoimipaikka sijaitsee; kehottaa sitä etenemään asiassa edelleen sen jälkeen, kun unionin laajuinen kaiken maahantuonnin kattava tietokanta on täysin käytettävissä;
126. panee merkille, että kaikista alv-varaumista, joiden vuoksi arvonlisäveropohjaa koskeva laskelma oli ollut avoimena vähintään kymmenen vuotta, vain 15 prosenttia ja kaikista perinteisiä omia varoja koskevasta kohdista, jotka olivat olleet avoinna yli viisi vuotta komission tarkastuksen jälkeen, 34 prosenttia oli ollut jo pitkään ratkaisematta;

127. huomauttaa, että kahdeksasta komission esittämästä ja tilintarkastustuomioistuimen tarkastamasta alv-varaumasta, jotka olivat olleet pitkään ratkaisematta, viisi liittyi jäsenvaltioita vastaan käynnistettyihin rikkomusmenettelyihin, jotka perustuivat alv-direktiivin mahdolliseen noudattamatta jättämiseen;
128. panee tyytyväisenä merkille, että komissio parantaa tarkastusten suunnitteluun liittyvää riskinarviointiaan ja pyrkii edelleen saamaan nopeasti päätökseen pitkään avoimina olleet kohdat, ja toteaa, että tähän vaikuttaa myös jäsenvaltioiden yhteistyöhalukkuus;
129. panee huolestuneena merkille, että pitkään avoimina olleista perinteisten omien varojen 122 kohdasta tilintarkastustuomioistuimen tarkasti 54 ja niistä kävi ilmi, että näihin tapauksiin liittyvät komission jatkotoimet ja tapausten sulkeminen veivät kohtuuttoman pitkän ajan, mikä osoitti, että jäsenvaltioissa havaittujen perinteisiä omia varoja koskevien puutteiden seuranta oli puutteellista; kehottaa komissiota ottamaan käyttöön seurantajärjestelmän, jossa perinteisten omien varojen avoimena olevat kohdat asetettaisiin tärkeysjärjestykseen (olipa kyse kohtien taloudellisista vaikutuksista tai niiden systeemisestä merkityksestä silloin kun puutteet olivat luonteeltaan muita kuin taloudellisia) ja raportoimaan niistä vastuuvapauden myöntävälle viranomaiselle;
130. muistuttaa, että BKTL-varojen monivuotisessa tarkastusyksikössä komissio tutkii, ovatko kokoamismenetelmät, joita jäsenvaltiot soveltavat kansantalouden tilinpitoonsa, yhdenmukaisia EKT 2010:n kanssa ja ovatko BKTL-tiedot vertailukelpoisia, luotettavia ja kattavia; panee merkille, että tarkastusyksikön päättämisen yhteydessä katsottiin tarpeelliseksi esittää uusia, yksityiskohtaisempia varauksia, kuten varaus, joka mahdollistaa kaikkien jäsenvaltioiden BKTL-tietojen tarkistamisen siinä tarkoituksessa, että niihin sisällytetään tarkemmat arviot monikansallisten yritysten tutkimus- ja kehittämisvaroista, ja toteaa, että tätä arviota vaikeuttavat globalisaatio ja se, että tällaisia varoja siirretään helposti rajojen yli (komissio jatkaa yhdessä jäsenvaltioiden kanssa syyskuuhun 2022 saakka sen arvioimista, onko monikansallisten yritysten tutkimus- ja kehittämisvarat arvostettu asianmukaisesti jäsenvaltioiden kansantalouden tilinpidossa);
131. on erittäin huolestunut budjettipääosaston vuoden 2019 osalta säilyttämästä ei-kvantitatiivisesti ilmaistavissa olevasta varaumasta, jonka mukaan aliarvostamispetokset levisivät osittain muihin jäsenvaltioihin ja vaikuttivat perinteisten omien varojen kantoon mutta niiden laajuutta ei ole vielä kvantifioitu lopullisesti; toteaa, että komissio suorittanut aliarvostamista koskevia tarkastuksia kaikissa jäsenvaltioissa ja tarkastanut, miten jäsenvaltiot ovat organisoineet aliarvostamisongelmiin puuttumisen, erityisesti Kiinasta tulevien tekstiilien ja jalkineiden osalta; toteaa, että näissä tarkastuksissa ja niistä koskevissa kertomuksissa on käsitelty nimenomaisesti jäsenvaltioiden taloudellista vastuuta perinteisten omien varojen menetyksistä; toteaa, että komissio toteuttaa jatkotoimia ja saattaa jäsenvaltiot taloudelliseen vastuuseen perinteisten omien varojen mahdollisista menetyksistä; on huolestunut siitä, että alustavien laskelmien mukaan perinteisten omien varojen menetykset vuonna 2019 nousisivat yhteen prosenttiin vuoden 2019 perinteisistä omista varoista, mikä oikeuttaa varauksen esittämiseen vuoden 2019 vuotuisessa toimintakertomuksessa; pyytää komissiota ilmoittamaan viipymättä vastuuvapauden myöntävälle viranomaiselle tarkastustensa ja kvantitatiivisten laskelmiensa tuloksista ja seurauksista, kun ne on saatu päätökseen;
132. toteaa, että budjettipääosasto esitti jo neljäntenä peräkkäisenä vuonna Yhdistyneen kuningaskunnan keräämien perinteisten omien varojen määrää koskevan varauksen, jonka syynä oli se, ettei maa ollut asettanut unionin talousarvioon määrää, joka vastasi kierrettyjä tekstiilien ja jalkineiden tuonnista kannettavia tuljia, ja että aliarvostamispetokset olivat levinneet edelleen muihin unionin jäsenvaltioihin, mikä aiheuttaa lisää mahdollisia perinteisten omien varojen menetyksiä;
133. panee merkille, että budjettipääosaston vuoden 2019 vuotuisen toimintakertomuksen mukaan Yhdistynyt kuningaskunta oli aloittanut 12. lokakuuta 2017 komission suosittelemien toimenpiteiden toteuttamisen, minkä vuoksi perinteisten omien varojen menetykset vähenivät huomattavasti vuonna 2018 (virhetaso alle 1 prosenttia);
134. pitää valitettavana, että Yhdistynyt kuningaskunta kieltäytyy edelleen asettamasta unionin talousarvioon vuosina 2011–2017 menetettyjä perinteisiä omia varoja, joiden määrä on yhteensä 2,679 miljardia euroa (brutto); toteaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset toimittivat komissiolle virallisen vastauksen, joka saatiin 11. helmikuuta 2019; toteaa, että analysoituaan Yhdistyneen kuningaskunnan vastauksen, komissio siirsi asian unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi 7. maaliskuuta 2019; panee merkille, että Yhdistynyt kuningaskunta esitti vastineensa 24. kesäkuuta 2019, komissio vastasi siihen 29. elokuuta 2019 ja Yhdistynyt kuningaskunta esitti jälleen vastauskirjelmänsä 20. joulukuuta 2019; panee komission talousarvion valvontavaliokunnan kuulemisessa 11. tammikuuta 2021 esittämästä kirjallisesta vastauksesta merkille, että suullinen käsittely pidettiin 8. joulukuuta 2020 ja vaikka lopullisen tuomion päivämäärä on täysin tuomioistuimen harkinnan alainen, komissio ei odota päätöstä ennen kesää 2021; panee tyytyväisenä merkille, että Yhdistyneen kuningaskunnan unionista eroamisella ei ole haitallista vaikutusta vaadittujen määrien takaisinperintään, sillä ne liittyvät ennen siirtymäkauden päättymistä tapahtuneisiin tuonteihin;
135. panee merkille, että komission mukaan vuonna 2019 bruttokansantuloon (BKTL) perustuvat tulot olivat 3,0 miljardia euroa suuremmat aiempiin määriin (pääasiassa vuosien 2012–2017 osalta) tehtyjen oikaisujen jälkeen, kun BKTL-määräytymisperusteet päivitettiin toteutuneilla tiedoilla;

Suosituks

136. kehottaa komissiota

- tarjoamaan jäsenvaltioille säännöllistä tukea riskialteimpien maahantuojien valinnassa maahantuonnin jälkeisiin tarkastuksiin
 - a. keräämällä ja analysoimalla relevantteja tuontitietoja unionin tasolla ja jakamalla analyysinsä tulokset jäsenvaltioille;
 - b. antamalla opastusta tietojen analysoimiseen Surveillance III -järjestelmässä sen jälkeen, kun tämä uusi järjestelmä on otettu käyttöön;
- tarkistamaan menettelyjään siten, että se
 - a. ottaa käyttöön järjestelmän, jonka avulla voidaan seurata perinteisiin omiin varoihin liittyviä avoimia kohtia ja joka pohjautuu määrällisiin ja laadullisiin kriteereihin siten, että jäsenvaltioissa havaitut puutteet asetetaan kyseisten kriteerien perusteella tärkeysjärjestykseen;
 - b. asettaa jäsenvaltioille määräajat edellä mainittujen puutteiden korjaamiselle sekä jatkotoimien toteuttamiselle, mukaan lukien viivästyskorkojen laskeminen ja unionin talousarvioon saataville asetettävien määrien perintä;
 - c. yksinkertaistaa menettelyä, myös rahoituksen saamiseksi vaadittavien asiakirjojen osalta, tarkastus- ja seurantaperiaatteita laiminlyömättä;

Kasvua ja työllisyyttä edistävä kilpailukyky

137. panee merkille, että alaotsakkeessa 1 a "Kasvua ja työllisyyttä edistävä kilpailukyky" maksut olivat 21,7 miljardia euroa ja ne maksettiin seuraavien ohjelmien ja politiikanalojen kautta:

- tutkimus, enintään 55,2 prosenttia alaotsakkeen määrärahoista eli 11,9 miljardia euroa;
- koulutus, nuoriso ja urheilu, enintään 13,2 prosenttia alaotsakkeen määrärahoista eli 2,8 miljardia euroa;
- liikenne ja energia, enintään 11,3 prosenttia alaotsakkeen määrärahoista eli 2,5 miljardia euroa;
- avaruus, enintään 7,6 prosenttia alaotsakkeen määrärahoista eli 1,7 miljardia euroa;
- muut toimet ja ohjelmat, enintään 12,7 prosenttia alaotsakkeen määrärahoista eli 2,8 miljardia euroa;

138. toteaa, että komission tärkeimmät ohjelmat olivat Horisontti 2020 -puiteohjelma ja seitsemäs tutkimuksen ja teknologian kehittämisen puiteohjelma⁽⁵⁾ tutkimuksen ja innovoinnin alalla, Erasmus+ koulutuksen, nuorison ja urheilun alalla, Galileo, EGNOS, ITER ja Verkkojen Eurooppa -väline suurten infrastruktuurihankkeiden alalla sekä ESIR takuurahastona;

139. ottaa huomioon, että komissio hallinnoi suoraan suurinta osaa näiden ohjelmien menoista muun muassa toimeenpanovirastojen kautta ja että menot muodostuvat hankkeisiin osallistuville julkisille tai yksityisille edunsaajille myönnettävistä avustuksista; panee merkille, että Erasmus+-ohjelmassa kansalliset toimistot hallinnoivat suurinta osaa menoista komission puolesta (yhteensä noin 80:tä prosenttia avustuksista);

140. huomauttaa, että tutkimus- ja innovointipolitiikan tuloksellisuutta on vaikea arvioida, sillä hankkeiden rahoituksen ja niillä konkreettisesti aikaan saatavien tulosten ja vaikutusten välillä on huomattava viive; toteaa lisäksi, että tämän alan raportointi keskittyy pääasiassa myönteisiin saavutuksiin tulosten ja vaikutusten kriittisen arvioinnin sijasta, mikä saattaa antaa tuloksellisuudesta kokonaisuutena epärealistisen kuvan; toteaa, että tutkimukseen toimintana liittyy tulosten osalta riskejä eikä onnistunutta lopputulosta aina voida taata;

141. on huolestunut siitä, että suuri prosenttiosuus (joissakin jäsenvaltioissa jopa 25 prosenttia) pk-yrityksille yrittäjyyden ja innovoinnin tukemiseen tarkoitetuista toimenpideohjelmien varoista maksetaan pk-yritysten sijasta suurille yrityksille; kehottaa komissiota kehittämään unionin rahoituksen hakijoiden ilmoituksiin kohdistettavia tehokkaampia valvontamekanismeja, sillä ylin tarkastusvirasto totesi, että vuosina 2014–2020 viranomaiset tukeutuivat yksinomaan hakijoiden omissa lakisäätöissä ilmoituksissa antamiin yrityksen omistusta, kokoa ja velkaantuneisuutta koskeviin tietoihin;

⁽⁵⁾ Vuosina 2007–2013.

142. panee merkille, että vuonna 2019 liikkuvuuden ja liikenteen alan politiikkaan oli käytettävissä 4 973 miljoonaa euroa maksusitoumusmäärärahoja ja 2 725 miljoonaa euroa maksusitoumusmäärärahoja ja että innovoinnin ja verkkojen toimeenpanovirasto hallinnoi näistä maksusitoumusmäärärahoista 4 422:ta miljoonaa euroa ja maksusitoumusmäärärahoista 2 058:aa miljoonaa euroa budjettikohdissa 06 02 "Euroopan liikennepolitiikka" ja 06 03 "Horisontti 2020 – Liikenteeseen liittyvä tutkimus ja innovointi";
143. toteaa jälleen tukevana sitä, että Euroopan laajuista liikenneverkkoa koskevaan politiikkaan lisättiin sotilaallisen liikkuvuuden pilari hyväksymällä toimintasuunnitelma maaliskuussa 2018, koska siten parannetaan unionin valmiutta reagoida hätätilanteisiin; panee merkille komission ja parlamentin ehdotuksen sisällyttää Verkkojen Eurooppa -välineen vuosien 2021–2027 talousarvioon uusi 6,5 miljardin euron määräraha sotilaallisen liikkuvuuden tarpeisiin ja pitää valitettavana, että rahoitusta on leikattu merkittävästi;
144. suhtautuu myönteisesti siihen, että vuonna 2019 käynnistettiin Verkkojen Eurooppa -välineen liikenneosion monivuotiseen ohjelmaan liittyvä ehdotuspyyntö, jonka määrärahat ovat 1,4 miljardia euroa ja jossa keskitytään yhdeksän ydinverkkokäyttävän valmistumiseen vuoteen 2030 mennessä;
145. pitää myönteisenä vuonna 2019 käynnistettyä "Greening the blue" -hanketta, jolla pyritään vähentämään päästöjä ja tuottamaan tehokkaampia käyttövoimajärjestelmiä kokoonaitettavilla roottoripurjeilla; panee merkille, että sitä rahoitettiin Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta;
146. muistuttaa, että vuonna 2019 koulutuksen, nuorisoasioiden, urheilun ja kulttuurin pääosaston politiikkasalkkuun kuuluvia unionin ohjelmia ja toimia varten käytettävissä olevien maksusitoumusmäärärahojen kokonaismäärä oli noin 5,66 miljardia euroa (20 prosenttia enemmän kuin vuonna 2018), ja katsoo, että pääosaston vuoden 2019 varainhoitoa koskevan arvioinnin tulokset olivat kaiken kaikkiaan tyydyttävät; panee merkille, että vuonna 2019 pääosaston riskinalainen kokonaismäärä maksamishetkellä oli 24,88 miljoonaa euroa 2 147,18 miljoonan euron kokonaismenoista;
147. toteaa, että Erasmus+-ohjelman täytäntöönpano vuonna 2019 oli suurelta osin menestyksekkästä ja että useimmat tulosindikaattorit, kuten liikkuvuusjaksojen määrä, ylittivät komission kyseiselle vuodelle asettamat tavoitteet; panee merkille, että viivästyneen käynnistämisen, osallistuvien rahoituslaitosten vähäisen määrän ja opiskelijoiden puutteellisen tietämyksen vuoksi vuonna 2019 voitiin saada päätökseen vain yksi opintolainojen takausjärjestelmä, ja pitää myönteisenä päätöstä jättää järjestelmä sisällyttämättä Erasmus+-ohjelmaa seuraavaan ohjelmaan 31. joulukuuta 2020 jälkeen; pitää myönteisenä opiskelijoiden liikkuvuuden lisääntymistä 20 prosentilla ja kehottaa säilyttämään fyysisen liikkuvuuden Erasmus+-ohjelman tärkeimpänä osatekijänä virtuaalisen liikkuvuuden sijaan; korostaa, että on tärkeää jatkaa ammatillisen koulutuksen ja työssäoppimisen tukemista keinona parantaa sosiaalista osallisuutta;
148. on huolissaan raportoiduista tapauksista, joissa Erasmus+-ohjelman mahdollisia unionin rahoituksen edunsaajia on velvoitettu noudattamaan kansallisia sääntöjä, jotka eivät ole unionin periaatteiden mukaisia; korostaa, että komission olisi seurattava tilannetta tiiviisti ja toteutettava tarvittaessa asianmukaisia toimia;
149. huomauttaa, että vuonna 2019 monet nuoret ilmoittautuivat Euroopan solidaarisuusjoukkoihin ja osallistuivat toimintaan, mikä on osoitus heidän suuresta kiinnostuksestaan solidaarisuustyötä kohtaan koko Euroopassa; on huolissaan erosta hakemusten määrän (191 000) ja tosiasiallisten paikkojen määrän (34 500) välillä; pitää valitettavana, että Euroopan solidaarisuusjoukkoja koskevan ohjelman harjoittelu- ja työpaikkoja on otettu vastaan hyvin vähän, sillä vuosina 2018–2020 toimintaan osallistui vain 72 henkilöä, mikä on alle yksi prosenttia kaikista sijoitetuista työntekijöistä; korostaa tarvetta saada aikaan tasapainoisempi sijoittamisaste, jotta varmistetaan, että Euroopan solidaarisuusjoukot voivat todella tarjota runsaasti mahdollisuuksia nuorille;
150. kehottaa komissiota ja koulutuksen, audiovisuaalialan ja kulttuurin toimeenpanovirastoa vähentämään byrokraattista rasitetta yksinkertaistamalla ja mukauttamalla hakumenettelyjä kohdeyleisöjen mukaan, jotta voidaan parantaa niiden hallinnoimien ohjelmien saavutettavuutta; korostaa, että tarvitaan parempaa synergiaa ja yhteistyötä koulutuksen, nuorisoasioiden, urheilun ja kulttuurin pääosaston kanssa, jotta saadaan aikaan yksinkertaistetut haku-, arviointi- ja hallinnointiprosessit, mikä parantaisi hakemusten laatua ja monipuolisuutta;

Tilintarkastustuomioistuimen havainnot

151. pitää huolestuttavana, että tarkastetuista 130 tapahtumasta 51:een (39 prosenttiin) liittyi virheitä;
152. on erittäin huolissaan siitä, että kvantifioimiensa 28 virheen perusteella tilintarkastustuomioistuin arvioi vuoden 2019 virhetasoksi 4,0 prosenttia, mikä on huomattavasti korkeampi kuin vuoden 2018 arvioitu virhetaso (2 prosenttia); muistuttaa tämän olevan lähellä tilintarkastustuomioistuimen vuosina 2015, 2016 ja 2017 havaitsemaa tasoa;

153. korostaa, että seitsemännen puiteohjelman ja Horisontti 2020 -puiteohjelman menot olivat edelleen riskialttiimpia ja ne olivat virheiden pääasiallinen lähde ja että tilintarkastustuomioistuin havaitsi otoksen 80:stä tutkimuksen ja innovoinnin alan tapahtumasta 24 tapahtumassa kvantitatiivisesti ilmaistavissa olevia virheitä, jotka liittyivät tukeen oikeuttamattomiin kuluihin (3 virhettä 10 tapahtumassa seitsemännessä puiteohjelmassa ja 21 virhettä 70 tapahtumassa Horisontti 2020 -puiteohjelmassa, joten virheet muodostivat 78 prosenttia tilintarkastustuomioistuinten arvioimasta tämän alaotsakkeen virhetasosta vuonna 2019);
154. toteaa erittäin huolestuneena, että 60 prosenttia virheistä johtui ”tukeen oikeuttamattomista välittömistä henkilöstökuluista”; korostaa, että Horisontti 2020 -puiteohjelman henkilöstökustannusten ilmoittamista koskevien sääntöjen yksinkertaistamispyrkimyksistä huolimatta niiden laskeminen oli edelleen merkittävä virhelähde menoilmoituksissa; tukee tilintarkastustuomioistuimen näkemystä, että henkilöstökustannusten laskentamenetelmästä on tullut Horisontti 2020 -puiteohjelmassa joidenkin näkökohtien osalta monimutkaisempi, mikä on lisännyt virheriskiä (24 tapahtumasta, joihin liittyi kvantitatiivisesti ilmaistavissa olevia virheitä, 23:ssa oli sovellettu virheellisesti henkilöstökustannusten laskentamenetelmää);
155. pitää valitettavana, että monimutkaiset hakusäännöt ja pitkälliset menettelyt ovat merkittävä este erityisesti pk-yrityksille, startup-yrityksille ja ensimmäistä kertaa hakeville, joilla ei ole merkittäviä resursseja eikä kokemusta hakumenettelyistä;
156. panee huolestuneena merkille, että ”laittomien tai syrjivien valinta- tai myöntämisperusteiden” osuus virheistä oli 16 prosenttia ja että ”tukeen oikeuttamattomien muiden välittömien kustannusten (alv, matkakulut, laitteet)” osuus oli 15 prosenttia;
157. ottaa huomioon, että muiden ohjelmien ja toimien osalta tilintarkastustuomioistuin havaitsi kvantitatiivisesti ilmaistavissa olevia virheitä neljässä otokseen poimituista 50 tapahtumasta (nämä virheet koskivat Erasmus+-ohjelman ja Verkkojen Eurooppa -välineen hankkeita);
158. panee huolestuneena merkille, että tilintarkastustuomioistuin löysi puutteita komission suorittaman tarkastustyön dokumentoinnissa, otannan johdonmukaisuudessa ja raportoinnissa sekä joidenkin tarkastustapausten kohdalla tarkastustoimenpiteiden laadussa; huomauttaa, että tilintarkastustuomioistuin havaitsi muun muassa tukeen oikeuttamattomia määriä, joita tarkastajat eivät olleet havainneet, koska tarkastuksessa ei ollut testattu riittävästi lähinnä henkilöstökustannuksia, ja että se havaitsi myös kaksoisraja-arvoa koskevan säännön virheellisiä tulkintoja ja havaitsematta jääneitä virheitä henkilöstökustannusten laskennassa; kannattaa tässä yhteydessä tilintarkastustuomioistuimen suosituksia tilanteen parantamiseksi;
159. kiinnittää huomiota siihen, että tilintarkastustuomioistuimen tarkastamista tutkimushankkeista 22 oli toteutettu käyttäen muuta valuuttaa kuin euroa ja että kymmenessä näistä hankkeista sovellettu vaihtokurssi ei ollut sääntöjen mukainen (tällaisten virheiden taloudellinen vaikutus ei sinänsä ollut olennainen, mutta niiden esiintymistiheys osoittaa, että sääntöjä ei tunneta); kehottaa komissiota työskentelemään yhdessä jäsenvaltioiden kanssa, jotta tähän seikkaan kiinnitetään enemmän huomiota;
160. korostaa, että jos komissio olisi hyödyntänyt asianmukaisesti kaiken käytettävissään olevan tiedon, tämän alaotsakkeen arvioitu virhetaso olisi ollut 1,1 prosenttiyksikköä alhaisempi;
161. toteaa huolestuneena, että pk-yritykset ovat virhealttiimpia kuin muut edunsaajat, sillä havaituista kvantitatiivisesti ilmaistavissa olevista virheistä yli puolet (17 virhettä 28:sta) liittyi yksityisten edunsaajien rahoitukseen, vaikka tällaiseen rahoitukseen liittyviä tapahtumia oli otokseen sisältyneistä 130 tapahtumasta vain 42 (32 prosenttia) (pk-yritysten osuus otoksesta oli 12 prosenttia, mutta niiden osuus kvantitatiivisesti ilmaistavissa olevista virheistä oli 21 prosenttia); korostaa tämän kuvastavan niiden resurssien puutetta ja tietämättömyyttä monimutkaisista tukikelpoisuussäännöistä;
162. toteaa, että tutkimusmenojen korvaaminen perustui edunsaajien toimittamiin ilmoituksiin niille aiheutuneista kustannuksista; toteaa, että näihin ilmoituksiin sovelletaan usein monimutkaisia sääntöjä, mikä voi johtaa virheisiin, kuten tilintarkastustuomioistuimen mainitsemissa tapauksissa on havaittu;
163. katsoo näin ollen, että virhetason alentaminen edellyttää yksinkertaistamispyrkimysten jatkamista; panee tyytyväisenä merkille, että tilintarkastustuomioistuin on huomionnut komission pyrkimykset yksinkertaistaa Horisontti 2020 -ohjelman hallinnollisia ja taloudellisia vaatimuksia;
164. panee tältä osin merkille, että komissio käyttää Horisontti 2020 -puiteohjelman täytäntöönpanon viimeisissä vaiheissa laajemmin yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja, kuten kertakorvauksiin perustuvaa rahoitusta, vahvistaa tiedotusta edunsaajille ja parantaa jatkuvasti valvontamekanismejaan; suhtautuu myönteisesti siihen, että Horisontti Eurooppa -puiteohjelmassa näitä edistysaskelia viedään eteenpäin Horisontti 2020 -puiteohjelmasta saadun kokemuksen pohjalta;
165. panee merkille komission käyttöön ottaman vakaan ennakkotarkastusjärjestelmän, joka sisältää yksityiskohtaiset automaattiset tarkistuslistat, kirjalliset ohjeet ja jatkuvaa koulutusta ja jonka tarkoituksena on vähentää hallinnollista rasitetta, jotta edunsaajat voivat keskittyä tavoitteidensa saavuttamiseen;

166. pitää valitettavana konkreettisten tietojen puuttumista EAKR:n ohjelmien huippuosaamismerkkin saaneiden hankkeiden hyväksymisestä; toteaa, että hallintoviranomaisten raportoinnin vapaaehtoisuuden vuoksi komissiolla on vain osittaiset tiedot ja että kyseiset järjestelmät ovat kunkin alueen harkintavallan piiriin; kehottaa komissiota toimimaan yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa uuden monivuotisen rahoituskehityksen puitteissa, jotta ohjelmien seurantajärjestelmiä voidaan parantaa ja tämän kaltaiset tiedot ottaa paremmin huomioon;
167. panee merkille komission arvion, jonka mukaan Verkkojen Eurooppa -välineen virheriski on vähäinen; pyytää komissiota kuitenkin yhdessä tilintarkastustuomioistuimen ja OLAFin kanssa seuraamaan tiiviisti unionin liikennehankkeita petosten estämiseksi, sillä julkiset infrastruktuuri-investoinnit ovat erityisen alttiita tässä suhteessa; pitää tätä olennaisen tärkeänä myös tiukimpien turvallisuusnormien varmistamiseksi käyttäjien kannalta;
168. palauttaa mieliin, että tilintarkastustuomioistuin havaitsi erityiskertomuksessaan nro 5/2017 ("Nuorisotyöttömyys – ovatko EU:n toimintapolitiikat tuottaneet tulosta?"), että nuorisotakuun täytäntöönpanossa oli edistytty ja jonkinlaisia tuloksia oli saavutettu mutta tilanne ei kuitenkaan vastannut nuorisotakuun käynnistämisen yhteydessä alun perin esitettyjä odotuksia;
169. muistuttaa, että tilintarkastustuomioistuin totesi erityiskertomuksessaan nro 22/2018 ("Liikkuvuus Erasmus+-ohjelmassa"), että Erasmus+-ohjelman ammatillisen koulutuksen lohkoa voitaisiin edelleen parantaa, koska ammatillisen koulutuksen sisällyttäminen siihen tuo ohjelman lähemmäs erilaisia kansalaisia;
170. toteaa, että erityiskertomuksen nro 14/2016 ("Romanien integrointia edistävät EU:n toimintapoliittiset aloitteet ja taloudellinen tuki") mukaan romanien integroinnissa on edistytty merkittävästi kymmenen viime vuoden aikana mutta käytännön esteitä on silti jäljellä; pitää tässä yhteydessä valitettavana, että romanien onnistuneeseen osallistamiseen tähtääviä parhaita käytäntöjä koskevia kriteerejä ei ole aina sovellettu ja että tuloksellisuuden seuranta on ollut vaikeaa; muistuttaa, että romaneja koskevien luotettavien ja kattavien tietojen puute on ongelma näyttöön perustuvassa poliittisessa päätöksenteossa unionin ja jäsenvaltioiden tasolla; pitää valitettavana, että tilanne saattaa pysyä muuttumattomana, ellei ryhdytä nopeisiin toimiin;

Suosituks

171. kehottaa komissiota

- yksinkertaistamaan edelleen sääntöjä ja menettelyjä, antamaan käytännöllisiä ja käytännönläheisiä ohjeita, tiedotus- ja koulutustilaisuudet mukaan luettuina, erityisesti uusille hakijoille ja parantamaan pk-yrityksille, startup-yrityksille ja muille ensimmäistä kertaa hakeville antamaansa apua, jotta hakijoiden toimintaedellytyksiä voidaan tasata, vaikka niiden kokemukset ja resurssit vaihtelevat;
- tehostamaan tiedotusta henkilöstökustannusten laskemista ja ilmoittamista koskevasta Horisontti 2020 -puiteohjelman rahoitussäännöistä kiinnittäen erityistä huomiota pääasiallisiin virhetyyppihin ja suorittamaan sääntöjen noudattamista koskevia kohdennettuja tarkastuksia;
- muistuttamaan kaikkia Horisontti 2020 -puiteohjelman edunsaajia henkilöstökustannusten laskentaa ja ilmoittamista koskevasta säännöistä kiinnittäen erityistä huomiota keskeisiin virhetyyppihin;
- yksinkertaistamaan edelleen henkilöstökustannuksia koskevia sääntöjä seuraavassa tutkimuksen puiteohjelmassa (Horisontti Eurooppa -puiteohjelma);
- ottamaan Horisontti 2020 -puiteohjelman osalta huomioon tilintarkastustuomioistuimen toimittamassa jälkitarkastusten tarkastuksessa esiin tulleet havainnot, jotka koskevat dokumentointia, otannan johdonmukaisuutta ja tarkastustoimenpiteiden laatua, ja toteuttamaan alihankintana tehtävien tarkastusten kolmannella kierroksella asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tarkastajat ovat täysin tietoisia Horisontti 2020 -puiteohjelman säännöistä, ja tarkistamaan heidän työnsä laadun;
- puuttumaan maantieteellisen epätasapainon (keskittymisen) akuuttiin ongelmaan, jossa suurin osa Horisontti 2020 -puiteohjelman varoista myönnettiin muutaman kehittyneimmän jäsenvaltion edunsaajille, puuttumalla ongelman lähteeseen vähemmän kehittyneissä valtioissa toisin sanoen tukemalla tutkimusta, teollisuuden ja korkeakoulujen välistä yhteistyötä, korkeakoulujen yhteistyötä hallitusten kanssa julkisessa päätöksenteossa, uusien korkeakouluohjelmien laatimista, akateemista huippuosaamista jne.;

Toiminnan tuloksellisuus: Horisontti 2020

172. panee merkille, että erityistavoite 5 liittyy Euroopan teollisuuden johtoaseman edistämiseen tutkimuksen, teknologian kehittämisen, demonstroinnin ja innovoinnin avulla useissa mahdollistavissa ja teollisuusteknologioissa ja että sen yhteydessä ohjelmaselvityksestä käy ilmi, että ohjelma ei ole saavuttamassa patenttihakemuksia koskevaa tavoitearvoaan, ja että ohjelmaselvityksessä annetaan tietoa myös myönnettyistä patenteista, mikä on parempi tuloksellisuuden mittari, mutta tavoitearvoja tai välitavoitteita ei määritellä;

173. korostaa, että erityistavoitteen 5 indikaattorin ”sellaisien osallistuvien yritysten osuus, jotka ottavat käyttöön yrityksessä tai markkinoilla uusia innovaatioita” yhteydessä ohjelmaselvityksessä ei mainita tätä indikaattoria koskevia välitavoitteita eikä tavoitearvoa; toteaa, että näin ollen sitä ei voida käyttää arvioitaessa ohjelman etenemistä; kehottaa komissiota päivittämään ohjelmaselvitystä siten, että siihen sisältyy täsmällisiä ja mitattavissa olevia tavoitteita, joiden avulla on mahdollista arvioida tehokkuutta ja vaikuttavuutta;
174. panee merkille erityistavoitteen 8, joka koskee kaikkien kansalaisten elinikäisen terveyden ja hyvinvoinnin parantamista, ja toteaa, että tavoitteen arvo mainitaan vuoden 2020 otsakkeen alla, mutta se olisi oikeastaan ymmärrettävä saavutettavaksi “[...] kun viimeiset Horisontti 2020 -puiteohjelmasta rahoitetut toimet on saatu päätökseen”, ja että ohjelmaselvityksessä mainitaan, että tavoitteet koskevat koko yhteiskunnallisten haasteiden pilaria (Erityistavoitteet: 8–14) eivätkä erikseen kutakin yksittäistä erityistavoitetta, mikä tekee todellisen arvon ja tavoitearvon vertailusta merkityksetöntä;
175. panee merkille tilintarkastustuomioistuimen johtopäätökset Horisontti 2020 -puiteohjelman tuloksellisuudesta, erityisesti seuraavat:
- saatavilla olevat tiedot ovat liian rajalliset, jotta Horisontti 2020 -puiteohjelman tuloksellisuutta vuoden 2019 lopussa voitaisiin arvioida täysimääräisesti; ei ole kuitenkaan merkkejä siitä, että tuloksellisuus olisi vaarassa, ja esimerkkejä onnistuneista hankkeista on runsaasti;
 - toisin kuin ohjelman vaikuttavuudesta, ohjelman merkityksestä, johdonmukaisuudesta ja eurooppalaisesta lisäarvosta on saatavilla tietoa huomattavassa määrin; on vahvat perusteet sille, että Horisontti 2020- puiteohjelma on merkityksellinen, koska siinä käsitellään niitä tarpeita, joita siinä on tarkoituskin käsitellä;
 - vuotuisessa hallinto- ja tuloksellisuuskertomuksessa käsitellään alaotsakkeen 1 a tuloksellisuutta vain hyvin yleisellä tasolla;
176. pitää valitettavana, että investoinnit tutkimukseen ja innovointiin vaihtelevat jäsenvaltioittain ja että tutkijat hyötyvät Horisontti 2020 -puiteohjelmasta tämän vuoksi erilaisessa määrin eri jäsenvaltioissa; muistuttaa, että tämä kuvastaa eroja kansallisissa tutkimus- ja kehitysmenoissa; kannustaa jäsenvaltioita parantamaan kansallisten tutkimus- ja innovointijärjestelmiensä hallintoa sekä edistämään ja tukemaan kansallisten tutkimusorganisaatioidensa osallistumista kansainväliseen yhteistyöhön; kehottaa komissiota edistämään huippuosaamisen levittämistä edistämällä kansallisten tutkimusorganisaatioiden ja eurooppalaisten huippututkimusorganisaatioiden välistä yhteistyötä, tarjoamaan teknistä tukea ja luomaan lisäohjelmia, joilla pyritään edistämään huippuosaamista;
177. kehottaa komissiota
- viestimään paremmin hakijoiden ja edunsaajien kanssa (vahvistamaan paremmat menettelyt ja kontrollit neuvontapalvelujen ja erityisesti RES-palvelun (Research Enquiry Service) tuloksellisuuden osalta ja lisäämään tietoisuutta välineistä, joiden avulla edunsaajat voivat ilmoittaa epäjohdonmukaisesta kohtelusta hakuprosessin tai hankkeidensa toteutuksen aikana, ratkaisemaan jäljellä olevat osallistujaportaaliin vaikuttavat tekniset ongelmat sekä parantamaan sen suunnittelua ja selaus- ja hakutoimintoa);
 - tehostamaan kertakorvausten testausta (analysoimaan Horisontti 2020 -puiteohjelmassa jo käynnistettyjen ehdotuspyyntöjen tuloksia ja raportoimaan niistä heti, kun ensimmäiset tulokset ovat saatavilla, käynnistämään laajemmalla mittakaavassa uusia pilottialoitteita sopivimpien hanketyyppien määrittämiseksi, mahdollisten haittojen arvioimiseksi ja asianmukaisten korjaustoimenpiteiden suunnittelemiseksi);
 - selvittämään mahdollisuutta lisätä ehdotusten kaksivaiheista arviointia (määrittämään useampia aihealoja, joilla ehdotusten kaksivaiheisen arvioinnin käyttö voisi vähentää hylättyjen hakijoiden hallinnollista taakkaa, varmistuen samalla, että avustus myönnetään mahdollisimman nopeasti, jos markkinoille pääsyn nopeus on ratkaisevaa);
 - arvioimaan, ovatko komission suunnittelemat ja unionin talousarviosta (yhteis)rahoitetut Euroopan vammaisstrategiaan 2010–2020 liittyvät hankkeet täyttäneet vastaavassa YK:n yleissopimuksessa (vammaisyleissopimus) asetetut vaatimukset vammaisten henkilöiden osalta, keskittyen erityisesti Horisontti 2020 -puiteohjelman hankkeisiin;
 - varmistamaan, että hankkeiden suunnittelu- ja täytäntöönpanovaiheissa vammaisten henkilöiden lisäkustannukset katetaan täysimääräisesti avustuksilla, ja huolehtimaan siitä, että käytössä on riittävät seurantajärjestelyt ja että niiden noudattaminen turvataan;
 - tarkastelemaan uudelleen asiantuntija-arvioijien palkkauksen ehtoja (päivittämään päiväkohtaisen palkkion tason ja arvioimaan uudelleen ajan, jonka asiantuntijat tarvitsevat luotettavien arviointien tekemiseen hankkeidensa);

- vakiinnuttamaan osallistujille annettavat säännöt ja ohjeet (säilyttämään mahdollisuuksien mukaan osallistumista koskevien sääntöjen jatkuvuuden puiteohjelmien välillä), minimoimaan ohjeisiin puiteohjelman täytäntöönpanon aikana tehtävät mukautukset, yksinkertaistamaan ajankäyttöomakkeita, jotta vältetään tarpeeton tehtäväkokonaisuuskohtainen raportointi toiminnasta, ja selvittämään mahdollisuutta hyväksyä laajemmin tavanomaiset kustannuslaskentakäytännöt etenkin henkilöstökustannusten osalta);
- parantamaan ulkoistettujen jälkitarkastusten laatua (parantamaan mekanismejaan, joilla tarkastellaan ulkoistettujen jälkitarkastusten laatua, ja nopeuttamaan tällaisia tarkastuksia);
- yksinkertaistamaan edelleen pk-yrityksille tarkoitettuja välineitä, hallintoa ja ohjeita (siten, että ne aiheuttavat mahdollisimman pienen rasituksen pk-yrityksille ja erityisesti startup-yrityksille, joilla ei ole resursseja eikä henkilöstöä niiden monimutkaisuuden käsittelemiseksi);

Toiminnan tuloksellisuus: Euroopan strategisten investointien rahasto (ESIR)

178. muistuttaa, että ESIR-rahaston yleistavoitteena on tukea kasvua lisääviä investointeja unionin painopisteiden mukaisesti ja erityistavoitteena on EIP-ryhmän rahoitus- ja investointitoimien määrän lisääminen painopistealoilla;
179. panee merkille, että tilintarkastustuomioistuimen mukaan ESIR-rahasto on saavuttamassa aikataulun mukaisesti tavoitteensa ja erityisesti päätavoitteensa, joka koskee 500 miljardin euron investointien liikkeelle saamista;
180. on huolissaan siitä, että käytettävissä olevissa tuloksellisuustiedoissa annetaan kyllä yksityiskohtaista tietoa hyväksytyjen toimien liikkeelle saamista investoinneista, hyväksytyjen hankkeiden määrästä, kerrannaisvaikutuksista ja siitä, mitä jäsenvaltioita hankkeet kattavat, mutta yhdelläkään viidestä indikaattorista ei seurata riskitasoa tai käyttöönottoa yleistavoitteessa määritellyillä avainalueilla;
181. huomauttaa, että indikaattorit eivät mittaa erityistavoitteen edistymistä sinänsä eli EIP:n rahoitusvolyymin lisäämistä erityisesti riskialttiimpien toimien osalta;
182. palauttaa mieliin, että ESIR-rahaston avulla oli kyetty vaikuttavasti kokoamaan rahoitusta huomattaviin lisäinvestointeihin mutta joissakin tapauksissa oli yliarvioitu sitä, missä määrin sen tuella oli tosiasiaa saatu aikaan lisäinvestointeja reaalityökaluun (ESIR-rahastoa koskevassa arvioinnissa ja tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksessa⁽⁶⁾ korostettiin myös sitä, että rahoituksen koko volyyymiä ei voida katsoa yksinomaan ESIR-rahaston ansioksi);
183. pitää valitettavana, ettei komissio ole arvioinut asianmukaisesti rahoituksen hukkavaikutuksen riskiä tapauksissa, joissa tarvittu investointi olisi voitu rahoittaa muista lähteistä kuin ESIR-rahastosta;
184. panee merkille, että raportoidussa liikkeelle saatuja investointeja koskevassa arvioissa ei oteta huomioon, että joillakin ESIR-toimilla korvattiin muita EIP:n toimia ja unionin rahoitusvälineitä tai että osa ESIR-tuesta suunnattiin hankkeille, jotka olisi voitu rahoittaa muista lähteistä, joskin erilaisin ehdoin;
185. korostaa, että ESIR-rahastoa koskevan EIP:n vuoden 2019 kertomuksen mukaan suurin osa ESIR-rahastoon liittyvistä transaktioista oli niin sanottuja erityistoimia, joihin lähtökohtaisesti liittyy suurempi riski kuin EIP:n tavanomaisiin toimiin (tällaisten uusien, vuonna 2019 sopimuksin vahvistettujen toimien volyyymi oli 15 miljardia euroa, mikä on noin 25 prosenttia EIP:n lainojen kokonaismäärästä kyseisenä vuonna, kun taas ESIR-rahastoa edeltävä taso oli alle kymmenen prosenttia);
186. tähdentää, että komission riippumattomassa arvioinnissa todettiin, että ESIR-rahaston käynnistämisen jälkeen oli otettu käyttöön useita uusia, riskialttiimpia tuotteita, esimerkiksi infrastruktuuri- ja innovointi-ikkunan alaisuudessa rahoituksenvälittäjien kanssa toteutettuja oman pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä ja riskinjakovälineitä;
187. panee merkille, etteivät komissio ja EIP käyttäneet hyväkseen tilaisuutta käyttää ESIR-varoja edistääkseen edelleen investoinneissa siirtymistä suurista infrastruktuurihankkeista pienempiin, nykyaikaisiin ja kestävämpiin hankkeisiin vaan ne pyrkivät pääasiassa elvyttämään unionin talouskasvua kiinnittämättä riittävästi huomiota näiden investointien tulevaisuuden potentiaaliin; kiinnittää huomiota joihinkin hyviin esimerkkeihin investoimisesta pienempiin hankkeisiin, joita EIP on tukenut unionin ulkopuolella;
188. panee merkille tilintarkastustuomioistuimen arvioinnin, jonka mukaan ESIR-rahastolla vahvistettiin joitakin unionin ohjelmia mutta se oli väliaikaisesti päällekkäinen toisten kanssa;

⁽⁶⁾ Tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomus nro 3/2019 "Euroopan strategisten investointien rahasto: täysi onnistuminen edellyttää lisätoimia", kohta 81.

189. on huolestunut maantieteellisestä jakautumisesta (vuoden 2019 lopussa 15 jäsenvaltion osuus sopimuksin vahvistetuista toimituksista oli 80 prosenttia, mikä ylitti niiden taloudellisen painoarvon unionissa BKT:n ja kiinteän pääoman bruttomuodostuksen perusteella mitattuna, kun taas 13 jäsenvaltion osuus oli vain kymmenen prosenttia ja loput toimet sijoittuivat muut toimet -kategoriaan, erityisesti monta maata käsittäviin hankkeisiin);
190. muistuttaa, että EIP:n on tarjottava selkeää ja helposti saatavilla olevaa tietoa ESIR-rahastosta rahoitettavien hankkeiden taloudellisista, sosiaalisista ja ympäristövaikutuksista ja lisäarvosta; korostaa, että kaikkien ESIR-rahastosta tuettavien hankkeiden täydentävyyden arviointi olisi dokumentoitava asianmukaisesti;
191. kehottaa komissiota ja EIP:tä
- tarkastelemaan uudelleen EIP:n riskialttiimpien tuotteiden käyttöä ESIR-rahaston puitteissa (kansallisten kehityspankkien ja -laitosten kanssa toteutettavissa ESIR-toimissa EIP:n olisi etsittävä mahdollisuuksia lisätä huomionnassa etuoikeusasemassa olevan velkarahoituksen käyttöä asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, mikä auttaisi varmistamaan, että ESIR-rahoitus täydentää kansallisten kehityspankkien ja -laitosten tarjoamaa rahoitusta; EIP:n olisi myös kannustettava kaikkia kansallisia kehityspankkeja ja -laitoksia, etenkin niitä, jotka ovat tällä hetkellä aliedustettuina ESIR-rahaston toimissa, käyttämään asianmukaisia riskinjako-otteita); teettämään tutkimuksen EIP:n riskialttiimpien tuotteiden keskipitkän ja pitkän aikavälin riskiprofilien riskeistä ESIR-rahaston puitteissa;
 - edistämään painokkaasti unionin rahoitusvälineiden ja unionin talousarviotakuiden välistä täydentävyyttä (komission olisi uuden monivuotisen rahoituskehityksen ohjelmien yhteydessä ehdotettava, että unionin rahoitusvälineet ovat johdonmukaisia ja toisiaan täydentäviä tavoiteltavien toimintapoliittisten tavoitteiden osalta, jotta vältetään välineiden välinen kilpailu);
 - parantamaan sen arviointia, olisiko mahdollisia ESIR-hankkeita voitu rahoittaa muista lähteistä esimerkiksi tapauksissa, joissa hukkavaikutus on aiheuttanut tappioita (EIP:n olisi arvioitava hankkeen arviointivaiheessa muiden rahoituslähteiden todennäköistä korvaamista ja käytettävä näitä tietoja arvioidessaan ESIR-rahaston toimien tukikehitystä);
 - arvioimaan paremmin liikkeelle saadut investoinnit (komission ja EIP:n yhdessä kehittämän ESIR-rahaston kertoimen laskentamenetelmän yhteydessä olisi toteutettava oikeasuhteisia toimia, jotta tapaukset, joissa EIP tukee investointia sekä suoraan että välillisesti erilaisten ESIR-rahaston toimien kautta, tunnustetaan ja korjataan oikea-aikaisesti, jotta niitä ei lasketa kahteen kertaan);
 - parantamaan ESIR-rahastosta tuettavien investointien maantieteellistä jakautumista (komission ja EIP:n olisi ESIR-rahaston johtokunnassa arvioitava havaitun maantieteellisen jakauman perimmäisiä syitä ja annettava suosituksia toimituksista, joita olisi toteutettava ESIR-rahaston jäljellä olevalla täytäntöönpanokaudella; ESIR-rahaston johtokunnan olisi arvioitava toteutettujen toimenpiteiden vaikutus);

Taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen koheesio

192. panee merkille, että alaotsakkeessa 1 b ”Taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen koheesio” maksut olivat 53,8 miljardia euroa ja ne maksettiin seuraavien ohjelmien ja politiikanalojen kautta:
- EAKR ja muut alueelliset toimet, enintään 54,9 prosenttia alaotsakkeen määrärahoista eli 29,6 miljardia euroa;
 - koheesiorahasto, enintään 16,4 prosenttia alaotsakkeen määrärahoista eli 8,8 miljardia euroa;
 - Euroopan sosiaalirahasto, enintään 25,9 prosenttia alaotsakkeen määrärahoista eli 13,9 miljardia euroa;
 - muut ohjelmat, enintään 2,8 prosenttia alaotsakkeen määrärahoista eli 1,5 miljardia euroa;
193. palauttaa mieliin monivuotisen rahoituskehityksen alaotsakkeen 1 b ”Taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen koheesio” varojen käytön tärkeän rooli ja toteaa, että se keskittyy unionin eri jäsenvaltioiden ja alueiden välisten kehityserojen supistamiseen ja kaikkien alueiden kilpailukyvyyn vahvistamiseen;
194. palauttaa mieliin, että alaotsakkeen ”Taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen koheesio” yhteydessä jäsenvaltiot esittävät yleensä kunkin ohjelmakauden alussa monivuotiset toimenpideohjelmat koko monivuotisen rahoituskehityksen ajaksi; toteaa, että kun komissio on antanut hyväksyntänsä, vastuu toimenpideohjelman täytäntöönpanosta jaetaan komission (alue- ja kaupunkipolitiikan pääosasto sekä työllisyys-, sosiaali- ja osallisuusasioiden pääosasto) ja jäsenvaltioiden kesken;

195. panee merkille, että alue- ja kaupunkipolitiikan pääosaston vuonna 2019 toteuttamat ennaltaehkäisevät toimenpiteet tuottivat myönteisiä tuloksia eikä vuonna 2019 ilmennyt tarvetta keskeyttää EAKR:n ja koheesiorahaston maksuja, sillä ohjelmaviranomaiset sovelsivat ajoissa vaadittuja korjaavia toimia koskevia suunnitelmia ja 16 maksun, joihin liittyvä määrä oli yhteensä 1,1 miljardia euroa (20 maksusta, joihin liittyvä määrä oli yhteensä 1,2 miljardia euroa), keskeyttämisestä luovuttiin; panee lisäksi merkille, että alue- ja kaupunkipolitiikan pääosasto pystyi käsittelemään loppuun 12 yhteensä 19:stä järjestelmän puutteisiin liittyvää korjaavaa toimenpidettä koskevasta varoituskirjeestä ottamalla käyttöön tarvittavat poistumispiteet;
196. panee tyytyväisenä merkille komission toteuttamat myönteiset jatkotoimet tilintarkastustuomioistuimen vuoden 2018 vuosikertomuksessa antaman suosituksen panemiseksi täytäntöön sekä toimenpideohjelmien päättämistä koskevien suuntaviivojen laatimisen käynnistymisen, minkä tavoitteena on varmistaa, että kauden 2014–2020 asianmukaiset päättämismenettelyt ovat käytettävissä ajoissa ja ainakin riittävän aikaisin ennen päättämistä vuonna 2025;
197. panee tyytyväisenä merkille, että komission hyväksytyä 29. huhtikuuta 2019 uuden petostentorjuntastrategian työllisyys-, sosiaali- ja osallisuusasioiden pääosasto teki petosriskianalyysin ja tarkisti ja päivitti yhdessä alue- ja kaupunkipolitiikan pääosaston ja meri- ja kalastusasioiden pääosaston kanssa yhteistä petostentorjuntastrategiaa sekä suoran hallinnon petostentorjuntastrategiaansa; panee merkille, että työllisyys-, sosiaali- ja osallisuusasioiden pääosasto on edelleen osallistunut riskienpisteytysvälineen (Arachne) kehittämiseen, ja toteaa välineen aut-tavan muun muassa kansallisia viranomaisia petosriskin tunnistamisessa;
198. toteaa, että työllisyys-, sosiaali- ja osallisuusasioiden pääosaston toimialaa ja kaikkia ohjelmakausia koskeviin käynnissä oleviin OLAFin tutkimuksiin kuului vuoden 2019 lopussa yhteensä 20 ESR:ään liittyvää tapausta, yksi vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahastoon (FEAD) liittyvä tapaus ja kaksi suoraa menoja koskevaa tapausta; toteaa, että näissä tapauksissa (mahdollisten) petosten pääasialliset alat olivat moitteettoman varainhoidon periaatteiden noudattamatta jättäminen, ylihinnointelu ja hankintasääntöjen ja -menettelyjen noudat-tamatta jättäminen;
199. suhtautuu myönteisesti siihen, että vuonna 2019 saatiin päätökseen kymmenen OLAFin kertomuksen perusteella toteutetut jatkotoimet, joiden yhteydessä unionin talousarviota suojattiin erilaisin keinoin, ja takaisin perittiin lähes 55,3 miljoonaa euroa;

Seuranta- ja valvontajärjestelmät: tietojen varastointi ja tallentaminen ja raportoinnin digitalisointi

200. palauttaa mieliin Euroopan parlamentin ja neuvoston välisen toimielinten sopimuksen, joka koskee unionin talousarvion ja Next Generation EU -välineen suojaamista paremmin sääntöjenvastaisuuksilta, petokset mukaan lukien; kehottaa ottamaan käyttöön standardisoituja toimenpiteitä unionin rahoituksen lopullisia edunsaajia koskevien tietojen ja numerotietojen keräämiseksi, vertailemiseksi ja yhdistämiseksi valvontaa ja tarkastuksia varten;
201. toteaa, että tietojen kerääminen tahoista, jotka viime kädessä hyötyvät joko suoraan tai välillisesti yhteistyössä hallinnoitavasta unionin rahoituksesta, sekä Euroopan elpymis- ja palautumistukivälineestä tuetuista hankkeista ja uudistuksista, mukaan lukien tiedot rahoituksen saajien tosiasiallisista omistajista ja edunsaajista, on tarpeellista tehokkaiden kontrollien ja tarkastusten varmistamiseksi; toteaa, että tällaisten tietojen keräämiseen ja käsittelyyn liittyvien sääntöjen olisi oltava sovellettavien tietosuojasääntöjen mukaisia;
202. panee merkille, että tilintarkastustuomioistuin analysoi parhaillaan käynnissä olevassa tarkastuksessaan komission omien tarkastustensa perusteella laskeman taloudellista, sosiaalista ja alueellista koheesiota koskevien menojen vuotuisen tason merkityksellisuutta, luotettavuutta ja johdonmukaisuutta, ja odottaa kyseisen tarkastuksen päätelmiä;

Tilintarkastustuomioistuimen havainnot

203. on erittäin huolestunut siitä, että 236 tarkastetussa tapahtumassa 29 virhettä oli jäänyt tarkastusviranomaisilta havaitsematta ja että tarkastusviranomaiset olivat havainneet aikaisemmin 64 virhettä, joiden osalta ohjelmaviranomaiset olivat tehneet (kummaltakin ohjelmakaudelta yhteensä 334 miljoonan euron suuruiset) oikaisut, ja näin ollen tilintarkastustuomioistuin arvioi virhetasoksi 4,4 prosenttia;
204. on pettynyt siihen, että virhetasoa ei ole kyetty alentamaan vuonna 2017 kirjattuun 3 prosentin tasoon koonti-asetuksessa säädetystä yksinkertaistamistoimenpiteistä huolimatta; on vakuuttunut siitä, että tätä koskevia toimia olisi toteutettava seuraavalla ohjelmakaudella;
205. panee merkille, että komission vuotuisen hallinto- ja tuloksellisuuskertomuksen ja kyseisten pääosastojen vuotuisen toimintakertomusten mukaan vuonna 2019 tämän menoalan riskiksi päättämishetkellä arvioitiin 1,1 prosenttia (1,3 prosenttia vuonna 2018) ja että riski maksamishetkellä (1,7 prosenttia vuonna 2018) nousi 2,2–3,1 prosentin vaihteluvälille eli se oli tilintarkastustuomioistuimen laskeman virhetason vaihteluvälin sisällä;
206. toteaa, että EAKR:n osalta riski maksamishetkellä oli 2 prosenttia vuonna 2018 ja nousi 2,7–3,8 prosentin vaihteluvälille vuonna 2019, ja ESR:n osalta riskin maksamishetkellä arvioitiin olevan 1,7–2,4 prosentin vaihteluvälillä; huomauttaa, että komission havaintojen mukaan tukeen oikeuttamattomat menot, julkisia hankintoja koskevat sääntöjenvastaisuudet ja kirjausketjua koskevat ongelmat ovat tällä politiikanalalla tarkastushavaintojen ja sääntöjenvastaisuuksien pääasiallisia lähteitä;

207. toteaa, että työllisyys-, sosiaali- ja osallisuusasioiden pääosasto ilmoitti vuotuisessa toimintakertomuksessaan 2019 keskeisestä tulosindikaattorista (1,7 prosentin kokonaisjäännösvirhetaso), joka alittaa 2 prosentin olennaisuusrajan, ja että se raportoi myös enimmäistasosta (enintään 2,4 prosenttia), jonka avulla voitaisiin ottaa huomioon mahdolliset muut virheet sellaisia toimia koskevista menoissa, jotka eivät sisällyneet komission tarkastuksiin; panee lisäksi merkille, että tilintarkastustuomioistuimen mukaan enimmäistaso on sopivampi, koska siinä otetaan huomioon meneillään olevan tarkastustyön mahdolliset vaikutukset;
208. panee merkille, että tarkastusviranomaiset olivat raportoineet tilintarkastustuomioistuimen otokseen kuuluvien 236 tapahtuman osalta, että varmuuden saamiseksi / ohjelmien päättämiseksi toimitettavissa asiakirjoissa oli 64 kvantitatiivisesti ilmaistavissa olevaa virhettä ja että nämä virheet koskivat tukeen oikeuttamattomia kustannuksia (39 virhettä), julkisia hankintoja (24 virhettä) ja todistusasiakirjojen puuttumista (yksi virhe);
209. toteaa huolestuneena, että suurin osa virheistä liittyi kolmeen pääkategoriaan:
- 55 prosentissa virheistä syynä olivat ”tukeen oikeuttamattomat hankkeet”: ohjelmakaudelta 2014–2020 oli viisi EAKR-hanketta, joiden yhteydessä tukea myönnettiin edunsaajille tai toimille, jotka eivät täyttäneet sovellettavassa asetuksessa ja toimenpideohjelmissa vahvistettuja tukikelpoisuusedellytyksiä;
 - 24 prosentissa virheistä syynä oli ”sisämarkkinasääntöjen rikkominen” (kuten valtiontukisääntöjen rikkomiset – 9 prosenttia ja julkisia hankintoja koskevien sääntöjen vakava noudattamatta jättäminen – 15 prosenttia);
 - 12 prosentissa virheistä syynä olivat ”tukeen oikeuttamattomat menot”;
210. toteaa, että tilintarkastustuomioistuin havaitsi edelleen suuren määrän virheitä, jotka liittyivät julkisiin hankintoihin, valtiontukisääntöihin ja avustusten myöntämismenettelyihin, pääasiassa koheesion ja luonnonvarojen aloilla; toteaa, että näiden virheiden osuus tilintarkastustuomioistuimen arvioimasta suuririskisten menojen virhetasosta oli 20 prosenttia (16 prosenttia vuonna 2018), joten komission olisi määritettävä keinoja virheiden vähentämiseksi;
211. korostaa, että monimutkaiset säännöt lisäävät virheriskiä; panee merkille komission pyrkimykset työskennellä jatkuvasti sääntöjen yksinkertaistamiseksi ja yksinkertaisempien täytäntöönpanomekanismien kuten yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käytön lisäämiseksi;
212. katsoo, että tilintarkastustuomioistuimen arvioimaa vuoden 2019 menojen virhetasoa tällä alalla olisi arvioitava ohjelmien monivuotisen luonteen puitteissa, jolloin myöhemmässä vaiheessa olisi tehtävä lisäoikaisuja, mikä voisi pienentää merkittävästi riskiä ohjelman päättämävaiheessa; pyytää tilintarkastustuomioistuinta laatimaan kertomuksen arvioidusta virhetasosta kauden 2007–2013 koheesiopolitiikan ohjelmien päättämisen jälkeen;
213. pitää myönteisenä, että komissio on laatinut julkisia hankintoja koskevan toimintasuunnitelman, jota on päivitetty useaan otteeseen vuoden 2014 jälkeen;
214. panee huolestuneena merkille, että yleisin virhe ESR:n menoissa on keskeisten todentavien asiakirjojen puuttuminen; panee lisäksi merkille, että tilintarkastustuomioistuin havaitsi vuonna 2019 yhden ESR:n hankkeen, joka oli unionin valtiontukisääntöjen vastainen;
215. panee huolestuneena merkille vuotta 2019 koskevan tilintarkastustuomioistuimen kertomuksen, koska siinä todetaan, että useimmat virheet yhteistyössä hallinnoitavien ohjelmien menoissa johtuvat kansallisten tarkastusviranomaisten tarkastuksissa tekemistä virheistä; suhtautuu sen vuoksi myönteisesti komission perustamiin hallintoelinten kanssa tehtävää yhteistyötä koskeviin teknisen avun ohjelmiin, koulutusohjelmiin ja kansallisia asiantuntijoita koskevien ohjelmien määrärahojen kasvattamiseen keinona lisätä tietämystä välineistä ja välttää edellä mainittuja virheitä; korostaa tässä yhteydessä, että on tarpeellista seurata komission petostentorjuntastrategiaa sekä tukea ja avustaa jäsenvaltioita petostentorjuntatoimien täytäntöönpanossa, mukaan lukien jäsenvaltioiden ilmoittamien ERI-rahastoja koskevien sääntöjenvastaisuuksien analysointi, sillä kaikki unionin rahoitukseen liittyvät petokset olisi eliminoitava, jotta kansalaisten luottamus unionin varainkäyttöä ja sen toimielimiä kohtaan vakiintuisi;
216. toteaa huolestuneena, että huolimatta monista sääntöjenvastaisuuksista, joista kansalliset tarkastusviranomaiset ovat jo raportoineet tilintarkastustuomioistuimen tarkastamien hankkeiden osalta, monet virheet jäivät edelleen havaitsematta tai korjaamatta aikaisemman vaiheen sisäisessä valvonnassa; suosittelee tilintarkastustuomioistuimen vuoden 2019 osalta tekemien havaintojen ja päätelmien perusteella, että komissio analysoisi havaitsematta jääneiden virheiden pääasialliset lähteet ja kehittäisi yhdessä tarkastusviranomaisten kanssa tarvittavat toimenpiteet ilmoitettavien jäännösvirhetasojen luotettavuuden parantamiseksi;
217. on huolestunut siitä, että tilintarkastustuomioistuimen otokseen sisältyi yhteensä 116 tarkastusviranomaista ja arvioidessaan 18 tarkastusviranomaisen jäsenvaltioissa suorittamaa työtä se havaitsi puutteita, jotka rajoittavat tällä hetkellä sitä, kuinka paljon niiden työhön voidaan luottaa (uudelleenlaskettu jäännösvirhetaso ylitti kauden 2014–2020 osalta kahden prosentin olennaisuusrajan yhdeksässä 20 varmennuspaketista; panee merkille tilintarkastustuomioistuimen huomautuksen, että komissio pääsi samantapaiseen tulokseen kahdeksan varmennuspaketin tapauksessa ja mukautti jäännösvirhetasoa yli kahden prosentin tasolle); pitää valitettavana, ettei tilintarkastustuomioistuin voi sisällyttää työhönsä analyysia näiden jatkuvien heikkouksien syistä; pitää valitettavana, ettei komissiokaan voinut antaa merkityksellisiä tietoja syistä ja mahdollisista jäsenvaltioiden viranomaisten välisistä

maakohtaisista eroista; pitää valitettavana, että tietojen puute näiden jatkuvien systeemisten puutteiden syistä tietyissä kansallisissa tarkastusviranomaisissa estää näihin ongelmiin puuttumisen ja niiden ratkaisemisen tehokkaalla ja vaikuttavalla tavalla;

218. toteaa, että tilintarkastustuomioistuin pystyi tarkastusviranomaisten työn tarkastamisen perusteella tekemään johtopäätökset 120:sta otokseen kuuluneesta tapahtumasta (55 prosenttia); on erittäin huolestunut siitä, että tilintarkastustuomioistuin havaitsi tarkastusviranomaisten työn laajuudessa, laadussa ja/tai dokumentoinnissa 100 tapahtuman (45 prosenttia) yhteydessä puutteita, joiden vuoksi sen oli toimitettava kyseiset tarkastustoimenpiteet uudelleen;
219. korostaa, että vuonna 2019 komissio teki 26 säännönmukaisuuden tarkastusta (joista alue- ja kaupunkipolitiikan pääosasto teki 14 ja työllisyys-, sosiaali- ja osallisuusasioiden pääosasto 12) 11 jäsenvaltiossa ja totesi kaikkia näitä säännönmukaisuuden tarkastuksia koskevissa kertomusluonnoksissaan, että tarkastusviranomaisten vuotuisissa tarkastuskertomuksissa tilivuodelta 2017/2018 raportoimat jäännösvirhetasot oli aliarvioitu (siksi komissio suurseni näitä arvioita);
220. panee merkille, että toukokuuhun 2020 mennessä oli saatu päätökseen 13 säännönmukaisuuden tarkastusta (alue- ja kaupunkipolitiikan pääosaston osalta viisi ja työllisyys-, sosiaali- ja osallisuusasioiden pääosaston osalta kahdeksan), joten puolessa näistä tarkastuksista jäännösvirhetasot eivät olleet vielä lopullisia;
221. suhtautuu myönteisesti siihen, että komissio aikoo vuodesta 2020 alkaen sisällyttää asianomaisten tarkastusviranomaisten kanssa käytävään jäsenneelyyn keskusteluun yksityiskohtaisen analyysin unionin tarkastuksissa havaituista lisävirheistä ja tarkastusviranomaisten kirjaamat toimet, ja pyrkii näin puuttumaan siihen, että virheitä jää havaitsematta;
222. suhtautuu tilintarkastustuomioistuinten tavoin myönteisesti komission ja tarkastusviranomaisten yhteiseen aloitteeseen ja koordinoituihin pyrkimyksiin tarkastusviranomaisten työn dokumentoinnin parantamiseksi ja tarkastusasiakirjoja koskevan pohdinta-asiakirjan laatimiseen joulukuussa 2019, sillä vaikka se ei olekaan pakollinen, se on kuitenkin ensimmäinen askel kohti tarkastusviranomaisten työn ja sen dokumentoinnin parantamista;
223. suhtautuu myönteisesti pyrkimyksiin yksinkertaistaa jäsenvaltioiden hankejohtajia ja hallintoviranomaisia koskevia vaatimuksia yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa ja monivuotiseen rahoituskehukseen liittyvien varojen osalta ohjelmakaudella 2021–2027; korostaa, että tämän ongelman ratkaisemisessa keskeisiä ovat yksinkertaisemat kansalliset tukikelpoisuussäännöt, jotka voivat auttaa vähentämään hallinnollista rasitetta ja virheiden todennäköisyyttä ja siten varmistamaan korkea avoimuuden taso; kehottaa käyttämään laajemmin yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja, joiden tilintarkastustuomioistuin katsoo myös helpottavan huomattavasti hakijoiden tilannetta ja valvontaa; yhtyy tilintarkastustuomioistuinten päätelmiin, joissa todetaan, että ERI-rahastojen täytäntöönpanoa koskevien sääntöjen muuttaminen todennäköisesti nopeuttaa täytäntöönpanoprosessia entisestään; huomauttaa, että kansallisella tasolla tarkastuksessa käytettäviä työmenetelmiä on parannettava; kehottaa komissiota jäsenvaltioiden kanssa käytävän jäsenneelyn vuoropuhelun pohjalta analysoimaan hallinnollisia käytäntöjä ja menettelyjä tehottomuuden poistamiseksi sekä levittämään esimerkkejä tehokkaista hallinnollisista käytännöistä ja menettelyistä kaikille toimivaltaisille viranomaisille;
224. panee työllisyys-, sosiaali- ja osallisuusasioiden pääosaston vuotuisesta toimintakertomuksesta 2019 merkille, että pääosasto sai kohtuullisen varmuuden ja totesi, että toimenpideohjelmien hallinto- ja valvontajärjestelmät toimivat vuonna 2019 suunnitellulla tavalla lukuun ottamatta 29:ää ESR:ään ja nuorisotyöllisyysaloitteeseen liittyvää ohjelmaa ja yhtä FEAD-ohjelmaa, joiden järjestelmien keskeisissä osissa oli olennaisia puutteita;
225. panee työllisyys-, sosiaali- ja osallisuusasioiden pääosaston vuotuisesta toimintakertomuksesta 2019 tyytyväisenä merkille, että pääosasto on toteuttanut tarvittavat jatkotoimet kaikkien tilintarkastustuomioistuinten raportoitujen vuosien 2015–2018 tarkastuslausuman suositusten osalta ja että maaliskuun 2020 lopussa tilintarkastustuomioistuinten suosituksia ei ollut käsittelemättä;
226. huomauttaa, että käytännössä useimmat vuoden 2019 vuotuisissa toimintakertomuksissa esitetyt varaukset perustuivat lähinnä vielä hyväksymättä olleiden tilivuoden 2018/2019 tilinpäätösten virhetasoihin, ja siksi molemmat pääosastot raportoivat, että tilivuoden 2018/2019 virhetasot vahvistettaisiin aikaisintaan vuoden 2020 toimintakertomuksissa;
227. katsoo, että järjestäytynyt rikollisuus uhkaa unionin taloudellisia etuja ja veronmaksajien rahoja, ja kehottaa komissiota ryhtymään tarvittaviin toimiin unionin varoja saavien rikollisverkostojen torjumiseksi;
228. ilmaisee jälleen tyytymättömyytensä siihen, että tilintarkastustuomioistuin ja komissio käyttävät eri menetelmiä antaessaan lausuntonsa rahoitustoimien laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta;

229. pitää valitettavana, ettei komissio noudata asiaa koskevassa asetuksessa (7) asetettuja määräaikoja ERI-rahastojen rahoitusvälineitä koskevan vuosikertomuksen julkaisemisen yhteydessä; esittää jälleen pyyntönsä julkaista kertomus lokakuuhun mennessä, jotta sen havainnot voidaan huomioida vastuuvapausmenettelyssä; edellyttää komission reagoivan myönteisesti tähän erityiseen pyyntöön avoimuuden lisäämiseksi;

Tilintarkastustuomioistuimen katsaus 04/2020 – EU:n toimet muovijäteongelman ratkaisemiseksi

230. toteaa, että vaikka kyseessä ei ole tarkastuskertomus, katsauksessa tarkastellaan unionin lähestymistapaa maalla olevaa muovijätettä koskevaan ongelmaan, sellaisena kuin se on esitetty vuoden 2018 muovistrategiassa;
231. on huolestunut tilintarkastustuomioistuimen huomautuksista siitä, että unionin jäterikollisuuden torjunnan oikeudellisessa kehyksessä on puutteita, joita ovat puutteelliset tiedot saastuneista alueista sekä seuraamuksista ja syytteenpanoasteista, oikeudellisista epävarmuustekijöistä, kuten jätteen ja jätteeksi luokittelun päättymisen määritelmästä, johtuvat vaikeudet määrittää, mikä toiminta on ympäristörikollisuutta, se, että unionin säädöksillä ei voida puuttua järjestäytyneiden rikollisryhmien yhä kasvavaan osallistumiseen ympäristörikoksiin, jotka puolestaan liittyvät muihin rikoksiin, kuten rahanpesuun, erilaisten seuraamusten (hallinnolliset/rikosoikeudelliset/siviilioikeudelliset) yhdistämistä koskevien yhdenmukaistettujen unionin sääntöjen puuttuminen, ympäristörikollisuutta käsittelevien erikoistuneiden poliisivoimien, syyttäjänvirastojen ja tuomareiden puute;
232. toteaa, että kemialliseen kierrätykseen voi sisältyä useita erilaisia teknologioita, jotka eivät vielä ole teknisesti tai taloudellisesti toteuttamiskelpoisia vaihtoehtoja jätehuoltoon, ja että kaatopaikalle sijoittamista pyritään vähentämään huomattavasti; katsoo, että kierrätyskapasiteettia on lisättävä huomattavasti kierrätyksen teknologisen ja taloudellisen toteutettavuuden parantamiseksi; on vakuuttunut siitä, että muovijätteen laillista hävittämistä koskevan kapasiteetin lisääminen muovipakkausten tuottajille niiden laajennetun tuottajavastuun järjestelmien mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi vaikuttaa myönteisesti laittoman jätekaupan ja muiden jäterikosten aiheuttamaan ongelmaan;
233. suhtautuu myönteisesti kierrättämättömään muovipakkausjätteeseen perustuviin omiin varoihin hyvänä välineenä jäsenvaltioiden kannustamiseksi kierrätyksen parantamiseen; korostaa tässä yhteydessä asianmukaisen raportoinnin tarvetta;

Vakavat sääntöjenvastaisuudet ja varojen väärinkäyttö jäsenvaltioissa

234. pitää valitettavana, että Euroopan globalisaattiorahastosta työntekijää kohti myönnetyn tuen kustannusten ja uudelleentyöllistymisasteen välinen korrelaatio on hyvin heikko tai olematon; toteaa, että esimerkiksi Espanjassa kustannukset työntekijää kohti ovat 2 422,74 euroa ja uudelleentyöllistymisaste 48 prosenttia, kun taas Suomessa kustannukset ovat 2 289,81 euroa henkilöä kohti ja uudelleentyöllistymisaste 83 prosenttia; toteaa, että työllistymisasteet ja kustannukset vaihtelevat suuresti jäsenvaltiosta toiseen mutta on kuitenkin mahdotonta päätellä, että suuremmat henkilöä kohden käytetyt määrät tarkoittaisivat korkeampia uudelleentyöllistymisasteita; kehottaa komissiota analysoimaan huolellisesti tätä eroavuutta ja puuttumaan siihen;
235. katsoo, että unionin nuorisotakuu ei vastaa odotuksia; kehottaa komissiota varmistamaan, että nuorten auttamiseen tarkoitetut ohjelmat eivät herättäisi odotuksia, joita ei voida täyttää; vaatii, että komission olisi ohjailtava odotuksia asettamalla realistisia ja saavutettavissa olevia tavoitteita ja tavoitearvoja;
236. toteaa, että vuonna 2019 työllisyys-, sosiaali- ja osallisuusasioiden pääosasto antoi 16 varoituskirjettä, joissa määritettiin hallinto- ja valvontajärjestelmän merkittäviä puutteita; toteaa, että maksuajan kulumisen keskeyttämisestä tehtiin 12 päätöstä (neljä Italialle, kolme Unkarille, kaksi Yhdistyneelle kuningaskunnalle ja Ranskalle sekä yksi Espanjalle) ja maksujen keskeyttämisestä yksi päätös (Yhdistynyt kuningaskunta, Skotlanti);
237. panee merkille, että merkittäviä varaumia esitettiin Italian (15 varaumaa, joiden yhteismäärä oli 50,26 miljoonaa euroa) ja Ranskan osalta (9 varaumaa, joiden yhteismäärä oli 47,95 miljoonaa euroa); toteaa, että Italian tapauksessa tämä johtui pääasiassa julkisiin hankintoihin liittyvästä systeemisestä puutteesta, joka johtui julkisia hankintoja koskevan direktiivin virheellisestä saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä, kun taas Ranskassa viiden ohjelman tapauksessa alueellisilla valvontaelimillä ei ollut riittävästi aikaa saattaa päätökseen toimien tarkastuksia määrääjässä;
238. toteaa, että jäsenvaltioiden tilivuonna 2018/2019 tekemien rahoitusoikaisujen kokonaismäärä oli 3,41 miljardia euroa, josta 912 miljoonaa euroa koski Unkaria, 578 miljoonaa euroa Espanjaa, 368 miljoonaa euroa Slovakiaa ja 236 miljoonaa euroa Puolaa; toteaa, että jäsenvaltioiden kauden 2014–2020 alusta kumulatiivisesti raportoitujen rahoitusoikaisujen kokonaismäärä oli 6,10 miljardia euroa, josta 2,15 miljardia euroa koski Unkaria, 668 miljoonaa euroa Espanjaa, 647 miljoonaa euroa Puolaa ja 459 miljoonaa euroa Slovakiaa;

(7) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17. joulukuuta 2013 (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320), 46 artikla.

239. pitää huolestuttavana, että alue- ja kaupunkipolitiikan pääosasto joutui vuoden 2019 vuotuisessa toimintakertomuksessaan esittämään kaksi varaamaa, jotka koskivat 67:ää EAKR:n/koheesiorahaston ohjelmaa ohjelmakaudella 2014–2020 sekä yhdeksää EAKR:n/koheesiorahaston ohjelmaa ja yhtä IPA-välineen rajatylittävän yhteistyön ohjelmaa ohjelmakaudella 2007–2013; huomauttaa, että hallinnointi- ja valvontajärjestelmien vakavat puutteet johtivat menoihin kohdistuvaan riskiin, jonka arvioitiin olevan yli 10 prosenttia vuosien 2014–2020 monivuotisen rahoituskehityksen osalta; suhtautuu myönteisesti siihen, että varainhoitoasetuksen päivityksessä selvennettiin entisestään eturistiriidan käsitettä yhteistyössä toteuttavassa hallinnoinnissa;
240. on huolestunut siitä, että työllisyys-, sosiaali- ja osallisuusasioiden pääosasto joutui vuoden 2019 vuotuisessa toimintakertomuksessaan esittämään varauksen, joka koski ESR:ää/nuorisotyöllisyysaloitetta sekä FEAD-rahastoa (30 ESR:n/nuorisotyöllisyysaloitteen ja FEAD:in ohjelmaa) kaudella 2014–2020; toteaa, että pääosastot totesivat vuotuisissa toimintakertomuksissaan, että varauksia ei tehdä, jos edellisen tilivuoden vahvistettu jäännösvirhetaso oli yli 2 prosenttia, koska tulevaisuudessa tehtäisiin lisää rahoitusoikaisuja, joten komission varaukset perustuivat pääasiassa väliaikaisiin virhetasoihin eivätkä ne välttämättä kata kaikkia olennaisia riskejä;
241. on erityisen huolestunut raporteista, joiden mukaan komissio saattoi päätökseen tarkastusmenettelyn, jossa vahvistettiin eturistiriitoja koskevan lainsäädännön vakava rikkomus Tšekin tasavallassa;
242. panee huolestuneena merkille, että alue- ja kaupunkipolitiikan pääosaston tarkastuskertomuksessa havaittiin kolme EAKR:n avustusta, jotka olivat Tšekin lainsäädännön ja unionin yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen vastaisia EAKR:n osalta; on huolissaan siitä, että eturistiriita havaittiin unionin rakennerahastojen maksujen hallinnoinnissa;
243. odottaa komission tiedottavan parlamentille ja talousarvion valvontavaliokunnalle Tšekin hallituksen vastauksesta kertomukseen sisältyviin suosituksiin; on tyrmistynyt siitä, että yli kaksi vuotta komission tarkastusten aloittamisen jälkeen Tšekin pääministeriin Andrej Babišiin väitetyksi liittyvä eturistiriitatilanne on edelleen ratkaisematta; kehottaa komissiota tehostamaan toimiaan menettelyn ratkaisemiseksi kattavasti ja nopeasti, julkistamaan tarkastuskertomuksen mahdollisimman pian, raportoimaan parlamentille päätelmistään ja tarvittaessa keskeyttämään väärinkäytetyn rahoituksen ja/tai vaatimaan sen palauttamista; palauttaa mieliin Tšekin pääministeriin liittyvästä eturistiriidasta 19. kesäkuuta 2020 antamansa päätöslauselman, jossa todetaan, että mikäli Babišia koskeva eturistiriita vahvistetaan, se olisi joko ratkaistava tai hänen olisi erottava julkisesta tehtävästään⁽⁸⁾;

Suositukses

244. kehottaa komissiota

- laatimaan perusteellisen analyysin taustalla olevista syistä ja mahdollisista rakenteellisista ongelmista, jotka aiheuttavat tilintarkastustuomioistuimen tarkastuksissaan vuosittain havaitsemat jatkuvat systeemiset puutteet, ja kiinnittämään erityistä huomiota mahdollisiin maakohtaisiin eroihin; pyytää komissiota sisällyttämään myös huomioita sellaisten kansallisten viranomaisten parhaista käytännöistä, joiden virhetaso on alhainen ja joiden työtä tilintarkastustuomioistuin pitää luotettavana; pyytää komissiota laatimaan tämän analyysin tiiviissä yhteistyössä tilintarkastustuomioistuimen kanssa ja ottamaan aktiivisesti mukaan kansalliset viranomaiset sekä ongelman kuvaukseen että mahdollisiin ratkaisuihin;
- jakamaan tämän analyysin tulokset tilintarkastustuomioistuimelle, vastuuvapauden myöntävälle viranomaiselle ja jäsenvaltioille;
- antamaan tämän analyysin perusteella selkeitä, käytännöllisiä ja helposti toteutettavissa olevia horisontaalisia sekä maakohtaisia suosituksia kansallisille viranomaisille; pyytää komissiota ottamaan käyttöön jäsenneilyn vuoropuhelun kansallisten viranomaisten ja tilintarkastustuomioistuimen kanssa, jotta voidaan jatkuvasti kehittää valmiuksia ja vaihtaa parhaita käytäntöjä kansallisten tarkastusviranomaisten työn luotettavuuden parantamiseksi, ja tiedottamaan vastuuvapauden myöntävälle viranomaiselle tämän vuoropuhelun edistymisestä;
- selvittämään viipymättä tukikelpoisuusehtoja (myös määrittelemällä, mitä tarkoitetaan ”fyysisesti päätökseen saatetuilla” ja/tai ”kokonaan täytäntöönpannuilla” toimilla, jotta jäsenvaltioita voidaan auttaa todentamaan, että toimet ovat yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 65 artiklan 6 kohdan mukaisia, ja välttämään tukeen oikeuttamattomien toimien havaitsematta jääminen);
- toteuttamaan toimia, joilla parannetaan tarkastusviranomaisten raporttien jäännösvirhetasojen luotettavuutta (analysoimaan havaitsematta jääneiden virheiden pääasialliset lähteet ja kehittämään yhdessä tarkastusviranomaisten kanssa tarvittavat toimenpiteet ilmoitettavien jäännösvirhetasojen luotettavuuden parantamiseksi);
- toimittamaan parlamentille vuosittain kertomuksen kunkin budjettikohdan yksityiskohtaisesta vaikutuksesta ilmastotoimien valtavirtaistamistavoitteeseen ja luonnon monimuotoisuuteen käytettäviin menoihin, jotta niiden seuranta voidaan helpottaa;

⁽⁸⁾ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0164_FI.html

- ryhtymään kiireesti valmistelemaan tarpeen mukaan alakohtaisen lainsäädännön mukaista tehokasta menetelmää ilmastomenojen ja niiden tuloksellisuuden seuraamiseksi, jotta voidaan saavuttaa yleinen tavoite, jonka mukaan unionin vuosien 2021–2027 talousarviosta ja Euroopan unionin elpymisvälineen (Next Generation EU -väline) kokonaismenoista vähintään 30 prosenttia käytetään ilmastotavoitteiden tukemiseen;
- asettamaan yhdessä jäsenvaltioiden kanssa käyttöön yhteisen integroidun ja yhteentoimivan tieto- ja seuranta-järjestelmän, johon kuuluu yhteinen tiedonlouhinta- ja riskienpisteytysväline ja jonka avulla voidaan käyttää ja analysoida merkityksellistä dataa ja parantaa valvonnan luotettavuutta, tarkoituksena ottaa se yleisesti käyttöön muun muassa teknisen tuen välineen avulla;
- ottamaan käyttöön unionin laajuisen valitusmekanismin, jolla tuetaan rahoituksen saajia, jotka joutuvat esimerkiksi kohtaamaan kansallisten viranomaisten epäasianmukaista toimintaa tai rikollisverkostojen tai -järjestöjen painostusta, jotta heillä on mahdollisuus esittää valituksia komissiolle;
- jatkamaan johdonmukaista ja laajaa yhteistyötä tarkastusviranomaisten kanssa, jotta varmistetaan vankka valvontakehys, parannetaan tarvittaessa varmennustyön laatua ja varmistetaan tarvittavat havaitsemis- ja korjaamisvalmiudet;
- edellyttämään, että hallintoviranomaiset toteuttavat toimia yleisimpien virheiden korjaamiseksi ja tuleviin menoihin mahdollisesti liittyvien riskien vähentämiseksi sekä parantavat tarvittaessa virheiden havaitsemista koskevia valmiuksia sekä hallinnon tarkastuksissa että muissa tarkastuksissa;
- ilmoittamaan maksamishetken virhetason jäännösvirhetason sijaan, jotta parannetaan toteutetun valvonnan arviointia;
- jatkamaan yhteistyötä tilintarkastustuomioistuimen kanssa tarkastusmenetelmien ja säädöstehtävien tulkinnan yhdenmukaistamiseksi edelleen;
- kiinnittämään enemmän huomiota jäsenvaltioihin, joiden hallinto- ja valvontajärjestelmät eivät ole luotettavia tai ovat sitä vain osittain ja joissa on kohonnut varoihin liittyvien petosten ja korruption riski, ja osoittamaan näille jäsenvaltioille enemmän teknistä tukea;
- kiinnittämään erityistä huomiota julkisten hankintamenettelyjen perusteella tehtyihin puitesopimuksiin, koska niihin liittyvät petokset ja korruptio merkitsevät lisäriskiä unionin taloudellisten etujen kannalta;
- vähentämään sitoumusten kertymää mahdollisimman nopeasti;
- täsmentämään vuotuisissa toimintakertomuksissa, miten varat, joihin jäsenvaltioiden ja komission jälkikäteen määräämät rahoitusoikaisut vaikuttivat, käytettiin uudelleen erityisesti tapauksissa, joihin liittyi petoksia, korruptiota tai muuta rikollista toimintaa;
- julkistamaan viipymättä, kuitenkin lokakuuhun 2021 mennessä, ERI-rahastojen rahoitusvälineitä koskevan vuosikertomuksen 2020, jotta siinä esitetyt havainnot voidaan sisällyttää vastuuvapausmenettelyyn;
- kehittämään vankan strategian korkean tason poliitikkojen eturistiriitojen torjumiseksi; kehittämään yhdessä jäsenvaltioiden kanssa tehokkaat oikeudelliset välineet, joiden avulla vältetään edistämästä unionin koheesiovaroja hyödyntäviä oligarkkisia rakenteita;
- tiedottamaan parlamentille kaikista uusista kehityskuluista eturistiriitoja koskevassa asiassa, josta on raportoitu alue- ja kaupunkipolitiikan pääosaston Tšekin tasavaltaa koskevassa tarkastuskertomuksessa;
- hyödyntämään muovijätettä koskevia tilintarkastustuomioistuimen huomautuksia direktiivin 2008/99/EY uudelleentarkastelussa erityisesti asioissa, jotka koskevat vähimmäisvaatimuksia ja eri jäterikosten selkeitä määritelmiä;
- puuttumaan kierrätys- ja polttovalmiuksien – joiden avulla voidaan vähentää jätteiden laittoman siirron kaltaisia jäterikoksia – puutteesta johtuvaan ongelmaan siten, että lisätään muovijätteen lailliseen hävittämiseen liittyviä valmiuksia ja sen taloudellista houkuttelevuutta muovijätteen tuottajille;
- parantamaan kierrätyksen määritelmää ja kierrätyksestä raportointia koskevia vaatimuksia erityisesti sellaisten omien varojen osalta, jotka perustuvat kierrättämättömään muovipakkauksijätteeseen; pyytää komissiota arvioimaan mahdollisuutta digitalisoida toiminnanharjoittajien välinen jätevirtojen raportointi ja seuranta, jotta voidaan lisätä valmiutta havaita sääntöjenvastaisuuksia ja merkkejä jätteiden laittomasta siirrosta;

- analysoimaan jätehuoltoinfrastruktuuria varten käytettävissä olevien varojen vähäisen käytön syitä tiiviissä yhteistyössä asiasta vastaavien kansallisten viranomaisten kanssa ja tiedottamaan havainnoista vastuuvapauden myöntävälle viranomaiselle; ilmoittamaan vastuuvapauden myöntävälle viranomaiselle, miten komissio avustaa jäsenvaltioita nostamaan varojen käyttöstettä, ja tutkimaan muita keinoja avustaa niitä;
 - ilmoittamaan vastuuvapauden myöntävälle viranomaiselle, jos kierrätyksen ja jätehuollon tukemiseen tarkoitettuja koheesiorahaston varoja kohdennetaan uudelleen muille aloille covid-19-pandemian vuoksi;
 - asettamaan pakkauksia koskevien olennaisten vaatimusten tarkistamisen kiireellisesti etusijalle, jotta nopeutetaan muovipakkausten suunnittelun ja valmistuksen mukauttamista kierrätettävyyden ja kestävyuden edistämiseksi oikea-aikaisesti ja tuetaan siten vuoteen 2025 ulottuvan muovipakkausten kierrätystavoitteen saavuttamista;
245. pyytää yleisemmin, että komissio panee mahdollisimman pian täytäntöön kaikki tilintarkastustuomioistuimen jäljellä olevat suositukset, antaa erityisiä täytäntöönpanokertomuksia ja ottaa pidemmällä aikavälillä tilintarkastustuomioistuimen suositukset huomioon toteuttaessaan uuden ESR+:n mukaisia toimia vuodesta 2021 alkaen;
246. on hämmästyneenä siitä, että vuonna 2019 ei käynnistetty lainkaan menettelyjä ohjelmien määrärahojen vähentämiseksi nettomääräisillä oikaisuilla, kuten alue- ja kaupunkipolitiikan pääosaston vuotuisessa toimintakertomuksessa 2019 todetaan; kehottaa komissiota määrittämään järjestelmällisesti nettomääräisiä rahoitusoikaisuja, kun yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 145 artiklan 7 kohdassa asetetut edellytykset täyttyvät;
247. kehottaa komissiota jatkamaan ohjeiden ja tuen antamista sekä kartoittamaan ja jakamaan parhaita käytäntöjä jäsenvaltioiden kanssa;

Toiminnan tuloksellisuus: Euroopan aluekehitysrahasto (EAKR) ja koheesiorahasto

248. palauttaa mieliin, että EAKR ja koheesiorahasto tukevat Euroopan taloudellista, sosiaalista ja alueellista koheesiota koskevaa politiikkaa (unionin koheesipolitiikka), jonka tavoitteena on vahvistaa taloudellista ja sosiaalista lähentymistä unionissa kaventamalla eri alueiden kehitystasojen eroja;
249. palauttaa mieliin, että EAKR kattaa kaikki jäsenvaltiot ja siinä keskitytään useisiin keskeisiin painopistealoihin, kuten innovointiin ja tutkimukseen, pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) tukemiseen sekä vähähiliseen talouteen; toteaa, että vuonna 2019 komissio myönsi EAKR:n talousarviosta 31,1 miljardia euroa; palauttaa mieliin, että koheesiorahastosta tuetaan jäsenvaltioita, joiden bruttokansantulo asukasta kohden on alle 90 prosenttia unionin keskiarvosta, että rahastosta rahoitetaan pääasiassa Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin ja ympäristöön liittyviä hankkeita ja että sen määrärahat olivat vuonna 2019 yhteensä 11,5 miljardia euroa;
250. toteaa huolestuneena, että kun vuosien 2014–2020 ohjelmakauden käynnistymisestä oli kulunut useita vuosia, vain hiukan yli kolmannes EAKR:n ja koheesiorahaston 72 ohjelmaindikaattorista oli edistynyt aikataulun mukaisesti, siitäkin huolimatta, että joitakin tavoitearvoja oli höllennetty; palauttaa mieliin keskeisten tulosindikaattoreiden parantamista koskevan suosituksen; toteaa kuitenkin, että tietoa koskevat rajoitteet estävät tarkastajia laa timasta tätä politiikanalaa koskevaa kattavaa tuloksellisuusarviointia, koska on vaikea arvioida, onko varoille asetetut yleiset ja erityiset tavoitteet saavutettu tai onko niiden saavuttaminen todennäköistä, vaikka yksittäisiin indikaattoreihin liittyvää edistystä voidaan arvioida asetettujen välitavoitteiden ja tavoitteiden perusteella; kehottaa komissiota kehittämään johdonmukaisen arviointikehyksen, jolla voidaan arvioida, onko EAKR:n ja koheesiorahaston välitavoitteet ja tavoitteet saavutettu;
251. on huolestunut tilintarkastustuomioistuimen esille ottamista ongelmista, jotka liittyvät sisäisen valvonnan puutteeseen jäsenvaltioissa ja tietojen epäluotettavuuteen;
252. korostaa sen perusteella, että suurimmassa osassa havaituista virheistä syynä olivat ”tukeen oikeuttamattomat hankkeet”, olevansa vakavasti huolestunut saavutettuja tuloksia koskevan komission raportoinnin luotettavuudesta, koska kaikkien näiden ja tällaisten (toistaiseksi havaitsematta jääneiden) hankkeiden ei pitäisi myötävaikuttaa unionin taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen koheesipolitiikan avulla saavutettujen laajempien tulosten kokonaisarviointiin; suosittaa, että komissio arvioi uudelleen todellisia saavutettuja tuloksia koskevaa raportointiprosessiaan;
253. ottaa huomioon digitaalisten välineiden, kuten Arachnen, merkityksen korruption ja unionin varojen väärinkäytön torjunnassa; kehottaa kaikkia jäsenvaltioita ottamaan tällaiset välineet käyttöön ilman enempää aiheutonta viivytystä; pitää valitettavana, että kaikki jäsenvaltiot eivät käytä Arachne-tiedonlouhintavälinettä petosten havaitsemisen parantamiseksi; huomauttaa petosten osalta, että sekä komissio että jäsenvaltiot ovat vastuussa koheesio-menoihin liittyvien petosten torjunnasta; katsoo, että niiden on tehostettava toimiaan petosten ehkäisemiseksi ja havaitsemiseksi yhteistyössä EPPOn ja OLAFin kanssa, ja painottaa, että komission olisi harkittava vakavasti Arachne-välineen ohella myös massadatan ja muiden tietoteknisten välineiden hyödyntämistä niin tutkimusten yhteydessä kuin suuntausten muutosten seuraamisessa ja muiden unionin varojen väärinkäyttöön liittyvien keinojen ehkäisemisessä;

254. toteaa, että kumpikin rahasto kuuluu komission ja jäsenvaltioiden yhteisen hallinnon piiriin ja ne pannaan täytäntöön toimenpideohjelmilla, jotka jäsenvaltiot laativat ja komissio hyväksyy;
255. on tyytyväinen havaitessaan, että tilintarkastustuomioistuin mainitsee ensimmäisessä vuotuisessa tuloksellisuuskertomuksessaan, jossa tarkastellaan tilannetta vuoden 2019 lopussa, EAKR-ohjelmien tuloksellisuuskatsauksen myönteisenä esimerkkinä yleistavoitetta koskevista selkeästi muotoilluista johtopäätöksistä; kannustaa alue- ja kaupunkipolitiikan pääosastoa jatkamaan sekä yleis- että erityistavoitteita koskevien selkeiden johtopäätösten esittämistä tuloksellisuutta koskevissa osissa ja kehottaa muita pääosastoja seuraamaan tätä hyvää esimerkkiä ja parantamaan johtopäätöksiään lisäämällä niiden informatiivisuutta ja selkeyttä;
256. huomauttaa, että tuotos- ja tulosindikaattoreista peräisin olevia tietoja täydennetään kauden 2007–2013 tuloksia sekä vuosien 2014–2020 koheesiopolitiikan ohjelmien ohjelmasuunnittelun ja täytäntöönpanon varhaisia vaiheita käsittelevien erilaisten arviointien ja tutkimusten tuloksilla; yhtyy tilintarkastustuomioistuimen huomautukseen, jonka mukaan näiden lainsäädännössä suunniteltujen arviointien viivästyneen ajoituksen vuoksi kokemuksista saadaan tietoa liian myöhään niin, ettei niillä ole vaikutusta meneillään olevaan tai tuleviin ohjelmakausiin (esimerkiksi vuosia 2014–2020 käsittelevien jälkiarviointien tulosten odotetaan olevan yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen mukaisesti saatavilla vuoden 2025 loppuun mennessä, mutta silloin meneillään on ohjelmakauden 2021–2027 viides vuosi ja komissio on todennäköisesti edennyt pitkälle vuoden 2027 jälkeistä kautta koskevien lainsäädäntöehdotusten valmistelussa);
257. panee huolestuneena merkille, että kuudennen täytäntöönpanovuoden lopussa EAKR:n ja koheesiorahaston käyttöaste oli 6,6 prosenttia alhaisempi kuin samassa vaiheessa edellisellä ohjelmakaudella; korostaa, että tämä johtuu osittain viivästyksistä ohjelmakauden alussa; toteaa kuitenkin, että ERI-rahastojen käyttöaste oli vuonna 2019 korkeampi kuin minään muuna vuonna monivuotisen rahoituskehityksen 2014–2020 aikana; kiinnittää lisäksi huomiota siihen riskiin, että tukikelpoisuusajan lähestyessä loppuaan ja covid-19-kriisin olosuhteet huomioon ottaen jäsenvaltiot saattavat asettaa käyttöasteen etusijalle koheesiotavoitteisiin, tuloksellisuuteen ja sääntöjenmukaisuuteen nähden; painottaa, että siirtyminen tuloksellisuudesta sääntöjenmukaisuuteen haittaisi koheesiotavoitteita ja saisi aikaan tarpeettomia menoja, ja kehottaa siksi komissiota kehittämään toimenpiteitä menettelyjen yksinkertaistamiseksi, mikä edellä mainituissa olosuhteissa edistäisi osaltaan varojen vastuullista ja oikeaa käyttöä ja siten jäsenvaltioiden elpymistä; ottaa huomioon, että jäsenvaltioiden tavoitteiden on ohjelmakaudella 2021–2027 oltava huomattavasti kunnianhimoisempia covid-19-kriisin taloudellisiin ja sosiaalisiin vaikutuksiin vastaamiseksi siten, että pyritään suojelemaan kansalaisia, pelastamaan työpaikkoja ja edistämään investointiympäristöä ja ottamaan kaikki hallintotasot mukaan elpymissuunnitelmien kehittämiseen ja täytäntöönpanoon;
258. kehottaa komissiota määrittämään alueet, joiden rahoituksen käyttöaste on alhainen, ja auttamaan niitä parantamaan sitä yksilöimällä säännöt, joilla voidaan parantaa koheesiovarojen tehokkuutta ja vaikuttavuutta;
259. korostaa, että koheesiopolitiikassa ovat tyypillisiä laajat infrastruktuurihankkeet, joten ohjelman alkamisen, täytäntöönpanon ja tuotosten ja tulosten toteutumisen välillä voi kulua paljon aikaa; pitää huolestuttavana, että edistymiseen vaikuttaa todennäköisesti myös se, että koheesiopolitiikan täytäntöönpanotasot ovat muuhun unionin talousarvioon verrattuna suhteellisen alhaiset; toteaa, että nämä tekijät yhdessä sen kanssa, että uusimmat saatavilla olevat tiedot ovat vuoden 2018 lopulta (täytäntöönpanokaudella, joka kestää vuoden 2023 loppuun saakka), tarkoittavat tilintarkastustuomioistuimen mukaan, että tässä vaiheessa on vaikeaa tehdä johtopäätöksiä tavoitteiden saavuttamisesta; kehottaa komissiota lyhentämään ohjelman alkamisen, täytäntöönpanon ja tuotosten ja tulosten toteutumisen välistä aikaa; toteaa, että verkon valmiiksi saattamisen valvontaa on tehostettava; kehottaa komissiota perustamaan asiantuntijaryhmän, joka antaa jäsenvaltioille apua tällaisten suurten hankkeiden ohjauksessa;
260. on erittäin huolestunut tiedotusvälineissä olleista yhtä jäsenvaltiota koskevista tiedoista, joissa kerrottiin ammatillista koulutusta varten toteutettavaan infrastruktuuriin tehdyistä EAKR:n yhteisrahoittamista investoinneista ja siitä, että näiden rakennusten käyttötarkoitusta muutettiin vaaditun kolmen vuoden vähimmäisajan jälkeen; pitää valitettavana, että tähän käyttötarkoituksen muuttamiseen väitetään liittyneen petoksia ja henkilökohtaisen vaurauden kartuttamista; pitää valitettavana, että komissio ei ole pystynyt esittämään lisätietoja kaikkien jäljellä olevien epäilysten poistamiseksi; pitää myönteisenä komission aikomusta toteuttaa väitteiden johdosta asianmukaisia toimia; pitää pysyvyyden käsitettä tärkeänä suojana unionin varojen tehokkaalle ja vaikuttavalle käytölle koheesiopolitiikassa;
261. katsoo, että vähimmäiskesto koskeva lakisääteinen vaatimus eli 3–5 vuotta on liian lyhyt, kun otetaan huomioon investoitujen määrien merkittävyys ja tällaisten hankkeiden pitkäaikaisuus; pitää valitettavana, että lainsäätäjät eivät päättäneet ottaa käyttöön kestoja koskevia pidempiä vaatimuksia [yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen] tarkistuksen yhteydessä; toteaa, että infrastruktuuri-investointien kestoja ja ennen aikaista käyttötarkoituksen muuttamista koskevissa kansallisissa säännöissä on merkittäviä eroja jäsenvaltioiden välillä;

262. on huolestunut siitä, että yrittäjille myönnettävää rahoitusta ei valvota eikä seurata; kehottaa komissiota kehittämään rahoituksen valvontaa koskevan yksityiskohtaisen strategian; kehottaa myös komissiota arvioimaan tämän rahoitusmekanismin avulla rahoitettujen hankkeiden tuloksia; kannustaa komissiota julkistamaan arviointinsa tulokset;
263. ottaa huomioon muut tekijät, jotka ovat tuloksellisuutta koskevan tilintarkastustuomioistuimen analyysin kannalta merkityksellisiä ja jotka selittävät sen, että koheesiopolitiikan tavoitteisiin, jotka liittyvät muun muassa työllisyyssasteeseen, taloudelliseen kehitykseen ja ilmastoon ja energiaan, vaikuttavat merkittävästi monenlaiset kansalliset ja ulkoiset tekijät Euroopassa ja maailmassa, ja että useissa jäsenvaltioissa koheesiopolitiikan rahoitus vastaa tavallisesti pientä osuutta näille aloille osoitetuista varoista ja sillä voi siksi olla vain vähäinen vaikutus kyseisten jäsenvaltioiden edistymiseen näiden tavoitteiden toteuttamisessa, jollei laadita erityisesti räätälöityjä kansallisia politiikkoja ja ohjelmia edistämään saumattomasti koheesiopolitiikan tavoitteita;
264. panee lisäksi merkille tilintarkastustuomioistuimen huomautuksen, joka koskee lisätekiäjiä, kuten sitä, että unionin käytössä on koheesiopolitiikan korkean tason tavoitteiden saavuttamiseksi erilaisia toimintapoliittisia välineitä, joista EAKR ja koheesiorahasto muodostavat yhden osan, ja että näitä tavoitteita pyritään edistämään myös muilla varoilla ja lainsäädäntöaloitteilla, minkä vuoksi usein ei ole mahdollista erottaa eri toimintapoliittisten välineiden vaikutuksia tavoitearvojen saavuttamiseen;
265. korostaa huolestuneena, että tilintarkastustuomioistuimen analyysi, joka perustuu vuoden 2018 lopussa saatavilla olleisiin vähäisiin tietoihin, osoittaa, että yhteensä 72 indikaattorista vain kolmanneksessa tavoitearvot oltiin saavuttamassa aikataulussa ja noin puolessa ei edistytty suunnitellusti ja että tilintarkastustuomioistuin ei voinut tehdä päätelmiä muista indikaattoreista; pitää valitettavana, että yleistavoitteisiin liittyvistä yhdeksästä indikaattorista vain kaksi oli aikataulussa, mutta panee kuitenkin merkille, että noin kolmanneksessa indikaattoreista oli asetettu välitavoite vuodelle 2018 ja että tilintarkastustuomioistuimen mukaan niistä 70 prosenttia on joko saavutettu tai saavutetaan todennäköisesti pian;
266. painottaa huolestuneena – vaikka EAKR:stä ja koheesiorahastosta voitaisiin edelleen suorittaa maksuja vuoden 2023 asti – että yhteensä 40 prosenttia tuotosindikaattoreista oli aikataulussa ja että tulos- ja vaikutusindikaattoreiden osalta vastaava luku oli alhainen, kymmenen prosenttia;
267. palauttaa mieliin, että Eurooppa 2020 on unionin korkean tason strategia vuosiksi 2010–2020; toteaa, että komissio on määritellyt kaudeksi 2014–2020 yhdeksän indikaattoria, joilla mitataan edistymistä strategian tavoitteiden saavuttamisessa työllisyyden, tutkimuksen ja kehityksen, ilmastonmuutoksen ja energian, koulutuksen sekä köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen osalta; toteaa, että komission mukaan vuoden 2018 tietojen perusteella näyttää siltä, että työllisyyttä ja koulutusta koskevat tavoitearvot todennäköisesti saavutetaan, kun taas tutkimuksen ja kehityksen sekä köyhyyden ja sosiaalisen osallisuuden kohdalla tavoitearvojen saavuttamisessa ollaan jäljessä, eikä niitä todennäköisesti saavuteta;
268. korostaa erittäin huolestuneena, että kaikista ohjelmaselvityksiin sisältyvistä kymmenestä indikaattorista, jotka liittyvät tavoitteeseen ”Vähähiiliseen talouteen siirtymisen tukeminen kaikilla aloilla”, vain yksi – ”Niiden kotitalouksien määrä, joiden energiatehokkuusluokka on parantunut” – ollaan saavuttamassa aikataulussa; vaatii komissiota myös vihreän kehityksen ohjelman tavoitteet huomioon ottaen asettamaan tähän tavoitteeseen liittyvät parannukset ehdottomaksi painopistealueeksi;
269. korostaa, että pyrkiessään vastaamaan covid-19-pandemiaan unioni otti käyttöön toimenpiteitä, joilla lisätään jäsenvaltioiden joustavuutta Euroopan rakenne- ja investointirahastojen rahoituksen käytössä (esimerkiksi vaatimuksesta osoittaa kiinteä osuus ERI-rahastojen rahoituksesta keskeisiin teemoihin luovuttiin, mutta ehdotuksen tarjoama joustavuus voi vaikuttaa unionin kykyyn saavuttaa toimenpideohjelmissa alun perin asetetut tavoitteet);
270. panee merkille, että covid-19-kriisistä on muodostunut uusi ja odottamaton haaste, johon unionin ja sen jäsenvaltioiden on vastattava päättäväisesti ja jota varten niiden on löydettävä unionin ja kansallisen tason ratkaisuja;
271. panee tyytyväisenä merkille koheesiomenojen rahoituksen yhä lisääntyvän joustavuuden, jonka ansiosta jäsenvaltiot voivat käyttää varoja kriisiin liittyvien hankkeiden rahoittamiseen; korostaa tarvetta edistää jatkuvuutta ja tiiviimpää yhteistyötä kaikkien koheesiopolitiikan kannalta merkityksellisten sidosryhmien, erityisesti pk-yritysten, kuntien ja alueiden kesken, joiden on kamppailtava työttömyyteen ja terveydenhuoltoon liittyvien ongelmien kanssa tulevana kuukausina;
272. korostaa, että pyrkiessään hyödyntämään rajatylittävistä terveydenhuollosta annettua direktiiviä potilaat kohtaavat unionissa haasteita, jotka tilintarkastustuomioistuin on pannut merkille erityiskertomuksessaan nro 7/2019 ja jotka liittyvät erityisesti potentiaalisten potilaiden tietoisuuteen oikeuksistaan, potilaiden terveystietojen sähköisessä vaihtamisessa jäsenvaltioiden välillä esiintyviin ongelmiin ja viiveisiin sekä harvinaisia sairauksia sairastavien potilaiden terveyspalvelujen saantiin;

273. on huolestunut tilintarkastustuomioistuimen näkemyksestä, jonka mukaan on vahvoja merkkejä siitä, että unioni ei saavuta vuoden 2030 ilmasto- ja energia-alan tavoitearvoja; toteaa, että komission mukaan luonnonvarojen käytöstä aiheutuvien haitallisten ympäristövaikutusten vähentämisessä on edistytty vain vähän; korostaa tilintarkastustuomioistuimen havaintoa, jonka mukaan puolet unionin jäsenvaltioista ei välttämättä tuota riittävästi sähköä uusiutuvista energialähteistä saavuttaakseen vuoden 2020 tavoitteensa; panee merkille, että tilintarkastustuomioistuimen yleiskatsauksessa unionin energia- ja ilmastotoimista raportoitiin, että jäsenvaltioiden ennustama kasvihuonekaasupäästöjen väheneminen jää vuodelle 2030 asetettua 40 prosentin tavoitearvoa pienemmäksi; kehottaa komissiota arvioimaan tuloksia uudelleen covid-19-pandemian ja vihreän kehityksen ohjelmaa koskevan paketin vaikutusten johdosta;
274. on huolestunut siitä, että vain puolessa 16 indikaattorista, jotka liittyvät tavoitteeseen ”Kestävän liikenteen edistäminen ja pullonkaulojen poistaminen tärkeimmistä verkkoinfrastruktuureista”, tavoitearvot oltiin saavuttamassa aikataulussa; pitää valitettavana, että uusimman kertomuksen mukaan jäsenvaltiot ovat komission hyväksynnällä pienentäneet useimpia vuodelle 2023 asetettuja tavoitearvoja, joissakin tapauksissa huomattavissa määrin (esimerkiksi yhdistettyä EAKR:n ja koheesiorahaston tavoitearvoa indikaattorille ”Uusien rautateiden kokonaispituus” pienennettiin 947 kilometristä 579 kilometriin (39 prosenttia) ja yhdistettyä EAKR:n ja koheesiorahaston tavoitearvoa indikaattorille ”Uusien tai parannettujen raitiotie- ja metrolinjojen kokonaispituus” pienennettiin 680 kilometristä 441 kilometriin (35 prosenttia));
275. palauttaa mieliin parlamentin pyynnön luoda uusi matkailua koskeva budjettikohta, jotta voidaan tukea tätä covid-19-kriisin ankarasti koettelemaa alaa; panee tyytyväisenä merkille, että tilintarkastustuomioistuin on käynnistänyt tarkastuksen arvioidakseen matkailualan hankkeita, joita varten on vuosina 2007–2013 myönnetty yhteisrahoitusta 6,4 miljardia euroa ja vuosina 2014–2020 tähän mennessä neljä miljardia euroa EAKR:n ja koheesiorahaston varoja, mikä auttaa parantamaan unionin matkailualan toimintapolitiikkoja;
276. panee merkille, että nykyisen ohjelmakauden 2014–2020 kuudenteen vuoteen mennessä vain noin 31 prosenttia alun perin myönnettyistä varoista oli johtanut maksujen suorittamiseen tammikuuhun 2020 mennessä, mikä asettaa kyseenalaiseksi Verkkojen Eurooppa -välineen täysimääräisen täytäntöönpanon; kehottaa jäsenvaltioita nopeuttamaan merkittävästi investointeja ja komissiota tehostamaan seurantaansa, koska infrastruktuuri-investointeja tarvitaan kiireellisesti, jotta voidaan elpyä nopeasti covid-19-pandemiaan liittyvästä talouden laskusuhdanteesta;
277. korostaa jälleen kerran, että kaikilla tätä politiikanalaa koskevilla indikaattoreilla mitataan tuotosta (ne tarjoavat pääasiassa tietoa ohjelman toteuttamisesta rakennetun infrastruktuurin osalta) hankkeiden tulosten sijasta; kehottaa komissiota suunnittelemaan toimintapolitiikan sellaiseksi, että voidaan laatia asianmukaisia jatkuvia arviointeja ja väliarviointeja saavutetuista tuloksista ja laajemmista vaikutuksista;
278. palauttaa mieliin, että vuoden 2019 tarkastuksessaan tilintarkastustuomioistuin havaitsi erityisesti koheesiorahaston varojen vajaakäyttöä uusien rautatieyhteyksien rahoittamisessa; pitää erittäin tärkeänä investoida kestäviin liikenneverkkoihin ja kehottaa heikosti suoriutuvia jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan tältä osin;
279. korostaa, että hiljattain toteutetussa liikenteen lippulaivainfrastruktuureja käsittelevässä tilintarkastustuomioistuimen tarkastuksessa⁽⁹⁾ todettiin, että on epätodennäköistä, että unionin ydinliikenneverkko saavuttaisi täyden kapasiteettinsa vuoteen 2030 mennessä, ja lisäksi tilintarkastustuomioistuimen yleiskatsauksessa todettiin, että koska unionin rahoituksen määrä on rajallinen verrattuna kokonaistarpeisiin, on keskityttävä painopisteisiin, jotka tuottavat suurimman unionin tasolla saatavan lisäarvon;
280. kehottaa komissiota kehittämään edelleen mekanismejaan ja välineitään, joiden avulla kansalaiset ja sidosryhmät saavat tietoa matkailu- ja liikennehankkeista, joita se rahoittaa EAKR:stä ja koheesiorahastosta;
281. katsoo, että kuten lippulaivainfrastruktuureja käsittelevässä tilintarkastustuomioistuimen tarkastuksessa todettiin, liikenne-ennusteita on parannettava ja koordinoitava paremmin; huomauttaa, että liikenne-ennusteissa olisi otettava huomioon vankat taloudelliset arvioinnit samoin kuin kustannus-hyötyanalyysit ja että niitä olisi tarkistettava määrärajojen mahdollisten viiveiden huomioon ottamiseksi; korostaa, että heikkoa suunnittelua olisi vältettävä erityisesti ilmastomuutoksen alalla ja että komission suunnitteluprosessia on parannettava erityisesti ympäristön-suojelua ja luonnonvarojen käyttöä koskevien vaatimusten täytäntöönpanossa;
282. pitää valitettavana, että ERI-rahastoja koskevassa komission lainsäädäntöehdotuksessa ohjelmakaudelle 2021–2027 poistetaan kaikki nimenomaan suurhankkeita koskevat arviointivaatimukset, myös kustannus-hyötyanalyysia koskeva vaatimus; toteaa, että vaikka tämän tiedostetaan vähentävän yleistä hallinnollista rasitetta, tätä enemmän painaa se kasvava riski, että yhteisrahoitetut investoinnit eivät tarjoa parasta vastinetta rahalle; kehottaa painokkaasti komissiota arvioimaan uudelleen ehdotustaan;

⁽⁹⁾ Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomus nro 10/2020 ”EU:n liikenneinfrastruktuurit: megahankkeiden täytäntöönpano on nopeutettava, jotta verkostovaikutukset toteutuvat ajoissa”.

283. panee tyytyväisenä merkille, että esteettömyyttä koskeva eurooppalainen säädös hyväksyttiin viimein vuonna 2019, ja korostaa sen merkitystä ensimmäisenä asiaa koskevana säädöksenä unionissa sekä pyytää komissiota seuraamaan tiiviisti jäsenvaltioiden edistymistä kaikkien tarvittavien lakien, asetusten ja hallinnollisten menettelyjen hyväksymisessä ja julkaisemisessa, jotta varmistetaan, että ne ovat esteettömyyttä koskevan eurooppalaisen säädöksen mukaisia 28. kesäkuuta 2022 mennessä;
284. pitää heikkona tuloksena sitä, että vain kolmessa yhdeksästä (33 prosentissa) ohjelmaselvityksiin sisältyvästä indikaattorista, jotka liittyvät EAKR:n erityistavoitteeseen ”Pk-yritysten kilpailukyvyn parantaminen”, tavoitearvot ollaan saavuttamassa aikataulussa; korostaa, että nämä kolme indikaattoria liittyvät tuotoksiin ja niillä mitataan EAKR:sta tuettavien yritysten määrää, kun taas aikataulussa ei edistytä joissakin muissa indikaattoreissa, kuten indikaattoreissa, joilla mitataan sitä, vastaavatko yksityiset investoinnit julkista tukea yrityksille, tai sitä, kasvaako työllisyys tuettavissa yrityksissä; kehottaa komissiota suunnittelemaan toimintapolitiikan sellaiseksi, että voidaan laatia asianmukaisia jatkuvia arviointeja ja väliarviointeja saavutetuista tuloksista ja laajemmista vaikutuksista, mukaan lukien pitkäaikaistyöttömyyden torjuntaa koskevien toimintapolitiikkojen vaikutusten arviointi;
285. panee merkille, että EAKR:n rahoitusta käytettiin yhdessä pk-yritystukeen liittyvien kansallisten lähteiden kanssa siten, että sillä täydennettiin käytössä olevia kansallisia toimenpiteitä tai täytettiin tukijärjestelmän aukkoja, mutta arvioinnin ⁽¹⁰⁾ mukaan EAKR:n ja Euroopan sosiaalirahaston tuen väliset synergiat olivat kuitenkin yleensä vähäisiä, vaikka työllisyyden turvaaminen on tärkeää;
286. ottaa huomioon, että tilintarkastustuomioistuimen vuoden 2019 tarkastuslausumaan liittyvän tarkastuksen yhteydessä kävi ilmi, että EAKR:sta ja koheesiorahastosta yhteisrahoitetusta 121 hankkeesta, joista oli vastuussa kaksitoista jäsenvaltiota, vain yksitoista oli saatettu päätökseen; panee merkille, että seitsemässä hankkeessa tavoitteet oli saavutettu kokonaan ja kahdessa hankkeessa osittain ja kahdessa hankkeessa tavoitteita ei ollut saavutettu;
287. panee huolestuneena merkille, että koheesiovarojen lopullisista edunsaajista ei ole selkeitä tietoja, ja kehottaa komissiota varmistamaan, että tästä rahoituksesta kerätään kaikki tarvittavat tiedot, joiden ei pidä rajoittua vain rahoituksen välittäjiin vaan joissa olisi keskityttävä erityisesti myös lopullisiin edunsaajiin;
288. korostaa, että viidennen rahanpesunvastaisen direktiivin myötä käyttöön otetuilla tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien julkisten rekistereiden avulla voidaan merkittävästi torjua korruptiota, unionin varojen väärinkäyttöä ja eturistiriitoja; kehottaa komissiota varmistamaan, että yritysten tosiasiallista omistajuutta koskevat tiedot kootaan ja asetetaan yleisön saataville;
289. pitää myönteisenä sitä, että työllisyys-, sosiaali- ja osallisuusasioiden pääosasto noudattaa edelleen komission soveltamien ennaltaehkäisevien toimenpiteiden yhteydessä tiukkaa maksujen keskeytys- ja lykkäyspolitiikkaa unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi; panee tässä yhteydessä merkille, että vuonna 2019 tehtiin ESR:n/nuorisotyöllisyysaloitteen ja FEAD-rahaston osalta 12 keskeytyspäätöstä ja yksi lykkäämispäätös ja että asianomaisille jäsenvaltioille lähetettiin lisäksi 16 varoituskirjettä ja viisi keskeytystä edeltävää kirjettä;
290. on syvästi huolestunut syrjivistä toimenpiteistä, joita Puolan eri paikallishallinnot ovat toteuttaneet vuodesta 2019 lähtien, kun ne ovat hyväksyneet päätöslauselmia niin sanotuista ”hlbti-vapaista alueista” tai ”perheoikeuksia koskevista alueellisista peruskirjoista”, jotka syrjivät erityisesti yksinhuoltajaperheitä ja hlbti-perheitä; panee merkille, että nämä viranomaiset saavat varoja ERI-rahastoista ja niillä on vaikutusvaltaa näiden varojen hallintointiin; painottaa, että asetuksen (EU) N:o 1303/2013 mukaisesti unionin varojen käytön on oltava syrjimättömyysperiaatteen mukaista; katsoo, että on olemassa vakava riski, että näitä säännöksiä rikotaan kunnissa ja alueilla, joihin edellä viitattiin; kehottaa komissiota varmistamaan, että koheesiorahastojen varoja maksetaan noudattaen perusoikeuksia, jotka on vahvistettu Euroopan unionin perussopimuksissa ja perusoikeuskirjassa sekä ERI-rahastoihin sovellettavassa yhteisissä säännöksissä koskevassa asetuksessa; kehottaa komissiota toteuttamaan tutkimuksen siitä, noudatetaanko näillä alueilla ERI-rahastojen yhteydessä unionin oikeutta, erityisesti syrjimättömyyttä koskevia määräyksiä, raportoimaan vastuuvapauden myöntävälle viranomaiselle tutkimuksessa havaituista seikoista ja hyödyntämään kaikkia sen käytettävissä olevia välineitä, myös rahoitusoikaisuja, jos se löytää selkeää näyttöä varojen väärinkäytöstä näillä perusteilla;

Toiminnan tuloksellisuus: Euroopan sosiaalirahasto (ESR) ja nuorisotyöllisyysaloite

291. ottaa huomioon komission päätelmän, jonka mukaan useimmat ohjelmat edistyvät unionin talousarvion tuloksellisuuden osalta kohti ohjelmakauden alussa asetettuja tavoitteita ja edistyminen on nyt nopeutumassa huolimatta vuosia 2014–2020 koskevien koheesio-ohjelmien käynnistämiseen liittyneistä viivästyksistä; toteaa kuitenkin, että komissio pystyy määrittämään tuloksellisuutta koskevat lopulliset päätelmät ainoastaan yksityiskohtaisten arviointien perusteella, jotka laaditaan nykyisten ohjelmien päättämisen jälkeen;

⁽¹⁰⁾ Euroopan komissio, ”Ex-post evaluation of 2007-2014, Support to SMEs – Increasing Research and Innovation in SMEs and SME Development”, helmikuu 2016.

292. muistuttaa Euroopan sosiaalirahaston (ESR) keskeisestä merkityksestä ja nuorisotyöllisyysaloitteen keskeisestä roolista korkean työllisyystason edistämiseksi, laadukkaiden työpaikkojen luomisessa, koulutuksessa sekä köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnassa; korostaa tarvetta antaa ESR:lle ja nuorisotyöllisyysaloitteelle unionin ja kansallisten ja alueellisten instituutioiden jatkuvaa taloudellista ja poliittista tukea niiden tavoitteiden saavuttamiseksi tulevina vuosina; panee merkille, että ESR:n osalta, jonka osuus työllisyys-, sosiaali- ja osallisuusasioiden pääosaston vuoden 2019 talousarviosta oli 94,7 prosenttia, suurin riski liittyy rahoitettavien toimien monimutkaisuuteen, tuensaajien tyyppiin ja moninaisuuteen sekä vuotuisten toimien suureen määrään;
293. toteaa, että tilintarkastustuomioistuin ei ole sisällyttänyt ESR:ää ja FEAD-rahastoa ensimmäiseen unionin talousarvion tuloksellisuutta koskevaan vuotuisen kertomukseensa, joka koskee tilannetta vuoden 2019 lopussa;
294. panee tyytyväisenä merkille havainnot, jotka sisältyvät komission arviointiin (helmikuu 2021) ESR:n tuesta työllisyydelle ja työvoiman liikkuvuudelle, sosiaaliselle osallisuudelle sekä koulutukselle vuosina 2014–2018; toteaa tyytyväisenä, että vuosina 2014–2018 ESR:n toimiin osallistui noin 23 miljoonaa henkilöä ja että 52 prosenttia osallistujista oli naisia; toteaa lisäksi, että osallistujista lähes 3,2 miljoonaa on jo työllistynyt ja 3,9 miljoonaa on suorittanut tutkinnon;
295. toteaa, että vuoteen 2018 mennessä oli käytetty 10,4 miljardia euroa sekä ESR:stä että nuorisotyöllisyysaloitteesta, 3,8 miljoonaa alle 30-vuotiasta oli osallistunut nuorisotyöllisyyden tukihankkeisiin ja 1,4 miljoonaa henkilöä oli työllistynyt välittömästi ohjelmaan osallistumisen jälkeen;
296. toteaa lisäksi, että vuoden 2018 loppuun mennessä ESR:stä oli investoitu 33,8 miljardia euroa sosiaaliseen osallisuuteen, lähes 6,2 miljoonaa henkilöä oli osallistunut sosiaaliseen osallisuuteen liittyviin toimiin ja heistä lähes 700 000 oli työllistynyt ja lähes 400 000 suorittanut tutkinnon;
297. on tyytyväinen siihen, että yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttöönotto ESR:n puitteissa on vähentänyt hallinnollista rasitetta ja helpottanut täytäntöönpanoa sekä ohjelmaviranomaisten että edunsaajien kannalta;
298. panee merkille, että EaSI-ohjelmasta rahoitettiin sen vuoden 2019 työohjelman puitteissa 44:ää hanketta viidellä ehdotuspyynnöllä, joiden arvo oli 29,3 miljoonaa euroa; panee merkille, että työllisyys-, sosiaali- ja osallisuusasioiden pääosasto allekirjoitti lokakuussa 2019 ensimmäisen osakemerkinnän EaSI-ohjelmasta rahoitettavasta välineestä, joka on 200 miljoonan euron lainarahasto, jolla tuetaan luotonantoa mikroyrityksille ja yhteiskunnallisille yrityksille;
299. korostaa tarvetta lisätä edelleen Euroopan sosiaalirahasto Plus -välineen (ESR+) varoja, jotta se voi kattaa työmarkkinat ja mukautetun koulutuksen, sillä covid-19-kriisi on vaikuttanut suhteettomasti naisten ja erityisesti epävirallisessa taloudessa ja epävarmoissa työoloissa sekä joillakin kriisistä pahoin kärsivillä ja hyvin naisvaltaisilla aloilla työskentelevien naisten työllisyyteen;
300. toteaa, että keskimäärin useampi kuin joka viides henkilö ja joka neljäs lapsi on edelleen köyhyyden tai sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa unionissa; muistuttaa, että unioni on sitoutunut tukemaan FEAD-rahaston kautta köyhyyden pahimpien muotojen, kuten ruoan puutteen, asunnottomuuden ja lasten köyhyyden, lieventämistä unionissa; panee merkille, että FEAD-rahastosta saa tukea vuosittain noin 13 miljoonaa ihmistä, joista noin neljä miljoonaa alle 15-vuotiasta lasta;

Suosituks

301. kehottaa komissiota

- toteuttamaan jatkotoimia ammatillisen koulutuksen keskusten käyttötarkoituksen muuttamista koskevien pöytäkirjojen johdosta; analysoimaan, onko muissa jäsenvaltioissa samanlaisia ongelmia, jotka liittyvät unionin yhteisrahoittamien infrastruktuurihankkeiden käyttötarkoituksen muuttamiseen;
- tiedottamaan viipymättä vastuuvapauden myöntävälle viranomaiselle tämän analyysin perusteella tekemistään havainnoista ja mahdollisista jatkotoimista;
- laatimaan perusteellisen analyysin infrastruktuuri-investointien kestoa ja ennen aikaista käyttötarkoituksen muuttamista koskevista kansallisista eri säännöistä ja jakamaan analyysin vastuuvapauden myöntävän viranomaisen kanssa;
- kannustamaan jäsenvaltioita laatimaan kansallista lainsäädäntöä asianmukaisista kestoajaksista, jotka ylittävät monissa jäsenvaltioissa jo käytössä olevat vähimmäisvaatimukset;
- kehottaa komissiota varmistamaan, että investointien pysyvyys taataan pidemmäksi ajaksi;

Luonnonvarat

302. panee merkille, että luonnonvarojen alan maksut olivat 59,5 miljardia euroa ja ne maksettiin seuraavien ohjelmien ja politiikanalojen kautta:
- Euroopan maatalouden tukirahaston (maataloustukirahasto) suorat tuet enintään 69,5 prosenttia eli 41,4 miljardia euroa;
 - Euroopan maatalouden tukirahaston (maataloustukirahasto) markkinoihin liittyvät menot enintään 4,0 prosenttia eli 2,4 miljardia euroa;
 - Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto (maaseuturahasto) enintään 23,9 prosenttia eli 14,2 miljardia euroa;
 - Euroopan meri- ja kalatalousrahasto (EMKR) enintään 1,4 prosenttia eli 0,8 miljardia euroa;
 - muut ohjelmat, enintään 1,2 prosenttia eli 0,7 miljardia euroa;
303. ottaa huomion, että yhteisen maatalouspolitiikan tuloksellisuutta seurataan pääasiassa kahdella indikaattorisarjalla, jotka perustuvat ensisijaisesti jäsenvaltioiden toimittamiin raportteihin ja Eurostatin keräämiin tietoihin:
- yhteinen seuranta- ja arviointikehyksessä sisältyy 210 indikaattoria, joista 45 on konteksti-indikaattoreita, 84 tuotosindikaattoreita, 41 tulosindikaattoreita, 24 tavoitearvoihin liittyviä indikaattoreita ja 16 vaikutusindikaattoreita;
 - yhteisen maatalouspolitiikan ohjelmaselvitykset sisältävät 63 indikaattoria, joista suurin osa perustuu yhteiseen seuranta- ja arviointikehykseen: kuudella niistä mitataan kolmen yleistavoitteen vaikutuksia, ja loput ovat erityistavoitteisiin liittyviä tuotos/panos-, tulos- ja vaikutusindikaattoreita;
304. panee tyytyväisenä merkille tilintarkastustuomioistuimen havainnon, jonka mukaan maataloustukirahaston suorissa tuissa, joiden osuus luonnonvarojen alan menoista on 70 prosenttia, ei edelleenkään ole olennaisia virheitä ja koko luvun arvioitu virhetaso on olennaisuusrajan alapuolella, mikä osoittaa jäsenvaltioiden aiempina vuosina toteuttamien korjaavia toimia koskevien suunnitelmien tehokkuuden;
305. toteaa, että YMP:n molempien rahastojen virhetasojen jatkuva lasku johtuu sovelletuista tehokkaista hallinto- ja valvontajärjestelmistä, erityisesti yhdenmisyshallinto- ja valvontajärjestelmästä;
306. on tyytyväinen siihen, että suoriin tukiihin liittyvien menojen taso on vuodesta 2017 noussut 99 prosenttiin verrattuna asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 vahvistettuihin enimmäisnettomääriin; panee merkille, että maaseuturahaston osalta toteutus nousi vuoden 2019 loppuun mennessä tyydyttävälle tasolle eli keskimäärin 50 prosenttiin kokonaismäärärahoista; pyytää komissiota julkistamaan suoriin tukiihin liittyvät menot ja maaseuturahastosta saatavien varojen määrän jäsenvaltioittain;
307. painottaa, että YMP:n varojen ja erityisesti suorien tukien virheellinen kohdentaminen johtaa ei-toivottuihin tulonjakovaikutuksiin, kuten tukien keskittymiseen muutamille harvoille, viljelymaan hintaan kohdistuvaan pääomittamiseen ja eduntavoitteluun; toteaa, että tätä harjoittavat niin kutsutut vihreät sijoittajat, jotka pitävät suoria tukia maatalousmaasta saatavina houkuttelevina osinkoina, ja että tämä nostaa maan hintaa pienten ja keskisuurten aktiivilijelijöiden haitaksi; pitää valitettavana, että YMP:n nykyiset säännöt mahdollistavat tällaisen laillisen mutta ei-toivotun tulonjaon, ja korostaa, että on kiireellisesti määriteltävä luonnollisille henkilöille vaikuttavat ja täytäntöönpanokelpoiset enimmäismäärät, millä rajoitettaisiin vuosien 2021–2017 YMP:n ei-toivottuja vaikutuksia; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan parlamentin tätä koskevia ehdotuksia;
308. korostaa tarvetta poistaa etenkin seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen yhteydessä tarpeetonta hallinnollista rasitetta, joka haittaa investointien tekemistä YMP:n kautta, ja korostaa tarvetta yksinkertaistaa mahdollisimman pitkälti uudesta vihreästä arkkitehtuurista johtuvia velvoitteita;
309. korostaa, että YMP:n nykyinen valvonta- ja tarkastusjärjestelmä on osoittautunut erittäin tehokkaaksi varmistettaessa unionin taloudellisten etujen suojaaminen, sääntelyn vakaus ja viljelijöiden ja muiden edunsaajien yhdenvertainen kohtelu; korostaa, että YMP:n toimenpiteiden asianmukainen täytäntöönpano on tiukasti sidoksissa siihen, miten edunsaajat noudattavat unionin tasolla vahvistettuja sitoumuksia;
310. on huolissaan siitä, että uudessa täytäntöönpanomallissa on ehdotettu, että jäsenvaltioille annetaan lisää joustonvaraa niiden omien kansallisten valvontajärjestelmien ja sääntöjen suunnittelussa, sillä se voisi johtaa kansallisten käytäntöjen eroihin ja pahentaa unionin varojen väärinkäyttöä, ja kehottaa siksi komissiota välttämään palauttamasta YMP:tä kansalliselle tasolle; on erittäin huolestunut myös siitä, että tällä uudella täytäntöönpanomallilla ei välttämättä kyetä yksinkertaistamaan YMP:tä eikä parantamaan sen tuloksellisuutta ja että se saattaa vaarantaa viljelijöiden ja jäsenvaltioiden yhtäläisen kohtelun; katsoo lisäksi, että se saattaa lisätä monimutkaisuutta ja aiheuttaa maksujen vähenemistä riittämättömän talousarviosuunnittelun vuoksi ja aiheuttaa lisää hallinnollista rasitetta ja siten vaarantaa YMP:n rahoituksellisen uskottavuuden; katsoo siksi, että olisi otettava käyttöön riittävät suoja-toimet, joilla varmistetaan YMP:n täytäntöönpanomallin vakaus varainhoidon osalta;

311. on samalla huolissaan siitä, että kestävä maataloutta koskevat uudet vaatimukset, erityisesti vuoden 2030 ilmasto- ja ympäristötavoitteiden osalta, sekä YMP:n vuosien 2021–2027 kokonaismäärärahojen vähentäminen voivat haitata maaseuturahaston talousarvion toteuttamista etenkin täytäntöönpanon alkuvaiheessa ja vaarantaa erityisesti pientilojen kannattavuuden; korostaa, että otettaessa käyttöön YMP:n uusia vaatimuksia on myönnettävä myös riittävästi rahoitusta unionin tasolla;
312. huomauttaa, että viime vuonna covid-19-pandemia vaikutti erityisesti maatalousalaan, mikä lisäsi viljelijöiden perustulon epävakauden riskiä; katsoo siksi, että tulevina vuosina YMP:n uudessa täytäntöönpanomallissa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, että varmistetaan YMP:n lopullisille edunsaajille suoritettavien maksujen säännöllisyys;
313. varoittaa, että vaarana on, että eurooppalaiset veronmaksajat saattavat saada YMP:hen liittyvistä julkisista menoista väärän käsityksen, jos kolmansista maista tuotaviin tuotteisiin ei sovelleta samoja ympäristö- ja elintarviketurvallisuuksilakeja, jotka ovat voimassa unionissa; kehottaa komissiota tarkastelemaan uudelleen kauppasopimuksiin sisältyvien suojalausekkeiden toimintaa, jotta niiden soveltamista voidaan helpottaa ja laajentaa koskemaan myös muita kuin tilapäisiä markkinatilanteita;
314. kehottaa komissiota edelleen seuraamaan tarkasti kolmansien maiden kanssa tehtyjä voimassa olevia ja tulevia kauppasopimuksia elintarvikkeiden turvallisuuden ja ympäristöä ja eläinten hyvinvointia koskevien normien osalta; pyytää komissiota varmistamaan, että kaikissa kauppasopimuksissa on painokas kestävä kehitystä koskeva luku ja että kauppakumppanit noudattavat siinä asetettuja vaatimuksia kokonaisuudessaan; panee merkille, että myös ympäristönormien ja eläinten hyvinvoinnin suhteen tarvitaan tasapuolisia toimintaedellytyksiä, ja kehottaa komissiota kehittämään toimitusketjua koskevaa due diligence -lainsäädäntöä edelleen, jotta varmistetaan, ettei unionin maatalouden normeja heikennetä tai vaaranneta;
315. on yhä erittäin huolissaan siitä, että maineeseen ja oikeudellisiin, rahoituksellisiin ja institutionaalisiin syihin perustuva varauma, joka liittyy EU:n päästökauppajärjestelmää koskevan unionin rekisterin ylläpidossa ja toiminnassa havaittuihin merkittäviin turvallisuusriskeihin, joista on raportoitu vuotuisissa toimintakertomuksissa vuodesta 2010 lähtien ja jotka vahvistettiin tuoreimmassa riskinarvioinnissa, toistuu ilmastotoimien pääosaston vuoden 2019 vuotuisessa toimintakertomuksessa; pitää valitettavana tämän varauksen epätavallista kestoa; kehottaa komissiota korjaamaan tämän tilanteen pikaisesti;
316. korostaa, että ilmastotoimien pääosasto ja budjettipääosasto seuraavat monivuotiseen rahoituskehikseen sisältyvää ilmastotoimien 20 prosentin valtavirtaistamistavoitetta ja että ilmastotoimien pääosasto tukee muita pääosastoja ilmastotoimien sisällyttämisessä niiden toimintaan; on tyytyväinen, että vuonna 2019 unionin talousarviosta käytettiin 20,9 prosenttia ilmastoon liittyviin toimiin, mutta pitää valitettavana, että arvioiden mukaan meneillään olevan monivuotisen rahoituskehyskauden keskiarvoksi tulee silti vain 19,7 prosenttia;
317. panee merkille, että vuonna 2019 terveyden ja elintarviketurvallisuuden pääosaston talousarvio oli sen politiikanalojen osalta 502,85 miljoonaa euroa ja että pääosastossa työskenteli 772 toimihenkilöä; huomauttaa, että maksusitoumusmäärärahojen käyttöaste oli 95,85 prosenttia ja maksumäärärahojen käyttöaste 94,63 prosenttia;

Tilintarkastustuomioistuimen havainnot

318. muistuttaa, että YMP:n osuus luonnonvarojen alan menoista on 98 prosenttia; toteaa, että luonnonvarojen alan virhetaso oli olennaisuusrajan alapuolella, kun otetaan huomioon tilintarkastustuomioistuimen virhetasoarvio (1,9 prosenttia); toteaa, että suorien tukien osuus on 70 prosenttia luonnonvarojen alan menoista ja että niiden virhetaso oli huomattavasti olennaisuusrajan alapuolella;
319. ottaa huomioon myönteisen kehityksen luonnonvarojen alalla, johon liittyvä virhetason laskusuuntaus jatkuu: arvioiden mukaan tilintarkastustuomioistuimen vahvistama kokonaisvirhetaso on laskenut 1,9 prosentin virhetasolle olennaisuusrajan alapuolelle; panee tyytyväisenä merkille, että tilintarkastustuomioistuimen vahvistama virhetaso on hyvin lähellä maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston vuotuisessa toimintakertomuksessa 2019 esitettyä YMP:n kokonaisvirhetasoa;
320. toteaa, että tilintarkastustuomioistuimen tarkastamista 251 tapahtumasta 44 (18 prosenttia) sisälsi virheitä ja 207 tapahtumaa (82 prosenttia) oli virheettömiä; toteaa, että aiempien vuosien tapaan 70 prosenttia virheistä kuului virhetyyppiin ”tukeen oikeuttamaton edunsaaja/toiminta/hanke/meno”;
321. panee merkille, että 136:sta maaseudun kehittämiseen liittyvästä tapahtumasta 114 tapahtumaan ei liittynyt virhettä, viidessä tapauksessa virheiden vaikutus oli yli 20 prosenttia, 15 tapahtumaa sisälsi virheitä, joiden vaikutus oli alle 20 prosenttia tarkastetusta määrästä, ja kahden tapahtuman yhteydessä havaittiin sääntöjenvastaisuuksia, joilla ei ollut taloudellista vaikutusta;

322. panee merkille, että 68 maksusta, jotka koskivat investointihankkeita, kuten maatilojen nykyaikaistamista, peruspalvelujen ja kylien uudistamiseen liittyvää tukea maaseutualueilla, investointeja metsänhoitoon ja yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisen tukemista, yhdeksään liittyi virheitä, mukaan lukien kaksi tapausta, joissa tuensaaja ja/tai hanke ei täyttänyt tukikelpoisuusehtoja;
323. panee merkille, että 68:sta maaseudun kehittämiseen liittyvästä maksusta, jotka oli maksettu viljelijöiden ilmoittaman pinta-alan tai eläinten määrän perusteella sekä ympäristöön ja ilmastoon liittyvien kriteerien täyttämistä koskevien vaatimusten perusteella, kahdeksassa tapahtumassa oli pieniä virheitä, jotka olivat alle viisi prosenttia tarkastetusta määrästä, ja yhdessä tapahtumassa virheen osuus oli 5-20 prosenttia, ja että kahdessa muussa tapauksessa tuensaajat olivat rikkoneet ympäristöön ja ilmastoon liittyviä tukikelpoisuusehtoja, mikä johti virheisiin, jotka ylittivät 20 prosenttia tarkastetusta määrästä molemmissa tapauksissa;
324. panee merkille, että suuririskiset menot koskivat pääasiassa kulujen korvaamiseen perustuvia maksuja esimerkiksi koheesion ja maaseudun kehittämisen aloilla, joilla jäsenvaltiot hallinnoivat unionin menoja; ymmärtää, että suuririskisiin menoihin sovelletaan usein monimutkaisia sääntöjä ja tukikelpoisuusperusteita;
325. panee erittäin huolestuneena merkille, että 14:stä markkinatoimenpiteitä koskevasta tapahtumasta viidessä tapauksessa (36 prosenttia) maksajavirastot olivat maksaneet korvauksia tukeen oikeuttamattomista kustannuksista, mukaan lukien kolme tapausta, joissa tukikelpoisuussääntöjä ei noudatettu, mikä johti virheisiin, jotka olivat yli 20 prosenttia tarkastetusta määrästä;
326. panee erittäin huolestuneena merkille, että kuudesta kalastuksen, ympäristön ja ilmastotoimien alan tapahtumasta kahdelle hankkeelle (33 prosenttia) korvatuissa kuluissa oli tukeen oikeuttamattomia tekijöitä;
327. katsoo, että avoimuus on olennainen tekijä, jotta säilytetään tai saavutetaan kansalaisten ja veronmaksajien luottamus ja YMP:n maine; ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen ja oikeusasiamiehen huolestuttavat päätelmät korruptiosta ja avoimuuden puutteesta sekä vastuuvapauden myöntävän viranomaisen esittämät lukuisat kehotukset parantaa tilannetta; panee merkille, että komissio on edistynyt asiassa vain vähäisessä määrin; painottaa, että Arachne-tiedonlouhintavälineen avulla voidaan ratkaista ongelmat tietyille tasolle asti mutta ei kaikilta osin ja että sitä olisi kehitettävä edelleen lisäämällä siihen muita digitaalisia välineitä, joilla autetaan komissiota toteuttamaan tehokkaita tarkastuksia; tukee tilintarkastustuomioistuimen suositusta, joka koskee Arachnen käyttöön liittyvien parhaiden käytäntöjen jakamista, jotta kannustetaan maksajavirastoja käyttämään sitä vielä lisää; pitää hyvin valitettavana, että Arachne-järjestelmä ei ole käytössä kaikissa valtioissa, ja toivoo tätä koskevien aloitteiden käynnistämistä; kehottaa komissiota käyttämään Arachnea yhteisenä tietokantana ja edistämään voimakkaasti sen käyttöä kaikissa jäsenvaltioissa;
328. panee tyytyväisenä merkille tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksessa nro 18/2019 ⁽¹⁾ esitetyn havainnon, että unionin kasvihuonekaasupäästö tietojen raportointi on kansainvälisten vaatimusten mukaista ja että päästökartoitukset ovat parantuneet ajan myötä; korostaa, että tietyistä aloista, kuten maa- ja metsätaloudesta, on saatava parempi käsitys; kehottaa komissiota ottamaan huomioon ehdotukset, joilla pyritään parantamaan entisestään raportointia siitä, miten unionin ja jäsenvaltioiden toteuttamilla hillitsemispolitiikoilla edistetään päästövähennystavoitteiden saavuttamista;
329. panee merkille, että vuonna 2019 terveyden ja elintarviketurvallisuuden pääosasto esitti vuotuisessa toimintakertomuksessaan, että keskimääräinen jäännösvirhetaso oli 0,40 prosenttia eli huomattavasti 2 prosentin olennaisuusrajan alapuolella;
330. panee merkille, että terveyden ja elintarviketurvallisuuden pääosaston ajallaan suorittamien, avustusten hallinnointiin liittyvien maksujen osuus kasvoi 92 prosenttiin vuonna 2019 (83 prosenttia vuonna 2018), mutta ei edelleenkaan yltänyt 95 prosentin tavoitteeseen;
331. panee merkille yhteisen rahoituskehiksen täytäntöönpanoon elintarvikeketjun alalla liittyvät haasteet, jotka terveyden ja elintarviketurvallisuuden pääosasto jälleen toi esille vuotuisessa toimintakertomuksessaan; toteaa, että kriisivarauksen puuttuminen johtaa siihen, että hätätilanteissa varoja on kohdennettava uudelleen muista tärkeistä toiminnoista, ja että ei ole olemassa vakiintunutta menetelmää sen arvioimiseksi, mitkä eläimet, kasvit ja tuotteet on teurastettava tai hävitettävä tautien hillitsemistoimenpiteiden yhteydessä;

YMP:n menojen sääntöjenmukaisuus

332. ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen näkemyksen, että todentamisviranomaisten tehtävien laajentaminen vuonna 2015 siten, että ne antavat menojen sääntöjenmukaisuutta koskevan lausunnon, on myönteinen kehityskäsi, sekä tilintarkastustuomioistuimen maininnan siitä, että se havaitsi joitakin aloja, joilla on edelleen mahdollista tehdä komission määrittämien toimien kaltaisia parannuksia; kehottaa komissiota toteuttamaan tarvittavia toimenpiteitä todentamisviranomaisten työn tulosten luotettavuutta rajoittavien tekijöiden karsimiseksi, sillä komissio ja tilintarkastustuomioistuin havaitsivat puutteita joidenkin todentamisviranomaisten tarkastuksissa ja otantamenetelmissä;

⁽¹⁾ Erityiskertomus nro 18/2019 "Kasvihuonekaasupäästöt EU:ssa: raportointi hyvällä tasolla, mutta parempi käsitys tulevista päästövähennyksistä on tarpeen" (EUVL C 400, 26.11.2019, s. 16).

333. pitää valitettavana, että tilintarkastustuomioistuin ei voi sisällyttää työhönsä analyysia näiden jäsenvaltioissa havaitsemiensa jatkuvien heikkouksien syistä; panee tyytyväisenä merkille, että komissio vieraili kaikissa todentamisviranomaisissa tarkastellakseen niiden laillisuutta ja sääntöjenvastaisuutta koskevaa työtä ja auttaakseen niitä parantamaan työtään vuoden 2019 loppuun mennessä, mutta pitää valitettavana, ettei komissiokaan voinut antaa merkityksellisiä tietoja syistä eikä jäsenvaltioiden todentamisviranomaisten välisistä maakohtaisista eroista; pitää valitettavana, että tietojen puute näiden jatkuvien systeemisten puutteiden syistä tietyissä kansallisissa todentamisviranomaisissa estää näihin ongelmiin puuttumisen ja niiden ratkaisemisen tehokkaalla ja vaikuttavalla tavalla; kehottaa komissiota analysoimaan havaitsematta jääneiden virheiden pääasialliset lähteet ja kehittämään yhdessä tarkastusviranomaisten kanssa tarvittavat toimenpiteet ilmoitettavien jäännösvirhetasojen luotettavuuden parantamiseksi, erityisesti kun otetaan huomioon YMP:n uusi täytäntöönpanomalli, jossa todentamisviranomaisilla on näkyvämpi rooli, ja kehottaa komissiota kiinnittämään enemmän huomiota niiden toimittamien tulosten luotettavuuteen;
334. huomauttaa, että maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston arvion mukaan vuonna 2019 riski maksamishetkellä oli noin 1,9 prosenttia YMP:n kokonaisuudesta ja riski maksamishetkellä suorien tukien osalta oli noin 1,6 prosenttia, maaseudun kehittämisen osalta 2,7 prosenttia ja markkinatoimenpiteiden osalta 2,8 prosenttia;
335. panee merkille, että vuonna 2019 ympäristöasioiden pääosaston talousarvio oli 505,58 miljoonaa euroa ja että pääosastossa työskenteli 476 toimihenkilöä; huomauttaa, että sekä maksusitoumusmäärärahojen että maksumäärärahojen käyttöaste oli vuoden lopussa yli 99 prosenttia;
336. on tyytyväinen ympäristöasioiden pääosaston sääntömääräisten määräaikojen jälkeen suorittamien maksujen osuuden pienenemiseen vuonna 2019 (3,23 prosenttia verrattuna 8,20 prosenttiin vuonna 2018);
337. panee merkille, että vuonna 2019 ympäristöasioiden pääosasto esitti vuotuisessa toimintakertomuksessaan, että keskimääräinen jäännösvirhetaso oli 0,80 prosenttia eli 2 prosentin olennaisuusrajan alapuolella;
338. panee merkille, että vuonna 2019 ilmastotoimien pääosasto hallinnoi 140,3:a miljoonaa euroa unionin talousarvion osastossa ”Ilmastotoimet” ja että pääosastossa työskenteli noin 225 toimihenkilöä; huomauttaa, että maksusitoumusmäärärahojen käyttöaste oli 99,98 prosenttia ja maksumäärärahojen käyttöaste 96,41 prosenttia;
339. panee merkille, että 1,59 prosenttia kaikista ilmastotoimien pääosaston maksuista vuonna 2019 suoritettiin sääntömääräisten määräaikojen jälkeen;

YMP:n petostentorjuntapolitiikat ja -menettelyt

340. korostaa, että petos on teko tai laiminlyönti, jonka tarkoituksena on johtaa harhaan ja siten johtaa perusteettomiin maksuihin;
341. panee merkille tilintarkastustuomioistuimen menetelmän, jolla varmistetaan, että tarkastettuihin tapahtumiin ei liity petoksesta eikä tahattomasta virheestä johtuvaa olennaista sääntöjenvastaisuutta, ja palauttaa mieliin, että se havaitsee vuosittain YMP:n menoihin liittyviä epäiltyjä petostapauksia ja että riski, että petoksella on olennainen vaikutus on suurempi markkinatukimaksuissa, maaseudun kehittämisen investoinneissa ja muissa maksuissa, joihin yleensä sovelletaan korvauserusteista yhteisrahoitusta;
342. palauttaa mieliin, että koska YMP:tä hallinnoidaan yhteistyössä, sekä komissio että jäsenvaltiot ovat vastuussa petostapauksiin puuttumisesta; panee merkille komission puolelta, että maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosasto antaa jäsenvaltioiden hallinto- ja valvontaelimille koulutusta ja ohjeita petosriskeistä ja OLAF tutkii epäiltyjä petostapauksia yhteistyössä kansallisten tutkintaelinten kanssa;
343. panee merkille, että maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosasto hyväksyi päivitetyn petostentorjuntastrategiansa 20. lokakuuta 2020;

YMP:n oikeudenmukainen kohdentaminen

344. painottaa, että suurempituloiset tilat eivät hintavaihteluista aiheutuvassa kriisissä välttämättä tarvitse samaa tukitasoa vakauttamaan maataloudesta saatavia tuloja kuin pienemmät tilat, koska ne voivat hyötyä mahdollisista suurtuotannon eduista, joiden ansiosta ne todennäköisesti sietävät häiriöitä; katsoo, että komission olisi toteutettava toimia sen varmistamiseksi, että YMP:n varat jaetaan painotetusti siten, että hehtaarikohtaisia tukia myönnetään alenevalla asteikolla suhteessa maatilankokoon⁽¹²⁾;

⁽¹²⁾ Päätöslauselma vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2018, pääluokka III – Komissio ja toimeenpanovirastot, 258 kohta.

345. kehottaa komissiota varmistamaan, että YMP kohdennetaan oikeudenmukaisesti aktiiviviljelijöille eikä se johda maakauppoihin, jotka hyödyttävät valikoituja poliittisia sisäpiiriläisiä, joita kutsutaan usein oligarkeiksi; kehottaa komissiota tarkastelemaan varojen kohdentamista koskevien YMP:n nykyisten sääntöjen rikkomista ja kiertämistä sekä näiden sääntöjen tahattomia seurauksia; panee merkille avoimen ja vakaan hallintojärjestelmän merkityksen ja lisäksi kehottaa komissiota lisäämään toimia petosten ehkäisemiseksi ja havaitsemiseksi ⁽¹³⁾;

Eturistiriidat, maananastus ja maanomistuksen keskittyminen

346. panee huolestuneena merkille suorien tukien jakautumista tukiluokan mukaan vuonna 2019 koskevat komission tiedot, jotka osoittavat, että suurin osuus (58 prosenttia) suorien tukien kokonaismäärästä menee 15 prosentille kaikista edunsaajista, kun taas suurin osa edunsaajista (75 prosenttia) saa vielä pienemmän osuuden (15 prosenttia) suorista tuista kuin ne 0,5 prosenttia kaikista edunsaajista, jotka saavat yli 100 000 euroa, mikä vastaa 16,3 prosentin osuutta suorien tukien kokonaismäärästä;

347. on syvästi huolestunut siitä, että YMP-tuet kannustavat maataloita, sijoittajia, hedge-rahastoja, säätiöitä ja hyvin rikkaita henkilöitä kahmimaan maata, mikä johtaa maanomistuksen yhä suurempaan keskittymiseen; panee hyvin huolestuneena merkille, että tämä nostaa viljelymaan hintaa, jolloin pienten ja keskisuurten tilojen viljelijöiden on yhä vaikeampaa hankkia maata; palauttaa mieleen painokkaasti, että maataloustukien ei ole tarkoitus toimia varmoina tuottoina vihreitä investointeja varten;

348. palauttaa mieleen kehoituksensa ottaa käyttöön tukien enimmäismäärä, jonka yksi luonnollinen henkilö voi saada YMP:n ensimmäisestä ja toisesta pilarista; katsoo, että luonnollisille henkilöille vahvistetut enimmäismäärät on paljon vaikeampia kiertää kuin oikeushenkilöitä koskevat enimmäismäärät; muistuttaa, että edunsaajat voivat jakaa keinotekoisesti yrityksensä tai perustaa lisää yrityksiä, jotka kaikki voivat saada enimmäismäärän rahoitusta, ja kiertää näin oikeushenkilölle määritetyn enimmäismäärän; on tyytyväinen ehdotuksessa esitettyihin aikomuksiin laskea kaikki samaan konserniin kuuluvat yritykset yhdeksi edunsaajaksi, mutta katsoo, ettei tämä riitä; katsoo, että läpinäkymättömien ja erittäin monimutkaisten yritysrakenteiden, joihin usein kuuluu yhteisöjä useista jäsenvaltioista ja/tai kolmansista maista, vuoksi on hyvin vaikeaa varmistaa, että kaikki samaan yritysryhmään kuuluvat yritykset määritetään sellaisiksi ja että niitä todella kohdellaan yhtenä edunsaajana;

349. palauttaa mieleen huolensa, että YMP-tuet edelleen kannustavat rikollisia ja oligarkkisia rakenteita harjoittamaan maananastusta; palauttaa mieleen komissiolle esittämänsä kiireellisen kehoituksen perustaa valitusmekanismi sellaisia viljelijöitä ja pk-yrityksiä varten, jotka joutuvat kohtaamaan maananastusta, kansallisten viranomaisten vakavaa epäasianmukaista toimintaa, laitonta tai puolueellista tarjousten kohtelua tai tukien jakautumista tai rikollisjärjestöjen, järjestäytyneen rikollisuuden tai oligarkkisten järjestelmien harjoittamaa painostusta tai pelottelua, ja sellaisia henkilöitä varten, jotka joutuvat pakkotyön tai orjatyön tai muun perusoikeuksiinsa kohdistuvan vakavan loukkauksen kohteeksi, jotta nämä voivat esittää valituksen suoraan komissiolle; on tyytyväinen siihen, että uuteen YMP-asetukseen on ehdotettu tällaista valitusmekanismia;

350. panee merkille, että maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston tarkastuksissa havaittiin vuosina 2017 ja 2019 heikkouksia viljelylohkojen tunnistamisjärjestelmässä, paikatietoanalyysiin perustuvissa tukihakemuksissa ja paikan päällä tehtävien tarkastusten laadussa sekä liiallisia viivästyksiä maksujen käsittelyssä, erityisesti päällekkäisten hakemusten osalta; on tyytyväinen siihen, että komissio on keskeyttänyt maksut ja että maksajavirasto on asetettu koeajalle; panee merkille, että puutteita maksajaviraston hallinto- ja valvontajärjestelmissä tarkastellaan maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston pyytämässä toimintasuunnitelmassa, jota vahvistettiin vuonna 2019; toteaa, että riskinalainen määrä on 3,271 miljoonaa euroa suorien tukien osalta ja 21,596 miljoonaa euroa maaseudun kehittämisvarojen osalta ja että sääntöjenmukaisuuden tarkastamismenettely on käynnissä;

351. on erittäin huolestunut Slovakian ylimmän tarkastusviranomaisen hiljattain julkaisemasta raportista, joka koskee Slovakian maatalousalan maksajaviraston työtä ja jossa todettiin suorien tukien hallinnonin avoimuuden puute sekä hakijoiden ja tuensaajien järjestelmällisen valvonnan puute ⁽¹⁴⁾; on huolestunut todentamisviranomaisten työn tulosten luotettavuutta rajoittavista tekijöistä, sillä tilintarkastustuomioistuin havaitsi puutteita joidenkin todentamisviranomaisten tarkastuksissa ja otantamenetelmissä;

352. toteaa, että OLAF saattoi vuonna 2020 päätökseen kolme hallinnollista tutkimusta unionin varojen mahdollisesta väärinkäytöstä maataloudessa Slovakiassa vuosina 2013–2019 tehtyjen suoria tukia koskevien hakemusten osalta; pitää valitettavana, että yhden yrityksen todettiin tarkoituksellisesti hakeneen unionin tukea tukeen oikeuttamattomalle maa-alalle, jota käytettiin pääasiassa muuhun kuin maataloustoimintaan; pitää hälyttävänä myös OLAFin havaintoa, että tietyillä maa-aloilla, joiden osalta eräät yritykset olivat vuosia hakeneet tukea, ei itse asiassa ollut oikeudellisesti pätevää vuokrasopimusta;

⁽¹³⁾ Päätöslauselma vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2018, pääluokka III – Komissio ja toimeenpanovirastot, 260 kohta.

⁽¹⁴⁾ https://www.nku.gov.sk/web/sao/news/-/asset_publisher/FaxZbYV7OqJp/content/direct-aid-in-agriculture-without-targeted-control-with-holes-in-legislation

353. toteaa lisäksi, että OLAFin tutkimuksissa paljastui useita heikkouksia Slovakian suorien tukien hallinto- ja valvontajärjestelmässä; pitää valitettavana, että hakijoiden maanhallinnan laillisuuteen kohdistuu vain hyvin rajallisia tarkastuksia ja että todentamistarkastukset koskevat vain päällekkäisiä hakemuksia; panee merkille OLAFin havainnon, jonka mukaan valtion omistuksessa olevan maan tai maan, jolla ei ole tunnettua yksityistä omistajaa, hallinnasta vastaavan Slovakian kansallisen viranomaisen sisäisiä tarkastusmenettelyjä olisi parannettava niiden avoimuuden sekä oikeusvarmuuden kannalta; toteaa, että varmennusprosesseissa havaittujen puutteiden vuoksi OLAF katsoo, että tukia on voitu maksaa yli miljoona euroa liikaa;
354. on edelleen erittäin huolestunut tiedoista, joiden mukaan maatalousvaroja päätyy itsevaltaisten johtajien ja heidän hännystelijöidensä taskuihin; palauttaa mieliin, että tämä on suuri vääryys unionin veronmaksajia ja erityisesti pienviljelijöitä ja maaseutuyhteisöjä kohtaan; painottaa, että korruption ja petosten kitkemisen olisi oltava olennainen osa YMP:tä;
355. ottaa huomioon unionin maatalousvarojen jakautumiseen liittyvät yleisesti esiintyvät eturistiriitaongelmat ja painottaa, ettei siksi pidä toivottavana, että Eurooppa-neuvoston jäsenet, maatalousministerit, maatalousalan virkamiehet tai heidän perheenjäsenensä tekevät tulotukea koskevia päätöksiä;
356. on ällistynyt komission arviosta, että Tšekin maatalousministeri ei ole eturistiriitatilanteessa, vaikka hän on saanut huomattavia määriä YMP:n tukia ollessaan vastuussa YMP:n mukaisten maatalousohjelmien ohjelmasuunnittelusta; arvostelee varainhoitoasetuksen 61 artiklan ilmeisen poikkeavaa tulkintaa ja soveltamista; kehottaa komissiota antamaan kattavan selvityksen, jossa esitetään, onko meneillään jonkin jäsenvaltion hallituksen jäseniä koskevia tarkastuksia, ja antamaan yleiskatsauksen kaikkien jäsenvaltioiden hallitusten jäsenistä, jotka saavat tukia YMP:stä ja/tai koheesiorahastosta;
357. viittaa vastuuvapauden myöntävälle viranomaiselle hiljattain toimitettuun tutkimukseen YMP:n varojen suorien ja lopullisten edunsaajien määrittämisestä ⁽¹⁵⁾; palauttaa mieliin tutkimuksessa esitetyn havainnon, jonka mukaan näistä edunsaajista on edelleen mahdotonta esittää kattavaa ja helposti saatavilla olevaa yleiskatsausta; pyytää siksi komissiota yhdessä kansallisten virastojen kanssa kehittämään menettelyn YMP:n lopullisten edunsaajien julkistamiseen standardoidussa ja julkisesti saatavilla olevassa muodossa;
358. kehottaa komissiota tekemään yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa, jotta voidaan mukauttaa ehtoja, joita kansalliset viranomaiset ovat asettaneet suurempiin hankkeisiin myönnettävien tukien saamiselle, sillä nykyään suurin osa YMP:n rahoituksesta koituu suurten yritysten hyödyksi; kehottaa komissiota antamaan suosituksia ja mukauttamaan näitä ehtoja siten, että ne ovat yhteneväisempiä kaikkialla unionissa, ottaen samalla huomioon kansalliset ominaispiirteet;
359. kehottaa komissiota raportoimaan parlamentille maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston tarkastusmenettelyn tuloksista Tšekin tasavallassa ilmenneessä eturistiriitatapauksessa; pyytää kiinnittämään erityistä huomiota maksuihin, jotka on suoritettu Tšekin pääministerin tai muiden Tšekin hallituksen jäsenten suoraan ja välillisesti omistamille yrityksille;
360. toteaa, että markkinatoimenpiteiden osalta kuusi maksajavirastoa on luokiteltu sellaisiksi, että niiden osalta on saatu ”rajallinen varmuus, johon liittyy suuri riski”: Bulgaria, Espanja, Yhdistynyt kuningaskunta, Kreikka, Italia (kahden tukijärjestelmän osalta) ja Portugali; toteaa, että korkein mukautettu virhetaso havaittiin Bulgariassa (11,52 prosenttia) ja seuraavaksi korkeimmat Puolassa (7,15 prosenttia) ja Italiassa (6,12 prosenttia); panee merkille, että maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosasto on esittänyt 7 varaumaa toimenpidetasolla: Hedelmät ja vihannekset: tuottajaorganisaatioiden toimintaohjelmat (Yhdistynyt kuningaskunta, Italia ja Portugali), oliiviöljy (Kreikka), viiniala (Bulgaria ja Italia), EU:n koulujakeluohjelma (Espanja); on erityisen huolestunut viinialasta, jossa mukautetut virhetasot Bulgariassa (15,7 prosenttia) ja Italiassa (9,6 prosenttia) ovat erittäin korkeat, ja niihin liittyy yli 30 miljoonan euron riski Italian osalta ja 2,3 miljoonan euron riski Bulgarian osalta;
361. panee merkille, että suorien tukien osalta 18 maksajaviraston virhetaso oli 2-5 prosenttia ja yksi yli 5 prosenttia (Itävallassa 5,2 prosenttia); panee merkille, että maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosasto on esittänyt 17 varaumaa maksajavirastojen tasolla Itävallan, Kyproksen, Tanskan, Espanjan (3 maksajavirastoa), Kreikan, Italian (7 maksajavirastoa), Portugalin, Romanian ja Ruotsin osalta;
362. toteaa, että varaumat voidaan ryhmitellä seuraaviin luokkiin niiden syyn mukaan: tukioikeuksiin liittyvät puutteet (AT, DK, IT, PT, SE), eläinperusteisten vapaaehtoisten tukitoimien puutteet (AT, GR, RO), korkea ilmoitettu virhetaso (CY), todentamisviranomaisen arviointi (ES06), paikalla tehtävien tarkastusten laadun puutteet (ES09, ES15, GR, PT, SE), viljelylohkojen tunnistamisjärjestelmän puutteet (IT) ja maatyypin määrittelyn puutteet (RO, SE);
363. toteaa, että vuonna 2019 tehdyt vähennykset koskivat 17:ää jäsenvaltiota ja yhteensä 67 764 269,48 euron määrää, josta 36 miljoonaa koski Italiaa, 15 miljoonaa Yhdistynyttä kuningaskuntaa ja 8 miljoonaa Espanjaa;

⁽¹⁵⁾ https://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2014_2019/plmrep/COMMITTEES/CONT/DV/2021/01-25/Study_Largest50Beneficiaries_EN.pdf

364. panee merkille maaseudun kehittämisvarojen osalta, että 30 maksajavirastossa 71:stä mukautettu virhetaso oli yli 2 prosenttia (8 maksajavirastossa yli 5 prosenttia: Kypros, Saksa (yksi maksajavirasto), Viro, Espanja (yksi maksajavirasto), Ranska (yksi maksajavirasto), Yhdistynyt kuningaskunta (yksi maksajavirasto), Portugali ja Slovakia); panee merkille, että maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosasto on esittänyt 21 varaumaa maksajavirastojen tasolla seuraavien maiden osalta: Itävalta, Kypros, Saksa (yksi maksajavirasto), Tanska, Viro, Espanja (kaksi maksajavirastoa), Suomi, Ranska (kaksi maksajavirastoa), Yhdistynyt kuningaskunta (yksi maksajavirasto), Kroatia, Unkari, Irlanti, Italia (kaksi maksajavirastoa), Liettua, Portugali, Romania, Ruotsi ja Slovakia; toteaa, että korkein mukautettu virhetaso havaittiin Slovakiassa (10,31 prosenttia) ja seuraavaksi korkeimmat Kyproksessa (7,63 prosenttia) ja Puolassa (5,94 prosenttia);
365. toteaa, että varaumat voidaan ryhmitellä seuraaviin luokkiin niiden syyn mukaan: puutteet luonnonmukaisen maatalouden toimenpiteissä (AT, HU); metsitettävänä oleva alue (ES02, PT); Leader-ohjelman ja yksityisten investointien yhdenmisen hallinto- ja valvontajärjestelmän ulkopuolinen toimenpide (DE19); puutteet paikalla tehtävissä tarkastuksissa (CY, DK, FR18, FR19, IT10, SK); puutteet kustannusten kohtuullisuudessa (ES09, FR19); puutteet ristiintarkastuksissa (ES09, SK); tukikelvottomuus (ES09, CY, RO, SK) ja aktiiviviljelijän asema (GB07); puutteet joidenkin toimenpiteiden valvontamenettelyissä (IT10); puutteet tukikelpoisen enimmäispinta-alan rekisteröinnissä viljelylohkojen tunnistamisjärjestelmään (LPIS) yhdenmisen hallinto- ja valvontajärjestelmän toimenpiteiden osalta (IT10, IT26); puutteet investointitoimenpiteissä (HR); puutteet yksityisten investointien osalta (LT); puutteet metsätalouden, maatalouden ympäristösuojauksien, tuottajaryhmien perustamisen ja riskinhallintatoimenpiteiden osalta (HU); puutteet julkisissa hankintamenettelyissä (HU, RO, SK); korkeat raportoidut virhetasot (CY, DK, EE, ES02, ES09, FR18, FR19 HR, IE, LT, PT); todentamisviranomaisen suorittama arviointi (FI, GB07, HR, IT26, SE);

Suosituksset

366. kehottaa komissiota

- laatimaan perusteellisen analyysin taustalla olevista syistä ja mahdollisista rakenteellisista ongelmista, jotka aiheuttavat tilintarkastustuomioistuimen tarkastuksissaan vuosittain havaitsemat jatkuvat systeemiset puutteet todentamisviranomaisten työn luotettavuudessa ja laadussa, ja kiinnittämään erityistä huomiota mahdollisiin maakohtaisiin eroihin; pyytää komissiota sisällyttämään myös huomioita sellaisten kansallisten viranomaisten parhaista käytännöistä, joiden virhetaso on alhainen ja joiden työtä tilintarkastustuomioistuin pitää luotettava; pyytää komissiota laatimaan tämän analyysin tiiviissä yhteistyössä tilintarkastustuomioistuimen kanssa ja ottamaan aktiivisesti mukaan kansalliset viranomaiset sekä ongelman kuvaukseen että mahdollisiin ratkaisuihin;
- jakamaan tämän analyysin tulokset tilintarkastustuomioistuimelle, vastuuvapauden myöntävälle viranomaiselle ja jäsenvaltioille;
- antamaan tämän analyysin perusteella selkeitä, käytännöllisiä ja helposti toteutettavissa olevia horisontaalisia sekä maakohtaisia suosituksia kansallisille viranomaisille; pyytää komissiota ottamaan käyttöön jäsenneilyn vuoropuhelun kansallisten viranomaisten ja tilintarkastustuomioistuimen kanssa, jotta voidaan jatkuvasti kehittää valmiuksia ja vaihtaa parhaita käytäntöjä kansallisten tarkastusviranomaisten työn luotettavuuden parantamiseksi, ja tiedottamaan vastuuvapauden myöntävälle viranomaiselle tämän vuoropuhelun edistymisestä;
- jatkamaan unionin maatalouspolitiikan sääntöjenmukaisuutta ja tuloksia koskevien tarkastusten ja valvonnan laadun parantamista ja soveltamisalan laajentamista sekä jäsenvaltioiden että unionin tasolla unionin taloudellisten etujen suojaamisen kannalta keskeisenä edellytyksenä;

YMP:n tuloksellisuus

367. katsoo, että koska elintarvikeketjun toiminnan tasapainottamiseen ei ole olemassa erityisiä YMP:n välineitä, ensisijaisena tavoitteena on jatkaa lainsäädännön antamista, jotta viljelijät eivät enää ole ketjun heikoin lenkki;
368. korostaa, että investoinnit, joilla edistetään talouden sopeutumiskykyistä, kestävä ja digitaalista elpymistä Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa asetettujen maatalouden ympäristö- ja ilmastotavoitteiden mukaisesti, ovat olennaisen tärkeitä maaseutualueiden sosiaaliselle ja taloudelliselle kehitykselle;
369. korostaa perustulotuen merkitystä YMP:ssä ja sen osuutta maatalous- ja karjanhoitotoiminnan ylläpitämisessä, maaltapaon hillitsemisessä ja elinvoimaisen ja dynaamisen maaseutuuympäristön edistämisessä;
370. korostaa, että YMP:n tuki nuorille viljelijöille on osoittautunut keskeiseksi välineeksi ja sitä olisi edelleen vahvistettava; katsoo, että digitalisaatio ja innovointi sekä investoinnit lyhyiden toimitusketjujen ja kuluttajille suunnatun suoramyynnin kehittämiseksi voisivat olla ratkaisevia välineitä maaseutualueiden elvyttämiseksi niin, että ne olisivat houkuttelevampia nuorille viljelijöille; katsoo, että toteuttaessaan strategista suunnitteluaan jäsenvaltioiden olisi otettava painopisteeksi riittävä ja helposti saatavilla oleva tuki lopullisille tuensaajille, etenkin nuorille ja uusille viljelijöille ja pienviljelijöille, sekä yksinkertaistettava järjestelmää heidän kannaltaan; korostaa, että kansallisten strategiasuunnitelmien täytäntöönpanovaiheessa on otettava käyttöön erityistarpeisiin räätälöityjä menettelyjä;

371. korostaa, että vapaaehtoiset tuotantosidonnaiset tuet toimivat yleensä hyvin pyrittäessä tukemaan aloja, joilla lopettamisriski on suuri;
372. huomauttaa, että menekinedistämisvarat ovat olennaisen tärkeitä uusien markkinoiden avaamiseksi ja vakiinnuttamiseksi; kehottaa komissiota varmistamaan, että ekologista mallia edistetään samalla tavalla kuin muita yhtä kestäviä malleja, kuten integroitua tuotantoa tai täsmäviljelyä;
373. toteaa, että Pariisin sopimuksen ja Euroopan vihreän kehityksen ohjelman mukainen vihreämpi YMP ei ainoastaan tukisi unionia sen tavoitteiden saavuttamisessa vaan myös tehostaisi julkisten varojen käyttöä rajoittamalla maatalouskäytäntöihin liittyviä kielteisiä ulkoisvaikutuksia ja siirtämällä painopistettä pikemminkin ongelmien ennaltaehkäisyyn kuin niiden korjaamiseen;
374. palauttaa mieliin, että luonnon monimuotoisuuden heikkenemisen pysäyttämiseen ja tämän suuntauksen kääntämiseen vaikuttavat menot olisi laskettava komission yhteistyössä parlamentin ja neuvoston kanssa vahvistaman vaikuttavan, avoimen ja kattavan menetelmän perusteella; kehottaa komissiota toimittamaan parlamentille vuosikertomuksen, jossa esitetään yksityiskohtaisesti kunkin budjettikohdan vaikutus luonnon monimuotoisuuden valtavirtaistamista koskevaan tavoitteeseen, jonka mukaan vuosien 2021–2027 monivuotisen rahoituskehityksen vuotuisista menoista osoitetaan luonnon monimuotoisuutta koskeviin tavoitteisiin vuodesta 2024 alkaen 7,5 prosenttia ja vuodesta 2026 alkaen 10 prosenttia, jotta seuranta voidaan helpottaa;
375. pitää huolestuttavana, että tilintarkastustuomioistuin havaitsi YMP:n tulosindikaattoreiden sarjassa seuraavia puutteita:
- useammat indikaattorit liittyvät panoksiin tai tuotoksiin, joten ne osoittavat pikemminkin varojen käyttöasteen kuin politiikan tulokset tai vaikutukset;
 - ohjelmaselvityksissä esitetyt indikaattorit antavat lähinnä tietoa tuotoksista, jotka ovat helpommin mitattavissa ja vähemmän alttiita ulkoisten tekijöiden aiheuttamille seurauksille kuin tulokset ja vaikutukset;
 - 14 indikaattorille ei ole määritelty erityistä määrällistä tavoitetta, joten ne kuvastavat ainoastaan suuntauksia;
 - politiikan suunnittelua ja yhteisen maatalouspolitiikan tehokkuutta voisi parantaa se, että arvioitaisiin, kuinka paljon tukea ohjautuu kohderyhmän ulkopuolisille edunsaajille; tällöin pitäisi tunnistaa sellaisille edunsaajille maksettavat YMP:n tuet, joiden taloudellisen toimeliaisuuden pääpaino on jollakin muulla alalla kuin maataloudessa; tällaiset tiedot voisivat auttaa myös tunnistamaan maksupyynnöt, joihin liittyy merkittävää maanomistuksen keskittymistä (joka voi viitata 'maanastukseen'); lisäksi suorat tuet ovat vaikuttaneet osaltaan siihen, että etenkin tuottavuudeltaan alhaisten maa-alojen vuokrataso on joissakin jäsenvaltioissa noussut; arvioijat ovat suositaneet, että komission pitäisi tutkia suorien tukien vaikutusta maanvuokrien nousuun sekä pohtia asianmukaisia vastatoimia;
 - seitsemällä indikaattorilla ei ole yhteyttä yhteisen maatalouspolitiikan tuloksellisuuteen, vaan ne liittyvät menojen sääntöjenmukaisuuden varmistamiseen, yhteisen maatalouspolitiikan yleiseen tunnettuuteen sekä tietoihin, joiden avulla tuetaan maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosastoa politiikan muotoilussa;
376. pitää valitettavana luonnonmukaisen maatalouden vähäistä, ainoastaan 7,5 prosentin osuutta, kun otetaan huomioon investoidut varat; kehottaa komissiota ottamaan käyttöön YMP:ssä tuloksellisuuteen perustuvan mallin, joka toimisi samojen indikaattoreiden pohjalta ja josta saataisiin määrällisiä arvoja, joiden avulla voidaan asettaa välitavoitteita; painottaa tarvetta tarjota merkittävästi lisätietoja tuloksellisuudesta luonnon monimuotoisuutta ja ilmastotoimia koskevien toimintapolitiittisten tavoitteiden etenemisen kannalta; korostaa, että tietyistä aloista, kuten maa- ja metsätaloudesta, on saatava parempi käsitys; kehottaa komissiota ottamaan huomioon ehdotukset, joilla pyritään parantamaan entisestään raportointia siitä, miten unionin ja jäsenvaltioiden toteuttamilla hillitsemispolitiikoilla edistetään päästövähennystavoitteiden saavuttamista; ehdottaa, että pinta-alamonitorointijärjestelmän käyttö olisi pakollista yhdenntyn hallinto- ja valvontajärjestelmän puitteissa jäsenvaltioissa;
377. on huolestunut maataloustukia ja niiden lopullisia edunsaajia koskevan tiedon rajallisesta saatavuudesta ja julkisuudesta; katsoo, että nämä tiedot olisi julkistettava mutta täysin tietosuojalainsäädännön ja Euroopan unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita keräämään nämä tiedot ja asettamaan ne saataville edellä mainituin ehdoin läpinäkyvällä ja käyttäjäystävällisellä tavalla (myös koneellisesti luettavassa muodossa) avoimuuden takaamiseksi unionin varojen lopullisista edunsaajista ja varojen käytön julkisen valvonnan mahdollistamiseksi yleisesti mutta etenkin asianomaisille elimille ja viranomaisille;

378. panee huolestuneena merkille, että nykyisten avoimuussäntöjen mukaan tiedot ovat YMP-rahoituksen osalta saatavilla vain kahden vuoden ajanjakson ajan; kehottaa soveltamaan YMP-rahoituksen tapauksessa pidempää ajanjaksoa, kuten rakennerahastojen tapauksessa tehdään;
379. panee merkille, että komissio selvensi vuonna 2019 kuvantamistekniikoiden avulla toteutettavaan suoraan monitorointiin sovellettavaa oikeuskehystä ⁽¹⁶⁾; panee tyytyväisenä merkille tilintarkastustuomioistuimen havainnot ⁽¹⁷⁾, joiden mukaan kuvantamistekniikoihin liittyy poikkeuksellisia etuja, kuten paikalla tehtävien tarkastusten ja niihin liittyvien hallinnollisten kustannusten väheneminen, säännösten noudattamatta jättämistä ehkäisevä interaktiivinen monitorointimalli sekä älykkään maatalouden kannalta hyödyllisten tietojen tuottaminen; painottaa erityisesti, että kuvantamistekniikat mahdollistaisivat tuensaajien koko joukon valvonnan, mikä voisi olla merkittävä suunnanmuuttaja talousarvion valvonnan kannalta; kehottaa komissiota tarkistamaan ympäristöä ja ilmastoa koskevia tulosindikaattoreita, jotta ne ovat yhteensopivia monitorointitarkastusten kanssa; kehottaa komissiota poistamaan esteet kuvantamistekniikoiden laajemmalla käytöltä sekä tarjoamaan kannustimia ja tukea kansallisille maksajavirastoille monitorointitarkastusten käytössä;
380. panee merkille tilintarkastustuomioistuimen havainnon, jonka mukaan vuotuisessa hallinto- ja tuloksellisuuskertomuksessa olevat tiedot ovat yhdenmukaisia ohjelmaselvityksiin sisältyvien tietojen kanssa, mutta kertomuksessa annetaan saavutuksista ylioptimistinen kuva eikä siinä käsitellä varainkäytön tehokkuutta; kehottaa komissiota raportoimaan vastuuvapauden myöntävälle viranomaiselle toimenpiteistä, joita on toteutettu sen havaitsemista ajanjaksoa 2014–2020 koskevien poliittisten tavoitteiden saavuttamista koskevista merkittävistä haasteista selviytymiseksi;
381. panee merkille tilintarkastustuomioistuimen havainnon, jonka mukaan suorat tuet vähensivät tulojen heilahtelua (erään arviointia tukevan tutkimuksen mukaan vuosien 2010–2015 tietojen perusteella noin 30 prosentilla), mutta ne ovat paljolti kohdentamattomia; kehottaa komissiota varmistamaan indikaattoreiden avulla tarkasteltujen tavoitteiden yhdenmukaisuuden niiden toimintapoliittisten tavoitteiden kanssa, joiden mukaan maatalousalalla toimivien henkilöiden tulotasoa pyritään nostamaan ja samalla suoran tuen tarvetta vähentämään;
382. on tyytyväinen siihen, että komissio on vuoden 2020 jälkeistä yhteistä maatalouspolitiikka koskevissa ehdotuksissaan tarkistanut indikaattoreita ja tavoitteita sisäisen tarkastuksensa ja tilintarkastustuomioistuimen havaitsemien seuranta- ja arviointikehyksen indikaattoreita koskevien heikkouksien pohjalta ja koska on tunnustettu tarve kehittää indikaattoreita edelleen;
383. panee merkille tilintarkastustuomioistuimen havainnon, jonka mukaan YMP voisi edistää luonnonvarojen kestävää käyttöä mutta vaikuttavuuden arvioimiseen ei ole riittävästi tietoa; panee merkille myös sen havainnot, joiden mukaan viherryttämisellä oli vain vähäinen mitattavissa oleva vaikutus viljelykäytäntöihin ja ympäristöön ja että viherryttämistuki pysyi pohjimmiltaan tulotukitoimenpiteenä;
384. panee merkille tilintarkastustuomioistuimen havaitseman rajoitteen, joka liittyy siihen, miten maatalouden ympäristö- ja ilmastotoimenpiteillä edistetään onnistuneesti luonnon monimuotoisuutta, ja kehottaa komissiota ehdottamaan toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että toimet kattavat entistä huomattavamman osan viljelymaisemasta tai keskittyvät erityisiin riskeihin;
385. panee merkille maaseuturahaston alaisten metsänhoitotoimenpiteiden vaatimattoman tuloksen, sen, että aiempaa tehokkaampiin keinokastelujärjestelmiin siirtymistä koskevasta vuoden 2023 tavoitteesta oli vuonna 2018 saavutettu 60 prosenttia, sekä tarpeen vähentää edelleen maatalouden kasvihuonekaasupäästöjä, ja kehottaa komissiota raportoimaan toimenpiteistä, joita on toteutettu YMP:n täytäntöönpanon tulosten parantamiseksi näillä aloilla;
386. panee merkille tilintarkastustuomioistuimen havainnon, jonka mukaan vuotuisessa hallinto- ja tuloksellisuuskertomuksessa kerrotaan työpaikoista ja laajakaistan käytettävyydestä mutta se ei sisällä olennaisia tuloksellisuustietoja tasapainoisen aluekehityksen tavoitteen toteutumisesta; pitää hyvin valitettavana sitä, että 40 prosentilla kotitalouksista ei vielääkään ole saatavilla nopeaa internetyhteyttä; panee merkille, että digitalisointia ei vauhditeta maaseutualueilla niiden työllisyyden kehittämiseksi ja maatilojen tukemiseksi niiden jokapäiväisessä toiminnassa;
387. on tyytyväinen maaseudun työllisyysasteen nousuun vuosien 2012 ja 2018 välillä 63,4 prosentista 68,1 prosenttiin;
388. panee merkille tilintarkastustuomioistuimen Leader-ohjelman osalta kommentoimat luvut vuoden 2018 lopussa (13 337 työpaikkaa eli 30 prosenttia vuoden 2023 tavoitearvosta) sekä sen, ettei komissiolla ole luotettavia tietoja Leader-ohjelman avulla luoduista työpaikoista; pyytää komissiota tekemään yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa Leader-ohjelman täytäntöönpanoa koskevien luotettavien tietojen saatavuuden parantamiseksi;

⁽¹⁶⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/1804, annettu 28. lokakuuta 2019, täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 809/2014 muuttamisesta tukihakemusten tai maksupyyntöjen muutosten, yhdenmetyt hallinto- ja valvontajärjestelmän mukaisten tarkastusten sekä täydentäviin ehtoihin liittyvän valvontajärjestelmän osalta.

⁽¹⁷⁾ Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomus nro 4/2020: Uusien kuvantamistekniikoiden käyttö yhteisen maatalouspolitiikan seurannassa: kehitys yleisesti ottaen vakaana, mutta ilmaston ja ympäristön seurannan osalta hitaampaa.

389. on huolestunut tiedotusvälineissä esitetystä lukuisista tiedoista maatalouden raja- ja kausityöntekijöiden oikeuksien rikkomisista monissa jäsenvaltioissa kaikkialla unionissa; tukee komissiota sen pyrkiessä epäämään tuen tiloilta, jotka eivät kunnioita kausityöntekijöiden oikeuksia;

Suosituksset

390. kehottaa komissiota

- varmistamaan suorien tukien oikeudenmukaisemman jakautumisen;
- tekemään YMP-neuvotteluissa kaikkensa sen varmistamiseksi, että uuteen YMP-asetukseen otetaan mukaan viljelijöiden ja pk-yritysten valitusmekanismi;
- tekemään YMP-neuvotteluissa kaikkensa sen varmistamiseksi, että YMP:n ensimmäisestä ja toisesta pilarista saatavien tukien enimmäismäärät määritetään luonnollista henkilöä kohden;
- lisäämään toimia petosten ehkäisemiseksi ja havaitsemiseksi sekä päivittämään useammin ja säännöllisesti YMP:hen liittyvien petosriskien analyysiaan ja toteuttamaan kiireesti analyysin jäsenvaltioiden ennaltaehkäisevistä toimenpiteistä;
- varmistamaan, että viides rahanpesun vastainen direktiivi pannaan täysimääräisesti ja asianmukaisesti täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa, erityisesti mitä tulee tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin julkisiin rekistereihin ja trustien tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin rekistereihin; toteaa, että enimmäismääriä olisi sovellettava myös mahdolliseen emoyritykseen pikemmin kuin yksittäisiin edunsaajiin tai tytäryrityksiin, jotta vältetään tilojen jakaminen enimmäismäärien kiertämiseksi;
- panemaan täytäntöön parlamentin esittämät pyynnöt, mukaan lukien konkreettisten välineiden käyttöönotto maaomistuksen keskittymisen arvioimiseksi kaikissa jäsenvaltioissa ja unionin varojen lopullisten edunsaajien määrittämiseksi myös unionin tason yksilöivän yritystunnisteen avulla, kuten tutkimuksen ”The largest 50 beneficiaries in each Union Member State of CAP and cohesion funds” alustavissa päätelmissä ehdotetaan;
- analysoimaan paremmin jäsenvaltioiden lainsäädäntöä ja toimintapolitiikkoja maananastuksen torjumiseksi sekä laatimaan ohjeita parhaista käytännöistä; kehottaa jäsenvaltioita soveltamaan hyviä lainsäädäntökäytäntöjä, joilla pyritään rajoittamaan maananastusta; kehottaa komissiota lisäämään toimia petosten ehkäisemiseksi ja havaitsemiseksi; kehottaa jäsenvaltioita yhdessä komission kanssa kehittämään asianmukaisen unionin tason oikeudellisen välineen maananastuksen estämiseksi;
- tiedottamaan vastuuvapauden myöntävälle viranomaiselle mahdollisista Slovakian maatalousalan maksajavirastoja koskevista uusista kehityskuluista, mukaan lukien erityiset tiedot rahoitusoikaisuista;
- tarkastelemaan Slovakiassa havaittujen sääntöjenvastaisuuksien perusteella uudelleen maatalousalan maksajavirastojen tilannetta jäsenvaltioissa ja varmistamaan sekä niiden riippumattomuuden että sen, että niiden toiminta on unionin sääntöjen mukaista;
- valvomaan täysimääräisesti unionin varainhoitoasetuksen ja erityisesti sen 61 artiklan täytäntöönpanoa sekä varmistamaan, että varainhoitoasetusta sovelletaan kaikkiin unionin varojen maksuihin, myös maatalouden suoriin tukiin;
- toimittamaan parlamentille vuosittain kertomuksen kunkin budjettikohdan yksityiskohtaisesta vaikutuksesta ilmastotoimien valtavirtaistamistavoitteeseen ja luonnon monimuotoisuuteen käytettäviin menoihin, jotta niiden seuranta voidaan helpottaa;
- ryhtymään kiireesti valmistelemaan tarpeen mukaan alakohtaisen lainsäädännön mukaista tehokasta menetelmää ilmastomenojen ja niiden tuloksellisuuden seuraamiseksi, jotta voidaan saavuttaa yleinen tavoite, jonka mukaan unionin vuosien 2021–2027 talousarviosta ja Euroopan unionin elpymisvälineen (Next Generation EU -väline) kokonaismenoista vähintään 30 prosenttia käytetään ilmastotavoitteiden tukemiseen;
- osoittamaan tarvittavat rahoitusvarat vesihuoltoon, myös maatalousmaan, metsien ja kosteikkojen vesivarojen laadun ja määrän tukemiseen;

Turvallisuus ja kansalaisuus

391. panee merkille, että turvallisuuden ja kansalaisuuden alan maksut olivat 3,3 miljardia euroa ja ne maksettiin seuraavien ohjelmien, politiikanalojen ja virastojen kautta:

- muuttoliike ja turvallisuus, enintään 45,3 prosenttia otsakkeen määrärahoista eli 1,6 miljardia euroa;

- 14 erillisvirastoa (terveys: ECDC, EFSA, EMA, ECHA, sisäasiat: Frontex, EASO, Europol, CEPOL, eu-LISA, EMCDDA, oikeus: Eurojust, FRA, EIGE, EPPO) enintään 29,1 prosenttia otsakkeen määrärahoista eli 1 miljardi euroa;
 - elintarvikkeet ja rehut, enintään 7,6 prosenttia otsakkeen määrärahoista eli 0,2 miljardia euroa;
 - Luova Eurooppa, enintään 7,3 prosenttia otsakkeen määrärahoista eli 0,2 miljardia euroa;
 - muut (kuluttaja- ja oikeusasiat, oikeudet, tasa-arvo ja kansalaisuus) enintään 10,7 prosenttia eli 0,3 miljardia euroa;
392. panee tyytyväisenä merkille, että vuonna 2019 Luova Eurooppa -ohjelman puitteissa allekirjoitettiin 1 370 avustussopimusta, mikä ylittää komission tavoitteen ja tarkoittaa, että käytettävissä olevat talousarviomäärärahat on käytetty täysimääräisesti; muistuttaa tässä yhteydessä, että avustusten oikeudenmukainen maantieteellinen jakautuminen on ratkaisevan tärkeää eurooppalaisen kulttuurin täyden rikkauden vapauttamiseksi; panee tyytyväisenä merkille taiteilijoiden, kulttuurialan ja luovien alojen liikkuvuutta koskevan pilottihankkeen sekä valmistelutoimien ”Europe for Festivals, Festivals for Europe” ja ”Music Moves Europe” täytäntöönpanon edistymisen; muistuttaa, että on tärkeää lisätä tämän ohjelman määrärahoja, jotta sen onnistumisastetta voidaan edelleen parantaa;
393. on edelleen huolissaan avoimuuden ja vastuuvollisuuden ilmeisestä puutteesta järjestelyissä, jotka koskevat komission taloudellista tukea Euronewsille; korostaa, että tilintarkastustuomioistuin ei kiinnitä huomiota Euronewsiin liittyviin puutteisiin vaan keskittyy paljon enemmän komission seuranta- ja arviointimekanismeihin; kehottaa komissiota lisäämään multimediatoiminnan talousarvion avoimuutta ja parantamaan vastuuvollisuutta menoista; panee merkille, että Euronewsille on tehty neljän viime vuoden aikana kaksi tuloksellisuuden tarkastusta; toteaa, että 23. kesäkuuta 2020 julkaistussa multimediatoimien budjettikohdasta rahoitettuja toimia koskevassa riippumattomassa tuloksellisuuden tarkastuksessa todetaan, että Euronewsilla on vakiintuneet menettelyt toimituksellisen laadun, tasapainon, riippumattomuuden ja puolueettomuuden tukemiseksi ja että ne vaikuttavat toimivan tehokkaasti; muistuttaa, että puolueetonta arviointia on jatkettava, jotta voidaan taata mahdollisimman korkeat avoimuutta ja vastuuvollisuutta koskevat normit; pyytää komissiota ottamaan huomioon Euroopan parlamentin huolenaiheet suunnitellessaan seuraavaa kumppanuutta koskevaa puitesopimusta vuonna 2021; pyytää komissiota monipuolistamaan multimediatoimien budjettikohdasta rahoitettavia viestintäkanavia;
394. korostaa, että unionin talousarvion piiriin kuuluvien perusoikeus-, tasa-arvo- ja kansalaisuusohjelmien mukaisten avustusten saajien on noudatettava tiukimpia oikeusvaltioperiaatteen, tiedotusvälineiden riippumattomuuden ja sananvapauden normeja; pitää valitettavana, että itävaltalainen valtiotieteilijä Farid Hafez on saanut toistuvasti rahoitusta unionin talousarviosta huolimatta hänen tiivistä yhteyksistään Muslimiveljeskuntaan ja Turkin hallitukseen, jotka pyrkivät vaientamaan riippumattomat toimittajat ja tukahduttamaan tiedotusvälineiden vapauden islaminvastaisuuden varjolla; kehottaa komissiota muuttamaan unionin talousarvion piiriin kuuluvien perusoikeus-, tasa-arvo- ja kansalaisuusohjelmien tukikelpoisuusehtoja, jotta estetään sellaisia henkilöitä ja järjestöjä saamasta unionin rahoitusta, joilla on näin häiritseviä näkemyksiä;
395. pitää myönteisenä tuloksia, joita on saavutettu sukupuolten tasa-arvon keskeisillä toiminta-aloilla, kuten sukupuoleen perustuvan väkivallan torjumisessa erityisohjelmien avulla, sekä kansalaisten, tasa-arvon, perusoikeuksien ja arvojen ohjelmaa koskevien monivuotisen rahoituskehysten neuvottelujen tuloksia ja loppuunsaattamista;
396. kehottaa tarkastelemaan unionin sisäisten ja ulkoisten ohjelmien synergioita, jotta voidaan varmistaa johdonmukainen ja jatkuva lähestymistapa toimintapolitiikkoihin sekä unionissa että sen ulkopuolella erityisesti naiseen kohdistuvaan väkivaltaan tai ihmiskaupan torjuntaan liittyvissä kysymyksissä;
397. pyytää jälleen painokkaasti lisäämään kansalaisten, tasa-arvon, perusoikeuksien ja arvojen ohjelmaan sisältyviä resursseja sukupuoleen perustuvan väkivallan ehkäisemistä ja torjuntaa varten erityisesti, kun otetaan huomioon, että naiseen kohdistuva väkivalta on lisääntynyt jyrkästi covid-19-kriisin aikana; pyytää jälleen ottamaan käyttöön erillisen budjettikohdan kaikille toimenpiteille, joilla pyritään edistämään nimenomaan sukupuolten tasa-arvoa, mukaan lukien sukupuoleen perustuvan väkivallan torjumiseksi toteutettavat toimenpiteet, ja katsoo, että tämä on ensimmäinen askel, jolla lisätään avoimuutta, helpotetaan tasa-arvomenojen seuraamista ja mahdollistetaan sukupuolten tasa-arvon edistämiseen osoitettuja varoja koskeva avoin päätöksentekomenettely, jossa parlamentilla olisi oltava merkittävä rooli budjettivallan käyttäjänä;

398. on huolissaan siitä, että tilintarkastustuomioistuin havaitsi unionin nykyisten ohjelmien menojen sisäisessä arvioinnissaan, että sukupuolten tasa-arvoa ei ollut valtavirtaistettu koko unionin talousarvioon samalla tavalla kuin ilmastomuutosta tai luonnon monimuotoisuutta ja että sen sijaan erityisiä ohjelmia, pääasiassa työllisyys- ja sosiaaliasioita koskevia ohjelmia, oli käytetty sukupuoleen perustuvan syrjinnän torjumiseen; pitää valitettavana, ettei ole käytettävissä menetelmiä sukupuolten tasa-arvoon liittyvien menojen seuraamiseksi; pitää myönteisenä tilintarkastustuomioistuimen päätöstä tarkastella sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamista unionin talousarviossa ja julkaista tarkastuskertomus vuoden 2021 ensimmäisellä neljänneksellä ⁽¹⁸⁾;
399. korostaa, että naisten oikeudet ja sukupuolten tasa-arvon huomioon ottava näkökulma olisi varmistettava kaikilla politiikanaloilla ja sisällytettävä niihin, erityisesti kun otetaan huomioon covid-19-pandemian moninaiset sukupuolisisidonnaiset vaikutukset naisten oikeuksiin; kehottaa siksi jälleen toteuttamaan sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamistoimia talousarviomenettelyn kaikissa vaiheissa, mukaan lukien sukupuolittietoisien budjetoinnin toteuttaminen ja sen arviointi; pyytää jälleen, että unionin talousarvion toteuttamista koskeviin yhteisiin tulosindikaattoreihin sisällytetään sukupuolisisidonnaisia indikaattoreita;
400. pitää myönteisenä sitä, että sukupuolten tasa-arvo ja sen valtavirtaistaminen on otettu yhdeksi unionin varainkäyttöä koskeväksi horisontaaliseksi periaatteeksi uudessa monivuotisessa rahoituskehityksessä 2021–2027, mikä tarkoittaa, että sukupuolten tasa-arvo ja sen valtavirtaistaminen asetetaan nyt etusijalle monivuotisessa rahoituskehityksessä; pitää valitettavana, että vaikka sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistaminen sisällytettiin jo monivuotiseen rahoituskehitykseen 2014–2020 liitettyyn yhteiseen julistukseen, sitä ei pantu täytäntöön täysimääräisesti kyseisen monivuotisen rahoituskehityksen aikana; odottaa komission ottavan sitoumuksensa vakavasti tulevaisuudessa ja seuraavan tiiviisti näiden horisontaalisten periaatteiden täytäntöönpanoa kaikilla unionin politiikanaloilla ja toimittavan perusteelliset arviot sen kaikkien toimintapolitiikkojen ja ohjelmien sukupuolivaikutuksista sekä seuraavan niitä;
401. pitää myönteisenä sitoutumista sellaisten menetelmien kehittämiseen, joiden avulla seurataan sukupuolten tasa-arvoon liittyviä menoja, ja kehottaa komissiota varmistamaan, että menetelmät suunnitellaan vuoden 2021 loppuun mennessä, jotta ne voidaan ottaa käyttöön mahdollisimman pian;
402. on huolissaan oikeusvaltioperiaatteeseen kohdistuvien hyökkäysten sekä sukupuolten tasa-arvon ja naisten oikeuksien heikentymisen välisestä yhteydestä; kehottaa puuttumaan asiaan käynnistämällä 7 artiklan mukaisen menettelyn asianomaisia jäsenvaltioita vastaan;

Tilintarkastustuomioistuimen havainnot: AMIF- ja ISF-rahastojen kansallisten ohjelmien tilinpäätökset

403. panee merkille, että tämän otsakkeen merkittävin menoala on muuttoliike ja turvallisuus, ja toteaa suurimman osan menoista olevan peräisen kahdesta rahastosta – turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahastosta (AMIF) ja sisäisen turvallisuuden rahastosta (ISF);
404. pitää valitettavana, että tilintarkastustuomioistuin ei arvioinut tämän monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeen virhetasoa vaan tarkasteli 19 tapahtuman otosta, jonka oli pikemminkin tarkoitus tuottaa tietoa yleistä tarkastuslausumaa varten kuin olla edustava otos otsakkeen menoista; toteaa, että otos kattoi 8 tapahtumaa aloilta, joita hallinnoidaan yhdessä jäsenvaltioiden kanssa, 8 suoran hallinnoinnin piiriin kuuluvaa tapahtumaa ja yhden välillisen hallinnoinnin piiriin kuuluvan tapahtuman, ja on huolestunut siitä, että tilintarkastustuomioistuin havaitsi virheitä seitsemässä tapahtumassa (37 prosentissa); muistuttaa, että yleinen ja poliittinen kiinnostus tähän alaan on suurempi kuin sen osuus määrärahoista; palauttaa mieliin tilintarkastustuomioistuimelle esittämänsä kehotuksen arvioida selkeästi luvun ”Turvallisuus ja kansalaisuus” virhetaso;
405. toteaa, että tilintarkastustuomioistuin ei ole toimittanut tietoa kolmen havaitsemansa kvantitatiivisesti ilmastavissa olevan virheen vaikutuksesta unionin talousarviosta maksettuihin määriin;
406. panee merkille neljä tapausta, joissa hankkeiden valintaan ja hankintasääntöihin liittyviä säännöksiä ei ollut noudatettu mutta joilla ei ollut taloudellista vaikutusta unionin talousarvioon;
407. panee merkille, että tilintarkastustuomioistuin tarkasti kahdeksan sellaisen viranomaisen työn, jotka vastasivat jäsenvaltionsa AMIF- ja ISF-rahastojen tilinpäätösten tarkastamisesta ja vuotuisen tarkastuskertomuksen toimittamisesta komissiolle;
408. panee tyytyväisenä merkille, että tilintarkastustuomioistuimen tarkastukseen valitsemat jäsenvaltioiden¹⁷ tarkastusviranomaiset olivat kehittäneet ja ottaneet käyttöön riittävän laadukkaita yksityiskohtaisia menettelyjä raportoidakseen sääntöjen mukaisesti ja niillä oli yksityiskohtaiset tarkastusohjelmat ja tarkistuslistat johtopäätöksensä tueksi;
409. ottaa huomioon tietyt tarkastusviranomaisten antamissa vuotuisissa tarkastuskertomuksissa esiintyneet puutteet, joiden vaikutus tileihin ei ollut niin merkittävä, että se olisi heikentänyt tarkastusviranomaisten johtopäätöksiä, mutta joista aiheutui riski, että ilmoitetut tiedot eivät olleet luotettavia ja saatavissa oli vain rajallinen varmuus;

⁽¹⁸⁾ https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/INAP20_03/INAP_Gender_equality_FI.pdf

- otantaan liittyvät ongelmat (riskiperusteisen menetelmän käyttö satunnaismenetelmän sijaan; otoskoon määrittämisessä käytetyt arvot epätarkkoja) Sloveniassa;
 - väärät tilit (vastuuviranomainen toimitti tarkastusviranomaiselle alustavan tilinpäätöksen ennen kuin se saattoi päätökseen omat paikalla tekemänsä tarkastukset) Italiassa ja Sloveniassa;
 - kokonais- ja/tai jäännösvirhetasojen virheellinen laskenta ja esitystapa Saksassa ja Italiassa;
 - teknisen avun jättäminen pois tarkastettavasta perusjoukosta ilmoittamatta asiasta vuotuisessa tarkastuskertomuksessa Sloveniassa;
 - ennakkomaksujen jättäminen osittain pois tarkastettavasta perusjoukosta ilmoittamatta asiasta vuotuisessa tarkastuskertomuksessa Saksassa;
 - hankkeiden jako kahteen alaryhmään (ennakot ja aiheutuneet menot) Kyproksessa;
410. toteaa, että tilintarkastustuomioistuimen tarkastukseen valitsemilla jäsenvaltioiden ⁽¹⁹⁾ tarkastusviranomaisilla oli yksityiskohtaiset tarkastusohjelmat ja tarkistuslistat johtopäätöstensä tueksi;
411. kiinnittää huomiota tiettyihin tarkastusviranomaisten työssä esiintyneisiin puutteisiin, jotka aiheuttivat mahdollisen riskin, että tukeen oikeuttamattomia menoja ei havaittu, tarkastuksen johtopäätökset eivät olleet luotettavia ja saatiin vain rajallinen varmuus, ja toteaa, että näitä olivat muun muassa jäljempänä esitetyt esimerkit, ja kehottaa komissiota ja tilintarkastustuomioistuinta tekemään kansallisten tarkastusviranomaisten kanssa yhteistyötä näiden puutteiden korjaamiseksi:
- tarkastajien suorittamien, hankkeiden valinta- ja/tai myöntämisperusteita koskevien tarkastusten sääntöjenvastaisuus Italiassa ja Kyproksessa;
 - riittämätön kirjausketju tai puutteellisesti dokumentoitu tarkastustyö Kreikassa, Kyproksessa, Liettuassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa;
 - sääntöjenvastaiset tarkastukset, jotka koskivat kaikkea relevanttia saatavilla olevaa evidenssiä, joka olisi mahdollisesti vahvistanut kohderyhmien ja ilmoitettujen menojen tukikelpoisuuden tai kustannusten kohtuullisuuden Italiassa ja Kyproksessa;
412. kiinnittää huomiota komission vuotuisista tarkastuskertomuksista ⁽²⁰⁾ tekemien arviointien seurauksena havaittuihin puutteisiin, joita olivat muun muassa:
- erot välimaksun määritelmässä, jolloin ilmoitettujen tietojen arvo ja kattavuus saattavat vaarantua;
 - komission ohjeiden puuttuminen tarkastusten vähimmäiskattavuuden (10 prosenttia) laskemiseksi käytettäessä aliotantaa, jolloin tarkastusten johtopäätösten luotettavuus on epävarma;
413. pitää myönteisenä OLAFin ja tilintarkastustuomioistuimen vahvaa yhteistyötä unionin talousarvioon kohdistuvien petosten torjumiseksi; panee merkille, että samoin kuin vuonna 2018 tilintarkastustuomioistuin ilmoitti vuonna 2019 OLAFille yhdeksän petostapausta, joista OLAF on käynnistänyt viisi tutkimusta; panee merkille, että tilintarkastustuomioistuimen havaitsemia pääasiallisia petostyyppejä ovat väärät menoilmoitukset, hankintoihin liittyvät sääntöjenvastaisuudet ja unionin rahoituksen saamisen edellytysten keinotekoinen luominen;
414. pitää myönteisenä, että tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksissa, erityisesti niissä, joissa tarkastellaan muuttajien turvapaikka-, siirto- ja palauttamismenettelyjä ⁽²¹⁾, EU:n rajavalvontaa tukevia tietojärjestelmiä ⁽²²⁾ ja EU:n varainkäyttöön liittyvien petosten torjuntaa ⁽²³⁾, mainitaan Euroopan syyttäjänviraston perustamisen myönteinen merkitys tässä yhteydessä;

⁽¹⁹⁾ Saksa, Kreikka, Italia, Kypros, Liettua, Puola, Yhdistynyt kuningaskunta ja Slovenia.

⁽²⁰⁾ Bulgariasta, Tšekistä, Ranskasta, Alankomaista, Itävallasta, Portugalista, Slovakiasta, Virosta, Espanjasta, Islannista, Maltasta ja Suomesta.

⁽²¹⁾ Erityiskertomus nro 24/2019 "Muuttajien turvapaikka-, siirto- ja palauttamismenettelyt: Aika puuttua tehokkaammin tavoitteiden ja tulosten välisiin eroihin".

⁽²²⁾ Tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomus nro 20/2019 "EU:n rajavalvontaa tukevat tietojärjestelmät – tehokas väline, mutta tietojen ajantasaisuuteen ja täydellisyyteen on kiinnitettävä enemmän huomiota".

⁽²³⁾ Tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomus nro 1/2019 "EU:n varainkäyttöön liittyvien petosten torjunta: toimia tarvitaan".

415. palauttaa mieliin komissiolle 13. helmikuuta 2020 lähettämänsä kirjeen, joka koskee niiden kahden delegoidun säädöksen täytäntöönpanoa, joilla lisätään ulkorajojen ja viisumipolitiikan rahoitusväline ISF:ää koskevaan delegoituun asetukseen (EU) 2020/446 ⁽²⁴⁾ ja lisätään uusi erityistoimi AMIF-rahastoa koskevaan delegoituun asetukseen (EU) 2020/445 ⁽²⁵⁾; panee merkille, että AMIF-rahastoa koskevaa delegoitua säädöstä ei ole käytetty; kehottaa komissiota antamaan kiireellisesti yksityiskohtaisia tietoja delegoidun asetuksen (EU) 2020/446 nojalla rahoitettavista eri hankkeista;
416. pyytää komissiota ja jäsenvaltioiden tarkastusviranomaisia tarkastelemaan tilintarkastustuomioistuimen jäsenvaltioiden tarkastusviranomaisten osalta havaitsemia tarkastusten kattavuutta, otantaa ja kirjausketjuja koskevia puutteita ja raportoimaan vastuuvapauden myöntävälle viranomaiselle;

Toiminnan tuloksellisuus: AMIF-rahasto

417. kiinnittää huomiota neljään yleiseen vaikutusindikaattoriin: toteutuneet palautukset verrattuna palautuspäätösten määrään, vapaaehtoisten paluiden osuus, ero unionin ja kolmansien maiden kansalaisten työllisyysasteissa sekä turvapaikkahakemusten hyväksymisasteiden lähentyminen, jotka eivät liity välittömästi AMIF-rahaston tuloksellisuuteen, vaikka rahaston määrärahojen käyttö voikin vaikuttaa indikaattoreiden tavoitearvojen saavuttamiseen;
418. panee tyytyväisenä merkille tilintarkastustuomioistuimen havainnon, että komission väliarvioinnin mukaan AMIF-rahasto on merkityksellinen, ja siitä rahoitetut toimet ovat vastanneet jäsenvaltioiden tarpeisiin;
419. panee kuitenkin merkille tilintarkastustuomioistuimen havaitsemat joihinkin AMIF-rahastojen tuloksellisuusindikaattoreihin liittyvät rajoitteet, kuten sen, että kaksi kolmannelle indikaattoreista on tuotosindikaattoreita ja että viisi indikaattoreiden 24 välitavoitteesta vuodelle 2020 on saavutettu jo aiempina vuosina mutta tavoitearvoja ei ole hyvän varainhoidon periaatteiden vaatimalla tavalla korjattu ylöspäin poliittisen tahdon ja tehokkuuden kasvattamispotentiaalin huomioon ottamiseksi;
420. toteaa, että joidenkin AMIF-rahaston indikaattoreiden tavoitearvojen saavuttaminen ei ollut aikataulussa, että komissio ei ole luonut hätäavusta rahoitettaville hankkeille tuloksellisuuden seurantakehystä ja että vuotuisessa hallinto- ja tuloksellisuuskertomuksessa ja ohjelmaselvityksissä on niukalti tietoja merkittävien indikaattoreiden osalta toteutuneesta edistymisestä; panee huolestuneena merkille, että tilintarkastustuomioistuin on havainnut merkittävän viivästyksen kotouttamista ja laillista muuttoliikettä koskevan AMIF-rahaston tavoitteen saavuttamisessa;
421. toteaa, että tuotosindikaattoreiden arviointi on tällä politiikanalalla vaikeaa; on huolestunut siitä, että unionin rahoituksella ei ole parannettu humanitaarista tilannetta pakolaisleireillä eikä suojeltu tehokkaasti ulkorajoja; kehottaa komissiota laatimaan yksityiskohtaisen selvityksen, erityisesti maahanpääsyä koskevista menettelyistä ulkorajoilla; kehottaa komissiota tutkimaan, mihin unionin varat on tarkalleen investoitu AMIF-ohjelmissa ja mitä erityisiä parannuksia niillä on saatu aikaan; pyytää komissiota laatimaan vastaavan kertomuksen kustakin asianomaisesta jäsenvaltiosta;
422. toteaa, että näitä puutteita aiheuttavat pääasiassa turvapaikkamenettelyjen kesto, jähmeä kotouttaminen ja riittämättömät palautusasteet; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita etenemään välittömästi lainsäädäntöön liittyvissä asioissa;
423. kehottaa komissiota toteuttamaan toimenpiteitä tilintarkastustuomioistuimen havaitsemien puutteiden korjaamiseksi sekä parantamaan vuotuisen hallinto- ja tuloksellisuuskertomukseen ja ohjelmaselvityksiin sisältyviä tietoja, mikä mahdollistaa rahaston tavoitteiden saavuttamisessa tapahtuneen edistymisen paremman seurannan;
424. on hyvin huolestunut siitä, että hätäapumenoista ⁽²⁶⁾ kokonaisuutena on käytettävissä vain vähän tuloksellisuustietoja, jotka nekin esitetään koottuina (vuoteen 2020 ulottuvaksi kaudeksi alkuperäistä 100 miljoonan euron määrärahaa korotettiin 2,2 miljardiin euroon, joka on 30 prosenttia rahaston kokonaisuudesta, mutta komissio ei luonut hätäavusta rahoitettaville hankkeille tuloksellisuuden seurantakehystä);
425. on hyvin huolestunut siitä, että vuotuisessa hallinto- ja tuloksellisuuskertomuksessa ja ohjelmaselvityksissä on niukalti tietoja rahaston täytäntöönpanon taloudellisuudesta ja tehokkuudesta sekä AMIF-rahastosta rahoitettujen toimien kustannustehokkuudesta;
426. on hyvin huolestunut siitä, että vuotuisessa hallinto- ja tuloksellisuuskertomuksessa tai ohjelmaselvityksissä ei raportoida toimenpiteistä, joilla pyritään houkuttelemaan korkean osaamistason työvoimaa unioniin laillisten muuttojärjestelyjen kautta, eivätkä indikaattorit sovellu tällaisista toimenpiteistä raportoimiseen;

⁽²⁴⁾ Komission delegoitu asetus (EU) 2020/446, annettu 15. lokakuuta 2019, ulkorajojen ja viisumipolitiikan rahoitusvälineen perustamisesta osana sisäisen turvallisuuden rahastoa annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 515/2014 liitteen II muuttamisesta (EUVL L 94, 27.3.2020, s. 3).

⁽²⁵⁾ Komission delegoitu asetus (EU) 2020/445, annettu 15. lokakuuta 2019, turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahaston perustamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 516/2014 liitteen II muuttamisesta (EUVL L 94, 27.3.2020, s. 1).

⁽²⁶⁾ AMIF-rahaston alainen hätäapu.

427. panee merkille, että on olemassa kaksi rinnakkaista unionin rahoittamaa järjestelmää, joilla tuetaan samantyyppisiä palauttamistoimia (AMIF-rahaston kansalliset ohjelmat ja Frontexin palautustuki), ja että koordinointi on pääasiassa jäsenvaltioiden vastuulla; kehottaa siksi niitä varmistamaan paremman koordinoinnin järjestelmien välillä;
428. panee huolestuneena merkille, että jäsenvaltiot eivät ole käyttäneet AMIF-rahaston ja ISF-rahaston kaikkia käytettävissä olevia määrärahoja; pitää tätä erityisen ongelmallisena, kun otetaan huomioon, että hätäapua käytetään yhä enemmän jäsenvaltioiden politiikkojen rahoittamiseen näillä aloilla; muistuttaa, että turvallisuuteen ja muuttoliikkeen hallintaan liittyvien haasteiden ratkaiseminen on unionin ensisijainen tavoite; antaa tunnustusta komission pyrkimyksille tässä asiassa ja kehottaa kaikkia jäsenvaltioita lisäämään yhteistyötään;

Suosituks

429. kehottaa komissiota

- antamaan ohjeita jäsenvaltioiden AMIF- ja ISF-rahastojen tarkastusviranomaisille tarkastusten kattavuuden laskemisesta aliotantaa käytettäessä sen varmistamiseksi, että otos on riittävä ja asianmukainen ja tarjoaa siten kohtuullisen perustan, jotta tarkastaja voi tehdä johtopäätöksiä tarkastuksen koko perusjoukosta;
- muistuttamaan jäsenvaltioiden AMIF- ja ISF-rahastojen tarkastusviranomaisia siitä, että niiden olisi noudatettava otantaa ja virhetason laskemista koskevia komission ohjeita siten, että otannassa olisi käytettävä satunnaisotantaa, jokaisella perusjoukon otantayksiköllä olisi oltava mahdollisuus tulla poimituksi ja kaikki virheet olisi tarvittaessa ekstrapoloitava asianomaiseen perusjoukkoon;
- ohjeistamaan jäsenvaltioiden AMIF- ja ISF-rahastojen tarkastusviranomaisia dokumentoimaan tarkastusmenetelyjensä luonne, ajankohta ja laajuus, tarkastusten tulokset sekä kerätty tarkastusevidenssi riittävällä ja asianmukaisella tavalla;

430. kehottaa komissiota

- määrittelemään perusteet, joiden mukaan yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa hallinnoidut, hätäapuun tarkoitetut määrärahat jaetaan seuraavassa rahoituskehyksessä;
- lujittamaan tuloksellisuuden seurantakehystä a) varmistamalla, että AMIF-rahaston hätäapuhankkeet sisältävät tuotos- ja tulosindikaattoreita, joilla on tapauksen mukaan selkeät tavoitearvot ja lähtötasot, ja perustelemalla, jos näin ei ole, b) kohdistamalla seurantaan hätäavusta rahoitetuilla hankkeilla saavutettuihin tuloksiin ja raporttoimalla niistä ja c) laatimalla uutta vuosien 2021–2027 monivuotista rahoituskehystä varten AMIF-rahaston seuranta- ja arviointikehysten sekä yhdenmetyt rajaturvallisuuden rahaston (IMBF) indikaattorit, myös niiden lähtötasot ja tavoitearvot, ennen kuin vuosien 2021–2027 hankkeet alkavat;
- toteuttamaan toimenpiteitä, joilla varmistetaan AMIFin ja EASOn/Frontexin täydentävyys ja parempi keskinäinen koordinaatio (esimerkiksi pakkotoimin tapahtuvien palauttamisten tai turvapaikkaviranomaisille annettavan tuen alalla);
- käyttämään kehitysapua välineenä, jolla helpotetaan yhteistyön parantamista muuttajien alkuperämaiden kanssa ⁽²⁷⁾;

431. kehottaa komissiota noudattamaan kaikilta osin talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta tehtyä toimielinten sopimusta ⁽²⁸⁾ unionin lainsäädännön ja hyvän hallintotavan periaatteen mukaisesti.

Muuttoliike- ja sisäasioiden pääosaston vuotuinen toimintakertomus 2019

432. panee merkille, että muuttoliike- ja sisäasioiden pääosasto on säilyttänyt kaksi varaumaa, jotka koskevat yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa toteutettavaa hallinnointia (yhden AMIF- ja ISF-rahaston osalta sekä yhden vuosina 2007–2013 käytössä olleiden SOLID-rahastojen osalta, joista kumpikin koskee useita jäsenvaltioita), ja yhden, olennaisen virhetason seurauksena tehdyn varauman, joka koskee suoraan hallinnoitavia avustuksia ja jossa on kyse 4,11 prosentin jäännösvirhetasosta ja arviolta 7,21 miljoonan euron talousarviovaikutuksesta; panee merkille, että komission vuotuisen toimintakertouksen 2019 mukaan AMIF- ja ISF-rahastojen keskimääräinen jäännösvirhetaso oli 1,57 prosenttia eli selvästi 2 prosentin olennaisuusrajan alapuolella; esittää huolensa rajavalvontatoimien vahvistamista Kroatian ulkorajasuudella kasvavaan muuttoliikepaineeseen vastaamiseksi koskevan, syyskuusta 2018 vuoden 2019 loppuun kestäneen hätäapuhankkeen täytäntöönpanosta ja panee merkille, että Euroopan oikeusasiamies on ottanut tutkittavaksi kanteluasian 1598/2020/MMO, jossa tarkastellaan sitä, miten Euroopan komissio valvoo ja varmistaa, että Kroatian viranomaiset noudattavat perusoikeuksia rajavalvontatoimissa; toteaa,

⁽²⁷⁾ Euroopan parlamentin päätöslauselma, annettu 25. marraskuuta 2020, kehitysyhteistyön tuloksellisuuden ja avun vaikuttavuuden parantamisesta (2019/2184(INI)).

⁽²⁸⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välinen toimielinten sopimus, tehty 2. joulukuuta 2013, talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta (EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1), joka on korvattu 16. joulukuuta 2020 alkaen Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan komission välisellä toimielinten sopimuksella talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta sekä uusista omista varoista, mukaan lukien etenemissuunnitelma uusien omien varojen käyttöön ottamiseksi (EUVL L 433 I, 22.12.2020, s. 28).

että komissio on korostanut riippumattoman seurantamekanismin perustamista avustussopimuksen määräysten mukaisesti; panee merkille myös, että komissio tekee tiivistä yhteistyötä Kroatian kanssa, joka on ilmoittanut aikovansa panna kyseisen riippumattoman seurantamekanismin täytäntöön; muistuttaa unionin rajavalvonnan rahoitusvälineiden edellyttävän, että kaikissa rahoitettavissa toimissa noudatetaan perusoikeuskirjaa; vaatii siksi, että Kroatialle tulevaisuudessa mahdollisesti myönnettävä rajavalvontaan liittyvä hätäapu olisi hyväksyttävä vasta sen jälkeen, kun seurantamekanismi on pantu täytäntöön; kehottaa oikeusasiamiestä tiedottamaan parlamentille säännöllisesti kanteluasiasta 1598/2020/MMO;

433. panee tyytyväisenä merkille komission sisäisen tarkastuksen muuttoliike- ja sisäasioiden pääosastolle vuodeksi 2019 antamat suositukset, kuten seuraavat:

- muuttoliike- ja sisäasioiden pääosaston tarkastustoiminnon käynnistäminen ja suunnittelu (pääosaston olisi määriteltävä tarkastustoiminnon toiminta-ajatus ja toimeksianto ja tiedotettava niistä, mukautettava tilien tarkastamis- ja hyväksymismenettelyn tehtäviä ja vastuita, raportointisuhteita ja välitavoitteita, päivitettävä tarkastusstrategioita ja analysoitava tarkastustoiminnon resurssitarpeita);
- tarkastussuunnitelman täytäntöönpano (pääosaston olisi suunniteltava ja käynnistettävä tarkastukset mahdollisimman pian vuotuisen työohjelman hyväksymistä seuraavana vuonna ja tarkasteltava uudelleen vuotuisia tarkastuskertomuksia ja -lausuntoja, yhdenmukaistettava tarkastusprosessin vaiheet ja varmistettava, että tarkastuskertomukset lähetetään edunsaajille viipymättä ja että ylin johto seuraa tätä);
- tilien tarkastaminen ja hyväksyminen (pääosaston olisi varmistettava, että tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevat päätökset tehdään ajoissa, ja sen olisi selkeytettävä menettelyä, jota sovelletaan tilinpäätösten toimitamiseen ennen vuoden loppua); tilien tarkastamis- ja hyväksymismenettelyn mukauttaminen uuteen organisaatiorakenteeseen ja viestinnän parantaminen varainhoitoyksiköiden ja tarkastusalan välillä (tarkastustoiminnon perustaminen ja suunnittelu, tarkastussuunnitelman täytäntöönpano, tilien tarkastaminen ja hyväksyminen);

Oikeus- ja kuluttaja-asioiden pääosaston vuotuinen toimintakertomus 2019

434. korostaa, että oikeus- ja kuluttaja-asioiden pääosasto on säilyttänyt varaumansa, joka koskee suoran hallinnoinnin piiriin kuuluvien avustusten olennaista virhetasoa, ja toteaa, että kyseisten avustusten jäännösvirhetaso oli 2,65 prosenttia; panee merkille, että komissio on sitoutunut mukauttamaan perusoikeus-, tasa-arvo- ja kansalaisuusohjelman ja oikeusalan ohjelman avustusten virhetason laskentamenetelmäänsä tilintarkastustuomioistuimen huomautusten mukaisesti vuoden 2020 jälkitarkastusten toteuttamisesta lähtien;

435. on tyytyväinen siihen, että oikeus- ja kuluttaja-asioiden pääosasto panee parhaillaan täytäntöön pääosastolle annettuja komission sisäisen tarkastuksen suosituksia, jotka koskevat vaikutustenarviointiprosessia ja paremman sääntelyn suuntaviivojen ja välineiden käyttöönottoa;

Globaali Eurooppa

436. panee merkille, että "Globaalin Euroopan" alan maksut olivat vuonna 2019 10,1 miljardia euroa ja ne maksettiin seuraavien erityisvälineiden kautta:

- kehitysyhteistyön rahoitusväline (DCI), enintään 26 prosenttia otsakkeen "Globaali Eurooppa" määrärahoista eli 2,6 miljardia euroa;
- Euroopan naapuruusväline (ENI), enintään 20,6 prosenttia otsakkeen "Globaali Eurooppa" määrärahoista eli 2,1 miljardia euroa;
- liittymistä valmisteleva tukiväline (IPA), enintään 15,7 prosenttia otsakkeen "Globaali Eurooppa" määrärahoista eli 1,6 miljardia euroa;
- humanitaarinen apu, enintään 20,4 prosenttia otsakkeen "Globaali Eurooppa" määrärahoista eli 2,1 miljardia euroa;
- muut toimet ja ohjelmat, enintään 17,3 prosenttia otsakkeen "Globaali Eurooppa" määrärahoista eli 1,7 miljardia euroa;

437. palauttaa mieliin, että vuoden 2019 talousarvion otsakkeen 4 tärkeimmät poliittiset tavoitteet olivat muun muassa unionin arvojen, kuten demokratian, oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen, edistäminen muualla maailmassa ja muistuttaa, että kaikissa unionin rahoittamissa toimissa on noudatettava näitä peruseriaatteita; panee tyytyväisenä merkille tilintarkastustuomioistuimen havainnon yleisesti ottaen myönteisestä suuntauksesta köyhyyden vähentämisessä, koulutusta koskevassa sukupuolten tasa-arvossa ja naapurimaiden kanssa tehtyjen sopimusten määrässä; on kuitenkin huolissaan demokratian, oikeusvaltioperiaatteen ja poliittisen vakauden vahvistamiseen liittyvästä heikentyvästä suuntauksesta; kiittää painokkaasti kansalaisyhteiskuntaa sen toimista ihmisoikeuksien edistämiseksi ja puolustamiseksi kaikkialla maailmassa erityisesti aikana, jolloin kansalaisyhteiskunnan toimintamahdollisuudet kapenevat ja ihmisoikeuksien yleismaailmallisuus asetetaan kyseenalaiseksi; painottaa, että on tärkeää estää byrokratian lisääntyminen ja perusteettomien epäilyjen lietsominen, vaikka korostaa avoimuuden ja vastuuvälillisyyden periaatteiden tärkeyttä käytettäessä julkisia varoja kansalaisyhteiskunnan hyväksi;
438. panee merkille, että ulkoisten toimien talousarviota toteuttavat kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosasto, naapuruuspolitiikan ja laajentumisneuvottelujen pääosasto, EU:n pelastuspalveluasioiden ja humanitaarisen avun operaatioiden pääosasto, alue- ja kaupunkipolitiikan pääosasto sekä ulkopolitiikan välineiden hallinto;
439. panee merkille, että tämän alan menot suoritettiin useiden välineiden kautta ja käyttäen monenlaisia tukimuotoja (kuten rakennusurakoihin sekä tavara- ja palveluhankintoihin sovellettavia sopimuksia, avustuksia, erityislainoja, lainatukia ja rahoitustukea, budjettitukea ja muita kohdennettuja talousarviotuen muotoja) yli 150 maassa ympäri maailmaa;
440. panee merkille, että tilintarkastustuomioistuin tarkasti otoksen, johon oli poimittu 68 tapahtumaa seuraavasti: 22 naapuruuspolitiikan ja laajentumisneuvottelujen pääosaston tapahtumaa, 25 kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosaston tapahtumaa, 10 EU:n pelastuspalveluasioiden ja humanitaarisen avun operaatioiden pääosaston tapahtumaa ja 11 muuta tapahtumaa sekä seitsemän tapahtumaa, jotka poimittiin naapuruuspolitiikan ja laajentumisneuvottelujen pääosaston ja kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosaston jännösvirhetasoa koskevasta vuoden 2019 selvityksistä ja joita mukautettiin niiden metodologisten rajoitteiden kompensoimiseksi;
441. panee merkille, että tilintarkastustuomioistuin katsoi unionin avun auttaneen palauttamaan turvallisen ja laadukkaan koulutuksen ja ylläpitämään sitä humanitaaristen kriisien aikana; panee tyytyväisenä merkille, hankkeet olivat merkityksellisiä havaittujen ongelmien kannalta; toteaa, että hankkeet pystyivät saavuttamaan suurimman osan tavoitteistaan; tukee tilintarkastustuomioistuimen suositusta ja kehottaa komissiota hienosäätämään tukeaan hätätilanteissa toteutettavalle koulutukselle, jotta saavutetaan hyvä tehokkuuden ja merkityksellisyyden taso;
442. palauttaa mieliin, että kehitys- ja yhteistyöpolitiikan tavoitteena on köyhyyden poistaminen ja eriarvoisuuden vähentäminen ja että varojen olisi päädyttävä vain niiden tarkoitetuille edunsaajille;
443. pitää ehdottoman tärkeänä, että Euroopan parlamentti osallistuu aktiivisesti kumppanuus- ja yhteistyösopimusten kehittämiseen kolmansien maiden kanssa; korostaa, että tulevat kumppanuussopimukset olisi otettava parlamentin valvontaan ja niiden olisi perustuttava solidaarisuuden, jaetun vastuun, ihmisoikeuksien kunnioittamisen, oikeusvaltion ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden periaatteisiin ⁽²⁹⁾;
444. on huolissaan vihapuheen ja väkivallan opetuksesta palestiinalaisten koulujen oppikirjoissa ja UNRWA:n kouluissa; on huolissaan UNRWA:n mekanismien tehokkuudesta YK:n arvojen noudattamisessa koulutusmateriaaleissa, joita UNRWA:n henkilöstö käyttää ja joiden avulla se opettaa kouluissaan ja jotka sisältävät vihapuhetta ja väkivaltaan yllyttämistä; vaatii, että UNRWA toimii täysin avoimesti ja julkaisee avoimeen lähdekoodiin perustuvalla alustalla kaikki opettajille ja oppilaille tarkoitetut oppimateriaalinsa sekä isäntämaan oppikirjoista tekemänsä arvioinnit sen varmistamiseksi, että sisältö noudattaa YK:n arvoja eikä kannusta vihaan; pyytää poistamaan välittömästi kaikki oppimateriaalit, jotka eivät ole näiden vaatimusten mukaisia; vaatii, että opettajille ja opetusalan virkamiehille maksettavia palkkoja varten kohdennettavan EU-rahoituksen, kuten PEGASE, ehdoksi asetetaan, että oppimateriaalit ja kurssisisällöt ovat rauhaa, suvaitsevuutta, rauhanomaista rinnakkaiseloja ja väkivallattomuutta koskevien Unescon normien mukaisia, kuten unionin opetusministerit päättivät Pariisissa 17. maaliskuuta 2015;
445. toistaa kantansa, jonka mukaan ulkoinen apu olisi rahoitettava kokonaisuudessaan unionin talousarviosta, ja korostaa, että erityisrahastojen toimet ovat vain siirtymäratkaisuja odotettaessa, että ne korvataan kokonaisuudessaan tulevilla ulkoisen toiminnan rahoitusvälineillä, erityisesti naapuruus-, kehitys- ja kansainvälisen yhteistyön välineellä (NDICI) ja liittymistä valmistelevalla tukivälineellä (IPA III); pitää valitettavana, että useissa tapauksissa humanitaarisia tavoitteita, kuten muuttajien ja muiden haavoittuvassa asemassa olevien ryhmien, lapset ja naiset mukaan luettuina, ihmisarvon ja ihmisoikeuksien suojelemista, ei ole saavutettu, kun on pantu täytäntöön erityisrahastoihin, kuten EU:n Syyria-erityisrahastoon ja EU:n Afrikka-erityisrahastoon, liittyviä toimia; korostaa, että ihmisoikeuksien suojeleminen edellyttää määrätietoisia toimia; muistuttaa lisäksi, että ihmisoikeuksien ja perusvapauksien

⁽²⁹⁾ Kehitysvaliokunnan lausunto ihmisoikeuksien suojelusta ja EU:n ulkoisesta muuttoliikepolitiikasta, 17 kohta.

kunnioittaminen, oikeusvaltion edistäminen, demokratian periaatteet, uskonnon- ja vakaumuksenvapaus, avoimuus, hyvä hallintotapa sekä rauha ja vakaus ovat olennaisella sijalla Kolumbiaa koskevassa EU:n erityisrahastossa; kehottaa komissiota lisäämään tässä mielessä täytäntöönpanokumppaneiden toimien valvontaa;

446. muistuttaa, että köyhyyden lievittäminen on unionin kehityspolitiikan ensisijainen tavoite ja että virallisen kehitysavun pää tavoitteena olisi oltava kehitysmaiden talouskehityksen ja hyvinvoinnin edistäminen OECD:n julkista kehitysapua koskevan määritelmän mukaisesti; korostaa, että julkisella kehitysavulla olisi tuettava kestävän kehityksen tavoitteisiin pyrkimistä, siinä olisi noudatettava YK:n Agenda 2030 -toimintaohjelman periaatteita, mukaan lukien toimintaohjelman periaate, jonka mukaan ketään ei jätetä jälkeen, kunnioitettava kehitysyhteistyön tuloksellisuuden periaatteita ja edistettävä eriarvoisuuden vähentämistä tekemättä poikkeusta muuttoliikkeeseen liittyvän virallisen kehitysavun osalta tai minkä tahansa tietyn tukimuodon käytön osalta; kehottaa kohdentamaan julkisen kehitysavun lainat tehokkaammin ja avoimemmin, jotta varmistetaan, että julkinen kehitysapu päättyy sitä eniten tarvitseville ja tuottaa suurimman kehitysvaikutuksen;
447. korostaa tarvetta saada velkahelpotustoimenpiteiden lisäksi käyttöön enemmän julkista kehitysapua; katsoo myös, että velkahelpotustoimia olisi täydennettävä lisäämällä monenkeskisiltä luottolaitoksilta saatavia resursseja, myös lisäämällä IMF:n erityisiä nosto-oikeuksia;
448. toteaa, että julkisen kehitysavun tarpeeseen vaikuttaa maiden kotimaisten resurssien käyttöönotto, jota monikansallisten yritysten aiheuttama veropohjan rapautuminen ja niiden voitonsiirrot heikentävät; muistuttaa, että kehitysmaat ovat muita riippuvaisempia yhtiöverosta, joten ne kärsivät suhteettomasti veropohjan rapautumisesta ja voitonsiirroista; toivoo unionilta aktiivisempia toimia tämän tilanteen korjaamiseksi Agenda 2030 -toimintaohjelmaan sisällytetyn kehitysrahoitusta koskevan Addis Abeban toimintasuunnitelman mukaisesti; korostaa konkreettisten toimien tarvetta, jotta voidaan tukea kotimaisten resurssien käyttöönoton lisäämistä, ja toteaa, että tällaisiin toimiin kuuluvat esimerkiksi tuki korruption torjuntaan ja progressiivisten verojärjestelmien kehittämiseen sekä veronkierron ja verovilpin torjunta;
449. palauttaa mieliin, että unionin maatalous-, kalastus-, kauppaa-, talous-, koulutus-, muuttoliike-, ympäristö-, ilmasto-, ulko- ja turvallisuuspolitiikka sekä muut politiikat vaikuttavat unionin kehityspolitiikan tehokkuuteen; toteaa, että kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuus, josta määrätään SEUT 208 artiklassa, liittyy näin ollen myös moitteettomaan varainhoitoon; palauttaa mieliin, että avun tuloksellisuus riippuu siitä, toteutuuko kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuus asianmukaisesti; korostaa, että kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuutta koskevien periaatteiden noudattaminen edellyttää yhä lisätoimia etenkin edellä mainituilla aloilla, jotta avun tuloksellisuutta koskevat tavoitteet saavutetaan; kehottaa komissiota toimimaan kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuutta koskevassa vuoden 2018 ulkoisessa arviointikertomuksessa⁽³⁰⁾ esitettyjen suositusten mukaisesti vahvistamalla sitoutuneensa kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuutta koskeviin tehtäviin ja osoittamalla niihin riittävästi henkilöstöä, jotta varmistetaan kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden alalla tulossuuntautunut strategia ja edistyminen;
450. tähdentää, että kehitysavun tuloksellisuuden parantamiseksi, pitkäaikaisten tulosten saavuttamiseksi ja paikallisiin tarpeisiin vastaamiseksi on erityisesti pitkittyneissä kriiseissä ja kriisin jälkeisissä tilanteissa ehdottomasti parannettava humanitaarisen avun ja kehitysavun koordinoitua ja vahvistettava humanitaarisen avun ja kehitysyhteistyön jatkumoa; kehottaa unionia kehittämään edelleen tällaista lähestymistapaa;
451. pitää myönteisenä tilintarkastustuomioistuimen syyskuussa 2020 tekemää katsausta ”EU:n vastaus Kiinan valtiovetoiseen investointistrategiaan”; korostaa, että tilintarkastustuomioistuin havaitsi puutteita nykyisen EU–Kiinastrategian toimien seurannassa, raportoinnissa ja arvioinnissa, mukaan lukien unionin rahoitus Kiinan investointistrategian mukaisille hankkeille, jotka eivät ole yhteyksiä koskevan unionin strategian periaatteiden mukaisia; kehottaa myöntämään lisää tarvittavia taloudellisia ja henkilöresursseja yhteyksiä koskevan unionin strategian täytäntöönpanoa varten;
452. panee huolestuneena merkille Valko-Venäjän monimutkaisen tilanteen; korostaa, että on tärkeää tarkistaa unionin rahoitusta ja varmistaa, ettei sitä anneta Lukašenkan hallinnolle vaan Valko-Venäjän kansalaisyhteiskunnan tukemiseen;
453. odottaa mielenkiinnolla vuonna 2021 pidettävää unionin ja Afrikan unionin huippukokousta; pitää tarpeellisenä siirtyä perinteisestä apuun keskittyvästä suhteesta strategisempaan ja integroidumpaan tasavertaiseen kumppanuuteen;

Tilintarkastustuomioistuimen havainnot: naapuruuspolitiikan ja laajentumisneuvottelujen pääosasto

454. panee tyytyväisenä merkille, että budjettitukeen liittyvät toimet ja kansainvälisten järjestöjen ”nimellisen lähestymistavan” mukaisesti toteuttamat hankkeet olivat vähemmän alttiita virheille ja että tilintarkastustuomioistuin ei havainnut vuonna 2019 virheitä näillä aloilla; panee merkille, että toimien sääntöjenmukaisuuden osalta kolmansille maille annettavan budjettituen menoala on vähemmän altis virheille; panee kuitenkin merkille, että koska säännökset jättävät komissiolle laajasti tulkinnanvaraa yleisten ehtojen täyttymisen suhteen, tilintarkastustuomioistuimen tarkastus ”voi ulottua vain siihen saakka, kun komissio maksaa tuen vastaanottajamaille, koska budjettitukivarat sekoittuvat tämän jälkeen vastaanottajamaan omiin talousarviovaroihin”; toteaa, että tämä uhkaa

⁽³⁰⁾ https://ec.europa.eu/international-partnerships/external-evaluation-eus-policy-coherence-development-2009-2016_en

vähentää unionin toimiin ja menoihin liittyvää vastuuvollisuutta ja avoimuutta; vaatii komissiota varmistamaan, että ulkoisen avun toimittamisen ehtona on oikeusvaltioperiaatteen noudattaminen ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen avunsaajamaissa; korostaa erityisesti tarvetta varmistaa, että maat ja kolmannet osapuolet ja/tai luonnolliset henkilöt, joille myönnetään unionin varoja tai jotka ovat niihin yhteydessä, noudattavat demokratian keskeisiä arvoja, kunnioittavat kansainvälisiä ihmisoikeusnormeja ja sitoutuvat väkivallattomuuden periaatteisiin;

455. kehottaa komissiota ottamaan täysimääräisesti käyttöön ehdollisuusperiaatteen sekä säännölliset ennako- ja jälkitarkastukset, jotka koskevat kolmansille maille annettavan unionin tuen sääntöjenmukaisuutta ja tuloksellisuutta, ja varmistamaan, että näitä tukivälineitä koskeva oikeudellinen kehys mahdollistaa varojen täysimääräisen takaisinperinnän, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan ⁽³¹⁾;
456. panee naapuruuspolitiikan ja laajentumisneuvottelujen pääosaston jäännösvirhetasoa koskevan selvityksen osalta huolestuneena merkille, että tilintarkastustuomioistuimen mukaan
- pääosaston jäännösvirhetasoa koskevassa menetelmässä ja käsikirjassa on rajoitteita, joiden vuoksi jäännösvirhetaso saatetaan arvioida todellista alhaisemmaksi, ja näihin kuuluu muun muassa se, että se ei riittävällä tavalla kata tiettyjä hankintamenettelyihin liittyviä näkökohtia (kuten syitä ehdokkaiden hylkäämiselle tai sitä, täyttääkö voittanut tarjoaja kaikki valinta- ja myöntämisperusteet, eikä sen yhteydessä myöskään tarkasteta ehdotuspyyntömenettelyjä tai perusteluita suorahankinnalle) ⁽³²⁾;
 - suoraan hallinnoitaviin avustuksiin sovellettava virhetaso lasketaan 80 prosentin luottamustason perusteella, kun virhetasot tavallisesti lasketaan 95 prosentin luottamustason perusteella;
 - naapuruuspolitiikan ja laajentumisneuvottelujen pääosaston käyttämä jäännösvirhetason arviointimenetelmä antaa toimeksisajalle laajan tulkinnanvaran yksittäisten virheiden arvioinnissa (etenkin jos tapahtumasta ei ole toimitettu asiakirjoja);
 - vuosina 2018 ja 2019 otokseen poimituista tapahtumista puolen kohdalla luotettiin aiempien tarkastusten tuloksiin, mutta tilintarkastustuomioistuin muistuttaa, että tällaisella lähestymistavalla ei mitata jäännösvirhetasoa täysimääräisesti ⁽³³⁾;
457. on huolestunut siitä, että tilintarkastustuomioistuin suhtautuu edelleen varauksellisesti tutkimuksen tulosten luotettavuuteen;
458. panee huolestuneena merkille, että naapuruuspolitiikan ja laajentumisneuvottelun pääosaston oli vuoden 2019 vuotuisessa toimintakertomuksessaan esitettävä varauma, joka koskee vaikeuksia seurata asianmukaisesti kaikkia Libyan ja Syyrian hankkeita (muu kuin määrällinen varauma), ja varauma, joka koskee suoriaan hallinnoitaviin avustuksiin liittyvien menojen virheitä (määrällinen varauma);
459. panee merkille, ettei tilintarkastustuomioistuin laskenut otsakkeen 4 vuoden 2019 menojen arvioitua virhetasoa niin kuin se ei tehnyt myöskään vuonna 2018; korostaa, että tilintarkastustuomioistuin on havainnut rajoitteita, joiden vuoksi jäännösvirhetaso saatetaan arvioida todellista alhaisemmaksi; tukee täysin tilintarkastustuomioistuimen suosituksia ja erityisesti tarvetta tuoda esiin jäännösvirhetasoa koskevan selvityksen rajoitteet naapuruuspolitiikan ja laajentumisneuvottelujen pääosaston tulevissa vuotuisissa toimintakertomuksissa sekä vahvistaa naapuruuspolitiikan ja laajentumisneuvottelujen pääosaston ulkoisen toiminnan rahoitusvälineitä koskevia tarkastuksia tunnistamalla ja ehkäisemällä toistuvia virheitä;
460. panee merkille tilintarkastustuomioistuimen jatkotoimet sen vuoden 2016 vuosikertomuksessa esittämien suositusten johdosta, jotka joko edellyttivät välittömiä toimia tai jotka oli määrä panna täytäntöön vuoteen 2019 mennessä, ja panee tyytyväisenä merkille, että komissio oli pannut kolme niistä täytäntöön kokonaisuudessaan ja yhden osittain;
461. pitää valitettavana, että vaikka parlamentti pyysi 13. maaliskuuta 2019 antamassaan päätöslauselmassa komissiota käyttämään tällä hetkellä liittymistä valmistelevalta tukivälineestä (IPA II) osoitetut varat Turkin kansalaisyhteiskunnan, ihmisoikeuksien puolustajien ja toimittajien tukemiseen sekä parantamaan mahdollisuuksia ihmisten välisiin yhteyksiin, akateemista vuoropuhelua ja toimittajille tarkoitettuja media-alustoja unionin suoraan hallinnoimien tähän tarkoitukseen varattujen määrärahojen avulla, komissio päätti myöhemmin toteuttaa toimen IPA 2019/42258, jolla osarahoitetaan neljän turkkilaisen rannikkovartioston aluksen ostoa; pitää lisäksi ehdottoman tarpeellisenä seurata tarkasti Turkin-pakolaisavun koordinoitavilaineen varojen käyttöä ja siten varmistaa, että kyseiset varat kohdennetaan tarkasti pakolaishankkeisiin eikä niitä käytetä mihinkään muuhun tarkoitukseen;

⁽³¹⁾ EUVL C 377, 9.11.2020, s. 13, kertomuksen s. 211.

⁽³²⁾ EUVL C 377, 9.11.2020, s. 13, kertomuksen s. 213.

⁽³³⁾ EUVL C 377, 9.11.2020, s. 13, kertomuksen s. 214.

Tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomus nro 9/2019: EU:n tuki Marokolle – tulokset ovat toistaiseksi vähäisiä

462. panee merkille, että unionin budjettituki Marokolle oli vuosina 2014–2018 yhteensä 0,37 prosenttia maan kaikista talousarviomenoista ja sopimusten arvo oli 562 miljoonaa euroa ja maksut olivat 206 miljoonaa euroa; palauttaa mieliin, että Marokko on Tunisian jälkeen eniten unionin kehitysapua saava Pohjois-Afrikan maa, ja se on yksi kansainvälisen kehitysavun suurimmista tuensaajista;
463. palauttaa mieliin, että Euroopan naapuruusväline on keskeinen rahoitusväline, jota komissio käyttää Marokon kanssa tehtävässä yhteistyössä, ja sen maksusitoumusmäärärahat olivat 1 399 miljoonaa euroa kaudella 2014–2020;
464. huomauttaa, että unionin yleisen tuomioistuimen joulukuussa 2015 antaman Länsi-Saharaa koskevan tuomion jälkeen Marokko keskeytti joulukuusta 2015 tammikuuhun 2019 poliittisen vuoropuhelun, jonka piiriin kuuluvat kaikki unionin ulkoiset politiikat, kuten kehitys-, kauppa-, ulko- ja turvallisuuspolitiikka; panee merkille erityiskertomusta nro 9/2019 koskevat komission kommentit siitä, että koska toimintapoliittista vuoropuhelua ei ole keskeytetty edes silloin, kun unionin ja Marokon väliset poliittiset suhteet ovat olleet vaikeat, komissio katsoo, ettei vaihtoehdoisen strategian laatimiselle ollut perusteita;
465. korostaa, että Marokko on unionin pitkäaikainen ja strateginen kumppani ja naapurimaa, jonka kanssa tehtävä hedelmällinen yhteistyö johtaa myönteisiin tuloksiin;
466. panee merkille, että tilintarkastustuomioistuin havaitsi useita budjettituen vaikuttavuutta koskevia haasteita:
- tuen optimaalista heikompi kohdistaminen ja suunnittelu (rahoitus kattoi liian monia aloja, komissio ei ollut kehittänyt selkeää strategiaa sen ja Marokon tulevia suhteita varten, kun poliittinen vuoropuhelu oli keskeytynyt, avunantajien koordinointi oli epätasaista eikä budjettitukiohjelmia ollut suunniteltu niin, että niiden vaikutukset olisivat olleet mahdollisimman suuria);
 - vaikeudet tuen täytäntöönpanossa (esim. viivästykset, komissio oli arvioinut tuloksia heikosti);
 - budjettitukiohjelmilla ei merkittävää vaikutusta (alle puolet budjettituen tavoitteista oli saavutettu terveyden, sosiaalisen suojelun ja oikeuden aloilla jne.);
467. kehottaa komissiota
- kohdentamaan Marokolle annettavan unionin budjettituen selkeämmin soveltamalla läpinäkyvämpää ja paremmin dokumentoitua menetelmää määrärahojen jakamiseksi sektorikohtaisiin budjettitukiohjelmiin ja jatkamaan tuloksellisuuden seurantaan;
 - parantamaan tavoite- ja tulossuunnittelua;
 - parantamaan toimintapoliittista vuoropuhelua koskevaa strategiaa etenkin arvioimalla sen tuloksia ja käyttämällä vuoropuhelun tavoitteiden ja odotettujen tulosten selkeää ja asianmukaista määrittelyä;
 - tehostamaan maksuihin liittyviä tarkistusmenetelmiä erityisesti soveltamalla asianmukaisia laskentamenetelmiä ja suorittamalla maksuja vain, jos on olemassa luotettava näyttöä siitä, että tavoitteet on todella saavutettu;
 - parantamaan seurantamenettelyjä vahvistamalla sektorikohtaisten strategioiden arviointeja ja seuraamalla kyseisten strategioiden täytäntöönpanoa hyödyntäen niitä koskevia indikaattoreita;
 - tarkistamaan huolellisesti, miten kolmannet yhteisöt, niiden tytäryhtiöt ja/tai luonnolliset henkilöt käyttävät unionin varoja, jotta varmistetaan, että varoja ei osoiteta minkäänlaisen terroristisen aatteen tai terrorismin muodon ja/tai uskonnollisen ja poliittisen radikalisoimisen rahoittamiseen eikä liitetä sellaiseen; varmistamaan, että nämä unionin varat peritään ennakoivasti takaisin ja että mukana olevat edunsaajat jätetään jatkossa unionin rahoituksen ulkopuolelle;
468. muistuttaa, että on tärkeää edistää muualla maailmassa unionin arvoja, kuten demokratiaa, oikeusvaltiota ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamista; kehottaa siksi komissiota käyttämään liittymistä valmistelevaa tukea demokraattisen muutoksen tukemiseen ja varmistamaan julkisten politiikkojen ja oikeudellisten uudistusten asianmukainen täytäntöönpano Länsi-Balkanilla;
469. panee merkille komission vastaukset erityiskertomukseen nro 9/2019 ja erityisesti sen, että komissio päätelee, että unionin kanssa tehtävä yhteistyö on edistänyt uudistusten täytäntöönpanoa Marokossa, mikä on vaikuttanut myönteisesti maan sosioekonomiseen kehitykseen;

Tilintarkastustuomioistuimen havainnot: kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosasto

470. panee merkille, että kehitysyhteistyön ja kehitysasioiden pääosasto panee täytäntöön suurimman osan ulkoisten tukien välineistä, jotka rahoitetaan sekä unionin yleisestä talousarviosta että EKR:ista; panee merkille, että tilintarkastustuomioistuin esitti kahdeksannesta, yhdeksännestä, kymmenennestä ja yhdennestätoista EKR:sta rahoitetuista toimista varainhoitovuodelta 2019 antamassaan vuosikertomuksessa järjestelmiä, vuotuisen toimintakertomuksen luotettavuutta ja pääjohtajan vuoden 2019 lausumaa koskevat huomautuksensa, jotka koskevat kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosaston koko vastuualuetta;
- kahdeksannen, yhdeksannen, kymmenennen ja yhdennentoista EKR:n vuoden 2019 menojen virhetaso oli olennainen; tilintarkastustuomioistuimen mukaan arvioitu virhetaso oli 3,5 prosenttia;
 - arvioidusta virhetasosta 43,6 prosenttia liittyi menoihin, jotka eivät olleet aiheutuneet (ts. sitoumuksia esitettiin menoina tai ilmoitetuista menoista tehtyt laskelmat olivat virheellisiä);
 - arvioidusta virhetasosta 22,1 prosenttia liittyi julkisia hankintoja koskevien sääntöjen vakavaan rikkomiseen (ts. arviointikomitean päätös ei ollut perusteltu);
 - arvioidusta virhetasosta 12,7 prosenttia liittyi tukeen oikeuttamattomiin menoihin (ts. paikallisen henkilöstön palkkojen merkittävä korotus sopimuksen tekemisen jälkeen);
471. panee merkille tilintarkastustuomioistuimen havainnon siitä, että komissio ja sen täytäntöönpanokumppanit tekivät enemmän virheitä työsuunnitelmiin, avustuksiin ja kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtyihin rahoitus sopimuksiin sekä unionin jäsenvaltioiden yhteistyötoimistojen kanssa tehtyihin valtuutus sopimuksiin liittyvissä tapahtumissa kuin muiden tukimuotojen (esimerkiksi rakennusurakoita, tavarahankintoja tai palveluja koskevien sopimusten) yhteydessä; kaikkiaan 65 tämäläisestä tapahtumasta 25:een (38 prosenttiin) liittyi kvantitatiivisesti ilmaistavissa olevia virheitä, joiden osuus arvioidusta virhetasosta oli 71,7 prosenttia; panee merkille tilintarkastustuomioistuimen näkemyksen, että kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosaston jäännösvirhetasoa koskeva selvitys ei ole varmennustoimeksianto eikä tarkastus; toteaa, että se perustuu kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosaston jäännösvirhetason laskemista koskevaan menetelmään ja käsikirjaan; panee merkille, että tilintarkastustuomioistuin luettelee neljä päätekiijää, jotka vaikuttavat kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosaston käyttämään jäännösvirhetasoon, kuten rajoitteet julkisiin hankintoihin sovellettavien menettelyjen tarkastuksissa, paikalla tehtävien tarkastusten erittäin pieni määrä siinä maassa, jossa hanke pannaan täytäntöön, pääosaston käyttämä jäännösvirhetason arviointimenetelmä itsessään sekä osittainen tai täysi luottamus aiempaan tarkastustyöhön; panee merkille tilintarkastustuomioistuimen havainnon siitä, että pääjohtajan tarkastuslausuma vuoden 2019 toimintakertomuksessa ei sisällä varauksia, koska vuonna 2018 jäljellä olleet kaksi varauksia on poistettu eikä uusia varauksia ole esitetty; ennen näiden varauksien poistamista vuonna 2019 kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosasto oli huomattavasti supistanut varauksien kohteena olevaa alaa (eli niiden kattamien menojen osuutta) vuosina 2017 ja 2018, mikä ei anna oikeaa ja riittävää kuvaa kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosaston vastuualueella ilmenevistä riskeistä;
472. panee tyytyväisenä merkille tilintarkastustuomioistuimen havainnon yleisesti ottaen myönteisestä suuntauksesta köyhyyden vähentämisessä, koulutusta koskevassa sukupuolten tasa-arvossa ja naapurimaiden kanssa tehtyjen sopimusten määrässä; on kuitenkin huolissaan demokratian, oikeusvaltioperiaatteen ja poliittisen vakauden vahvistamiseen liittyvästä heikentyvästä suuntauksesta;
473. muistuttaa olevansa huolissaan siitä, että rahoitusmekanismien lisääntyvä käyttö unionin politiikkojen toteuttamiseen kolmansissa maissa uhkaa vähentää unionin toimien ja menoihin liittyvää vastuuvollisuutta ja avoimuutta; vaatii komissiota varmistamaan, että ulkoisen avun toimittamisen ehtona on, että avunsaajamaissa noudatetaan oikeusvaltioperiaatetta ja kunnioitetaan ihmisoikeuksia ⁽³⁴⁾;
474. on erittäin huolestunut kehitysvarojen väärinkäytöstä toimiin, jotka aiheuttavat ihmisoikeusloukkauksia rajavallionnassa; pitää valitettavana raportoituja ihmisoikeusrikkomuksia, jotka liittyvät EU:n Afrikka-hätärahastoon Libyassa, Etiopiassa, Eritreassa ja Nigerissä; kehottaa luomaan vahvat mekanismit, joilla seurataan EU:n Afrikka-hätärahaston ihmisoikeusvaikutuksia, sekä vastuuvollisuusjärjestelmän, jolla ehkäistään kansainvälisen oikeuden rikkomista ja puututaan siihen; muistuttaa, että on tehtävä perinpohjainen tutkimus väitetyistä ihmisoikeusrikkomuksista, myös unionin rajoilla; pitää valitettavana, että komission kertomuksessa Afrikka-hätärahaston laajentamisesta ei suunnitella tältä osin mitään parannuksia, ja pyytää antamaan takeet perusihmisoikeuksien kunnioittamisesta Afrikka-hätärahaston laajentamisen yhteydessä ⁽³⁵⁾;

⁽³⁴⁾ Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. toukokuuta 2020, joka sisältää huomautukset, jotka ovat erottamaton osa päätöksiä vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2018, pääluokka III – Komissio ja toimeenpanovirastot (2019/2055(DEC)), 32 kohta.

⁽³⁵⁾ Kehitysvaliokunnan mietintö ihmisoikeuksien suojelusta ja EU:n ulkoisesta muuttoliikepolitiikasta, 13 kohta.

Euroopan naapuruusvälineen (ENI) ja kehitysyhteistyön rahoitusvälineen (DCI) tuloksellisuus

475. palauttaa mieliin, että Euroopan naapuruusvälineen määrärahat monivuotisessa rahoituskehityksessä 2014–2020 olivat noin 17 miljardia euroa; toteaa, että vuoden 2019 loppuun mennessä komissio oli sitonut määrärahoista 85 prosenttia ja käyttänyt 42 prosenttia;
476. palauttaa mieliin, että kehitysyhteistyön rahoitusvälineen määrärahat monivuotisessa rahoituskehityksessä 2014–2020 olivat noin 20 miljardia euroa; toteaa, että vuoden 2019 loppuun mennessä komissio oli sitonut määrärahoista 84 prosenttia ja käyttänyt 40 prosenttia;
477. toteaa, että viiden kehitysyhteistyön rahoitusvälineen hankkeen ja kolmen Euroopan naapuruusvälineen hankkeen tuloksellisuuden tarkastelun pohjalta tilintarkastustuomioistuin havaitsi, että kolmen kehitysyhteistyön rahoitusvälineen hankkeen tuloksellisuuteen liittyi ongelmia: kahden hankkeen täytäntöönpano viivästyi, minkä vuoksi ne eivät saavuta kaikkia suunniteltuja tuotoksiaan ja tuloksiaan määräaikaan mennessä, kun taas yhdessä hankkeessa ei ollut määritelty tavoitearvoja tuloksellisuuden mittaamista varten; Euroopan naapuruusvälineen hankkeiden tuloksellisuuteen ei sen sijaan liittynyt ongelmia;
478. toteaa, että komission korkean tason tuloksellisuuskertomuksissa esitetyt indikaattorit osoittivat yleisesti ottaen myönteistä suuntausta köyhyyden vähentämisen, koulutusta koskevan sukupuolten tasa-arvon, naapurimaiden kanssa tehtyjen sopimusten määrän ja inhimillisen kehityksen osalta; pitää valitettavana, että indikaattoreista kävi ilmi heikentyvä suuntaus demokratian, oikeusvaltion ja poliittisen vakauden vahvistamisessa;
479. huomauttaa, että näiden indikaattoreiden avulla ei saatu tietoa ohjelmien tuloksellisuudesta, vaan pikemminkin niiden toimintaympäristöstä; korostaa, että käytetty indikaattoreiden yhdistelmä ei osoittanut selvästi, missä määrin ohjelmat tuottivat odotettuja tuotoksia ja tuloksia ja miten nämä sitten edistivät ohjelmien odotettujen vaikutusten aikaansaamista;

Suosituksset

480. kehottaa komissiota

- ilmoittamaan jäännösvirhetasoa koskevan selvityksen rajoitteet naapuruuspolitiikan ja laajentumisneuvottelujen pääosaston vuoden 2020 toimintakertomuksessa ja tulevien vuosien toimintakertomuksissa;
- laatimaan nopeasti ohjeita ja vahvoja kriteerejä kansalaisjärjestöjen tunnistamiseksi sen kirjanpitojärjestelmässä ja tarkistamaan hakijoiden itse ilmoittamat tiedot;
- ehdottamaan kansalaisjärjestöjen yhdenmukaista määritelmää ja varojen erityistä valvontaa; kehottaa komissiota vastaanottamaan vuosittain luettelon 50 suurimmasta edunsaajasta;
- nostamaan vuoden 2021 loppuun mennessä luottamustaso, jota naapuruuspolitiikan ja laajentumisneuvottelujen pääosasto käyttää avustuksiin sovellettavan virhetason laskentamenetelmässä, samalle tasolle, jota sovelletaan jäännösvirhetason muuhun perusjoukkoon, jotta se vastaisi todenmukaisemmin suoraan hallinnoitujen avustusten yhteydessä esiintyvää suurempaa riskiä;
- vahvistamaan vuoden 2021 loppuun mennessä naapuruuspolitiikan ja laajentumisneuvottelujen pääosaston, kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosaston, pelastuspalveluasioiden ja humanitaarisen avun operaatioiden pääosaston, ilmastotoimien pääosaston ja ulkopoliitiikan välineiden hallinnon tarkastuksia yksilöllä ja ehkäisemällä toistuvia virheitä (joita ovat esimerkiksi ajankäytön kirjaamisjärjestelmien puuttuminen ja tukeen oikeuttamattomien alv-maksujen veloittaminen unionin rahoittamista hankkeista);
- parantamaan edelleen vuoden 2021 loppuun mennessä jäännösvirhetasoa koskevassa selvityksessä käytettyjä menetelmiä ja sitä varten laadittua käsikirjaa tilintarkastustuomioistuimen kertomuksessaan erittelemien ongelmien ratkaisemiseksi, jotta selvityksessä raportoidusta virhetasosta tulee luotettavampi;
- esittämään uudelleen varauksia kaikilla aloilla, joilla riskitaso on todettu korkeaksi, riippumatta siitä, mikä on varauksen osuus kokonaisuudesta ja mikä on sen taloudellinen vaikutus;
- tarkistamaan huolellisesti, miten kolmannet yhteisöt, niiden tytäryhtiöt ja/tai luonnolliset henkilöt käyttävät unionin varoja, jotta varmistetaan, että varoja ei osoiteta minkäänlaisen terroristisen aatteen tai terrorismin muodon ja/tai uskonnollisen ja poliittisen radikalisoinnin rahoittamiseen eikä liitetä sellaiseen; varmistamaan, että nämä unionin varat peritään ennakoivasti takaisin ja että mukana olevat edunsaajat jätetään jatkossa unionin rahoituksen ulkopuolelle;
- varmistamaan, ettei mistään unionin varoista tueta lasten pakkotyötä;
- varmistamaan, että unionin varoja ei käytetä muihin kuin määriteltyjä vastuualueita koskeviin tarkoituksiin;

- pidättymään yhteistyöstä kolmansien maiden kanssa tai tarkistamaan sitä, myös keskeyttämään erityisrahoituksen ja -hankkeet, jotka vaarantavat niiden vaikutuspiirissä olevien henkilöiden ihmisoikeudet, myös silloin, kun kolmannet maat eivät täysin kunnioita perusoikeuksia, jotka johtuvat sekä pakolaisten oikeusasemasta vuonna 1951 tehdystä YK:n yleissopimuksesta että Euroopan ihmisoikeussopimuksesta, eivät ole ratifioineet näitä yleissopimuksia tai eivät noudata SOLAS- ja SAR-yleissopimusta;
 - tehostamaan parlamentin toteuttamaa valvontaa kehitettäessä kolmansien maiden kanssa uusia kumppanuussopimuksia, joiden olisi aina perustuttava solidaarisuuden, jaetun vastuun, ihmisoikeuksien kunnioittamisen, oikeusvaltion ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden periaatteisiin;
 - antamaan yksityiskohtaisia tietoja toimintakomiteoissa tehdyistä päätöksistä ja varmistamaan, että parlamentti on edustettuna niiden kokouksissa;
481. palauttaa mieliin komissiolle esittämänsä pyynnön panna täysimääräisesti ja viipymättä täytäntöön yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (31. tammikuuta 2019) International Management Groupia (IMG) koskevassa asiassa; kehottaa komissiota harkitsemaan IMG:tä uudelleen sopivana toimeksisaajana kriisimaiden hankkeissa, joissa tämä järjestö on osoittautunut tehokkaaksi eurooppalaisten yhteisöjen ja jäsenvaltioiden yli 20 vuoden ajan rahoittamien jälleenrakennus- ja avustusohjelmien hallinnoinnissa;
482. korostaa, että on tärkeää lisätä unionin ulkoisen toiminnan rahoitusvälineiden näkyvyyttä, avoimuutta, tehokkuutta, täydentävyyttä ja vastuuvellisuutta, kun otetaan huomioon niiden nykyinen rakenneuudistus; huomauttaa, että Euroopan naapuruusvälineen toiminta on ollut menestyksekkäämpää unionin itäisessä naapurustossa, ja kehottaa siksi kohdentamaan enemmän toimia unionin eteläiseen naapurustoon, jotta voidaan vastata sen kohtamiin haasteisiin;
483. kehottaa komissiota analysoimaan tarkemmin yksityisiä investointeja tukemalla ja riskejä vähentämällä aikaan saatavaa kehitysyhteistyön tuloksellisuutta, kun otetaan huomioon yhdistämis- ja takausmekanismien puutteet, joista on raportoitu esimerkiksi Euroopan tilintarkastustuomioistuimen äskettäisessä lausunnossa nro 7/2020, joka liittyy komission kertomukseen Euroopan kestävästä kehityksen rahaston (EKKR) täytäntöönpanosta ja jossa todetaan, että ei ole mahdollista arvioida, kuinka paljon EKKR on auttanut saavuttamaan kestävästä kehityksen tavoitteita tai edistänyt Pariisin ilmastopöytäkirjan täytäntöönpanoa, eikä osoittaa, että investoinnit eivät olisi toteutuneet ilman unionin rahoitusosuutta, eli osoittaa EKKR:n rahoituksen lisäisyyttä; muistuttaa, että jos rahoituksen lisäisyyttä ei voida osoittaa, unioni rikkoo yksityisen sektorin tukemista koskevia WTO:n sääntöjä ja saattaa tuhlata veronmaksajien varoja; korostaa, että tukimuodon valinnan olisi perustuttava asiaankuuluvien toimintapolitiittien tavoitteiden tuloksellisuuskäsitteeseen ”politiikka ensin” -periaatteen mukaisesti; kehottaa komissiota ja EUH:ta huolehtimaan tästä; katsoo, että komission ja EUH:n olisi asetettava etusijalle alat, joilla on mahdollista houkuttaa suoria ulkomaisia investointeja, luoda työpaikkoja ja lisätä vientiä, sekä toimet, joilla tuetaan hyvää hallintotapaa, rakenneuudistuksia, talouden monipuolistamista ja korruption torjuntaa; korostaa, että avunantajien on asetettava avustuksiin perustuva rahoitus oletusarvoisesti etusijalle erityisesti vähiten kehittyneille maille osoitettavan avun osalta eivätkä ne saisi suosia avustusten sijaan lainoja, jotka voivat lisätä velkataakkaa suhteessa avustuksiin; tähdentää, että velkahelpotuksilla saattaa olla ratkaiseva vaikutus köyhyyden lievittämiseen; korostaa, että apuohjelmiin olisi liitettävä velkakestävyysanalyysi; kehottaa unionia laatimaan erityisen velkahelpotusaloitteen erittäin velkaantuneille köyhille maille; toteaa jälleen, että yksityissektorin kanssa tehtävän yhteistyön muodossa annettavassa kehitysavussa on noudatettava yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevia YK:n ohjaavia periaatteita, asiaa koskevia ILO:n normeja ja OECD:n toimintaohjeita monikansallisille yrityksille; painottaa, että on varmistettava hyvä hallintotapa, köyhyyden vähentäminen ja vaurauden luominen kestäville investoinneille sekä eriarvoisuuden vähentäminen, ihmisoikeuksien ja ympäristönormien edistäminen ja paikallisten talouksien vaikutusmahdollisuuksien parantaminen;
484. kehottaa komissiota seuraamaan järjestelmällisesti toteutettuja uudistuksia ja saavutettuja tuloksia ja siten osoittamaan, että unionin budjettituella on tuettu vaikuttavasti Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren maiden omaa kehitysohjelmia ja vahvistettu niiden omaa demokraattista vastuuta siitä;
485. kehottaa lisäämään unionin kehitysyhteistyömenoihin liittyvää vastuuvellisuutta ja niiden tehokkuutta, sillä kehitystuloksia on määrittelyn lisäksi myös valvottava ja seurattava konkreettisten tulosten ja kehitysvaikutusten kannalta;
486. kehottaa laatimaan lisää riippumattomia ja julkisesti saatavilla olevia arvioita unionin siviili- ja sotilasalan turvallisuustoimista sekä sotilastoimista, erityisesti unionin sotilaskoulutusoperaatioista, sotilaiden toimijoiden valmiuksien vahvistamisesta kolmansissa maissa (vakautta ja rauhaa edistävän välineen avulla toteutettava turvallisuutta ja kehitystä tukevien valmiuksien kehittäminen) sekä rajavalvontaa ja muuttoliikettä koskevista toimista, ja pitää valitettavana yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (YTPP) siviilioperaatioita koskevien hallintomenettelyjen sekä talousarvio- ja rahoitusmenettelyjen joustavuuden puutetta; toistaa näkemyksensä, että komission olisi otettava käyttöön YTPP:n kriisinhallintatoimenpiteitä koskevia erityisiä hankintasääntöjä operaatioiden nopean ja joustavan järjestämisen helpottamiseksi;

487. kehottaa komissiota arvioimaan, onko parlamentin budjettivaltuuksien peruuttaminen Euroopan puolustusviraston ja pysyvän rakenteellisen yhteistyön perustamista koskevilla neuvoston päätöksillä lainmukaista; palauttaa mieliin, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen asiaa koskevissa 45 artiklan 2 kohdassa ja 46 artiklan 2 kohdassa määrätään, että päätökset tehdään määräenemmistöllä ilman veto-oikeutta; palauttaa mieliin, että parlamentin budjettivaltuuksien peruuttaminen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 42 artiklan nojalla on mahdollista ainoastaan toimintamenojen osalta ja edellyttää yksimielistä päätöstä neuvostossa;
488. ottaa huomioon, että EIP on merkittävä toimija unionin ulkopoliittikan täytäntöönpanossa, sillä sen lainoista 10 prosenttia myönnetään unionin ulkopuolelle; toistaa parlamentin pitkäaikaiset vaatimukset, joiden mukaan tilintarkastustuomioistuimelle on annettava valtuudet tarkastaa kaikki EIP:n toimet ja nämä tarkastukset on julkistettava;

Hallinto

489. panee merkille, että vuonna 2019 hallinnon alan maksut olivat 10,4 miljardia euroa (6,5 prosenttia monivuotisesta rahoituskehiksestä), josta komission talousarvion osuus oli 57,9 prosenttia eli 6,1 miljardia euroa;
490. toteaa, että hallintomenot ovat henkilöstömenot, joiden osuus hallintomenojen kokonaismäärästä on noin 60 prosenttia kokonaismenoista, sekä kiinteistöihin, laitteisiin, energiaan, viestintään ja tietotekniikkaan liittyvät menot, joihin liittyvää riskiä tilintarkastustuomioistuin pitää pienenä;
491. panee merkille, että komission osalta havaittiin useita virheitä henkilöstökuluissa ja henkilökohtaisten etuuskien hallinto- ja maksutoimiston suorittamassa perhelisien hallinnoinnissa;
492. panee merkille, että tilintarkastustuomioistuin tarkastelee myös komission vuotuisissa toimintakertomuksissa esitettyjen tietojen asianmukaisuutta, mukaan lukien hallintomenoista pääasiallisesti vastaavien komission pääosastojen ja yksiköiden antamat tiedot; panee tyytyväisenä merkille, että tarkastetuissa vuotuisissa toimintakertomuksissa ei havaittu olennaisia virhetasoja;
493. kehottaa komissiota toteuttamaan asianmukaisia toimia pannaakseen täytäntöön kaikki tilintarkastustuomioistuinten suositukset ja raportoimaan parlamentille kehityksestä;

Eurooppa-koulut

494. panee tyytyväisenä merkille tilintarkastustuomioistuinten maininnan, jonka mukaan tilien laatu on parantunut edellisvuosista; panee huolestuneena merkille, että tilintarkastustuomioistuin ei kykene vahvistamaan, että koulujen varainhoito oli vuonna 2019 Eurooppa-koulujen varainhoitoasetuksen ja henkilöstösääntöjen mukaista, koska keskustuomiston ja kahden valitun koulun sisäisessä valvontajärjestelmässä on havaittu heikkouksia; kehottaa Eurooppa-kouluja toteuttamaan nopeasti jatkotoimia kirjanpidossa, hankinnassa ja palvelukseen ottamisessa havaittuja heikkouksia koskevien tilintarkastustuomioistuinten suositusten johdosta;
495. korostaa, että Eurooppa-koulujen osalta on tärkeää noudattaa vuotuisuusperiaatetta ja fyysisiä inventaarioita koskevia sääntöjä, kun jaksotus suoritetaan vuoden lopussa, sekä noudattaa maksumääräaikoja, hankintasääntöjä ja palvelukseenottomenettelyjen avoimuutta.

Suosituks

496. kehottaa komissiota
- yhdenmukaistamaan tukensa I-ryhmään kuuluville oppilaille eli virkamiesten lapsille, jotka päättävät ilmoittautua akkreditoituun Eurooppa-kouluun (tällä hetkellä jotkut virkamiesten perheet eivät saa asuinpaikkunsa tai -maansa perusteella rahoitusta ilmoittaakseen lapsensa akkreditoituihin kouluihin, vaikka niissä on mahdollista suorittaa sama ylioppilastutkinto);
 - ratkaisemaan akkreditoituihin kouluihin ilmoittautuneiden I-ryhmään kuuluvien oppilaiden välisen tilanteen rahoituksen epätasa-arvoisuuden, joka johtuu siitä, että nämä koulut toisinaan korvaavat I-tyyppin Eurooppa-koulut ja joutuvat toisinaan epätasa-arvoiseen ja perusteettomaan kilpailuun niiden toimintavaltion koulumarkkinoiden mukaan;
 - puuttamaan tilanteeseen ratkaistakseen merkittävät ongelmat, joita tällä hetkellä aiheutuu niin kutsutuista kustannusneutraaliuden periaatteista (ks. asiakirja 2018-10-D-63-en-5), joiden mukaan akkreditoituidut koulut eivät saisi rasittaa taloudellisesti perinteistä Eurooppa-koulujärjestelmää vaan niiden olisi päinvastoin osallistuttava olemassa olevan järjestelmän tuottamiin kustannuksiin ⁽³⁶⁾;

⁽³⁶⁾ Tämä aiheuttaa ongelmia kaikilla tasoilla. Ensinnäkin keskustuomisto sekä komission Eurooppa-kouluille osoittamat määrärahat kokonaisuudessaan ovat julkinen palvelu, jonka jäsenvaltiot ja niiden kautta veronmaksajat ovat jo maksaneet. Toiseksi akkreditoitujen koulujen toiminta on kokonaisuudessaan niiden itsensä rahoittamaa eikä komissio puutu siihen, joten väite, että ne aiheuttavat lisäkustannuksia, joista niiden olisi vastattava, vaikuttaa epäloogiselta. Tarjoamalla eurooppalainen ylioppilastutkintojärjestelmä ja mahdollistamalla unionin virkamiesten lasten koulunkäynti paljon edullisemmin kuin I-tyyppin Eurooppa-kouluissa näiden koulujen kehittäminen olisi sen sijaan sisällytettävä komission talousarvioon eikä sitä pitäisi missään tapauksessa verottaa, koska se haittaisi niiden kehitystä ja niiden unionin talousarvioon tuottamia huomattavia säästöjä.

Henkilöresurssit

497. panee merkille tilintarkastustuomioistuimen havainnon siitä, että kun tarkistetut henkilöstösäännöt vuonna 2014 hyväksyttiin, toimielimet ja elimet sitoutuivat vähentämään henkilöstötaulukkoissaan olevien virkojen/toimien (virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt) määrää asteittain vuoteen 2018 mennessä viidellä prosentilla vuoden 2012 tilanteeseen verrattuna;
498. panee merkille, että henkilöstösääntöjen vuoden 2014 uudistus toi vuosien 2014–2020 monivuotiseen rahoituskehyykseen 4,2 miljardin säästön, joka on 0,4 prosenttia koko monivuotisesta rahoituskehyyksestä; muistuttaa, että vuoden 2014 uudistus aiheutti henkilöstölle kiistattomia kielteisiä vaikutuksia, jotka tilintarkastustuomioistuin vahvisti vuonna 2019 ⁽³⁷⁾, ja pitää valitettavana, että on lähes mahdotonta tietää niistä aiheutuneita taloudellisia kustannuksia, jotta säästöistä saataisiin realistinen kuva; panee merkille komission suunnittelemat useat politiikat ja toimet, joilla pyritään lieventämään kielteisiä vaikutuksia, ja odottaa, että saadut kokemukset otetaan huomioon komission uudessa henkilöstöstrategiassa, joka hyväksytään vuonna 2021; muistuttaa vakavista seurauksista, joita hallintomäärärahojen leikkaamisella tai henkilöstön vähentämisellä saattaa tulevaisuudessa olla unionin virkamieskunnalle ja unionin poliitikkojen täytäntöönpanolle;
499. panee merkille, että komissio investoi tietoteknisen terveysjärjestelmänsä tiedonlouhintaan ratkaistakseen työuupumistapauksia koskevien tietojen puutteen; kannustaa painokkaasti komissiota ehkäisemään, tunnistamaan ja hallinnoimaan työuupumistapauksia henkilöstöhallinnon, työtaakan ja henkilöstön hyvinvoinnin laajemmassa kontekstissa henkilöstöhallintostrategiaansa;
500. on huolestunut siitä, että komissio ei ole suunnitellut väliaikaisia toimenpiteitä lieventääkseen ostovoimapariteettiin liittyvää kasvavaa ongelmaa, josta Luxemburgiin sijoittuneet unionin virkamiehet kärsivät; huomauttaa asiaa koskevana esimerkkinä, että 16 EPPOn valitsemasta 200 soveltuvasta hakijasta on kieltäytynyt työpaikasta, koska palkka ei ole riittävän korkea Luxemburgissa asumiseen; korostaa odottavansa konkreettisia ehdotuksia palkkausmenetelmästä 31. maaliskuuta 2022 mennessä;
501. tukee komission aikomusta päivittää tulevaisuuden työpaikasta Euroopan komissiossa vuonna 2019 antamassaan tiedonannossa esitettyä lähestymistapaa covid-19-kriisiin valossa; odottaa, että komissio ottaa tasapuolisesti huomioon toimistotilojen tehokkaan käytön sekä henkilöstön terveyden ja hyvinvoinnin; palauttaa mieliin, että henkilöstön edustajat on aina otettava mukaan tehtäessä merkittäviä muutoksia työ- ja tilajärjestelyihin;
502. panee tyytyväisenä merkille, että komissio hyväksyi tasa-arvoa ja monimuotoisuutta koskevan toimintasuunnitelman vuonna 2018 ja pani sen täytäntöön vuonna 2019; panee tyytyväisenä merkille, että joitakin erityistoimia lisättiin henkilöstökyselyn perusteella; kehottaa komissiota etenemään samaan suuntaan tarkemmilla toimenpiteillä, jotka koskevat komissioon harjoittelujaksoa suorittamaan otettuja henkilöitä;
503. on samaa mieltä komission kanssa siitä, että miehiin ja naisiin kohdistuu edelleen erilaisia kulttuurisia, sosiaalisia ja ammatillisia odotuksia palkkatyön ja palkattoman työn (hoitotyön) välisen tasapainon osalta; panee tyytyväisenä merkille komission pyrkimykset lisätä tietoisuutta toimenpiteistä, joilla mahdollistetaan työ- ja yksityiselämän tasapaino, kuten vanhemmille suunnatut kurssit ja myönteisten esimerkkien julkaiseminen komission intranetsivustolla;
504. panee tyytyväisenä merkille, että komissio (2014–2019) saavutti 40 prosentin tavoitteen johtotehtävissä toimivista naisista vuoden 2019 toimikautensa loppuun mennessä; muistuttaa komissiota (2019–2024), että sen puheenjohtaja sitoutui vuonna 2019 saavuttamaan sukupuolten tasa-arvon kaikilla hallinnon tasoilla nykyisen toimeksiannon loppuun mennessä ja toisti tämän sitoumuksensa budjetista ja hallinnosta vastaavalle komission jäsenelle lähettämässään toimeksiantokirjeessä;
505. panee merkille vuonna 2019 laaditut uudet suuntaviivat vammaisille henkilöille tarkoitetun avun täytäntöönpanosta, jotta henkilöstöä ja heidän huollettavanaan olevia henkilöitä voidaan avustaa taloudellisesti heidän riippumattomuuteensa, sosiaaliseen integroitumiseensa sekä fyysiseen, psyykkiseen, sosiaaliseen ja ammatilliseen kykyynsä liittyvissä muissa kuin lääketieteellisissä kustannuksissa; panee merkille, että suuntaviivat tulivat voimaan toukokuussa 2020;
506. panee merkille, että vuonna 2019 sosiaaliseen ja taloudelliseen tukeen liittyvien tapausten määrä kasvoi 28 prosenttia vuoteen 2018 verrattuna; panee tyytyväisenä merkille, että vammaisasioihin käytetyt varat kasvoivat 50 prosenttia vuoteen 2018 verrattuna (noin 2 miljoonasta eurosta 3 miljoonaan euroon);

⁽³⁷⁾ Tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomus 15/2019: Vuoden 2014 henkilöstöuudistuspaketin täytäntöönpano komissiossa – suuria säästöjä, mutta myös seurauksia henkilöstölle.

507. ottaa asianmukaisesti huomioon tilintarkastustuomioistuimen huomautukset ja suositukset, jotka koskevat Euroopan unionin henkilöstövalintatoimistoa ⁽³⁸⁾; pitää myönteisenä, että valintaprosessi on laajamittaisten kilpailujen kannalta laajalti tehokas, mutta ilmaisee huolensa siitä, että valintaprosessia ei ole mukautettu pienimuotoisiin ja kohdennettuihin kilpailuihin, jotka soveltuvat parhaiten EU:n toimielinten nykyisiin rekrytointitarpeisiin; kehottaa komissiota raportoimaan hyvissä ajoin näiden suositusten täytäntöönpanosta EPSOssa;
508. panee merkille, että vuosina 2012–2018 toimielimet ja elimet, lukuun ottamatta Euroopan oikeusasiamiestä ja Euroopan tietosuojavaltuutettua, olivat vähentäneet henkilöstötaulukostaan 1 409 toimea (kolme prosenttia) ja samalla vähitellen lisänneet sopimussuhteisten toimihenkilöiden palkkaamista; panee tässä yhteydessä merkille, että sopimussuhteisen henkilöstön osuus koko työvoimasta kasvoi 17 prosentista 22 prosenttiin; on huolissaan mahdollisista kielteisistä vaikutuksista, joita aiheutuu virkamiesten korvaamisesta sopimussuhteisilla toimihenkilöillä, kuten tarvittavasta tietämyksen siirrosta ja sen menettämisestä heidän työsopimustensa päättyessä sekä sopimussuhteisten toimihenkilöiden näkymistä ja työsuhdeturvasta;
509. huomauttaa, että sopimussuhteisten toimihenkilöiden määrän kasvu heijastaa nopeasti kehittyvistä painopisteistä johtuvien uusien tehtävien vaikutusta henkilöstömäärään, kuten komission toimeenpanovirastoille siirtämien uusien ohjelmien täytäntöönpano, jolla ei ollut vaikutusta talousarvioon ja johon ei liittynyt komission henkilöstön siirtoa; panee merkille tilintarkastustuomioistuimen huomautuksen, jonka mukaan sopimussuhteisten toimihenkilöiden määrän kasvu oli myös vastaus erityistilanteisiin tai kiireellisiin tilanteisiin;
510. pitää valitettavana, että tehtäväryhmä I:n sopimussuhteisten toimihenkilöiden määrä kasvoi joissakin toimielimissä siksi, että sihteerien ja virkailijoiden vakinaisia virkoja ja väliaikaisia toimia muutettiin sopimussuhteisiksi;
511. panee merkille, että vuoden 2018 lopussa toimielinten, elinten ja toimeenpanovirastojen palveluksessa oli 11 962 sopimussuhteista toimihenkilöä (eli määrä on kasvanut 37 prosenttia vuodesta 2012); huomauttaa, että suurin osa heistä oli komission palveluksessa;
512. vaatii komissiota panemaan täytäntöön avoimemman nimitysmenettelyn kaikkien tehtävien, erityisesti johtotehtävien, osalta; kehottaa komissiota selventämään aikaisempaa nimitysmenettelyä, joka oli avoimuudeltaan ja vastuuvollisuudeltaan puutteellinen;
513. pitää valitettavana jatkuvaa maantieteellistä epätasapainoa komission henkilöstön kokoonpanossa erityisesti keski- ja ylemmän johdon tasolla; kehottaa komissiota huolehtimaan kaikkien jäsenvaltioiden kansalaisten asianmukaisesta edustuksesta kunnioittaen samalla hakijoiden pätevyyttä ja ansioita virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 27 artiklan mukaisesti;
514. korostaa unionin virastojen henkilöstön vaihtuvuuden merkittävää vaikutusta ja kehottaa komissiota auttamaan virastoja tilanteen korjaamiseksi toteutettavan henkilöstö- ja sosiaalipolitiikan täytäntöönpanossa;
515. huomauttaa, että tarvitaan monitahoista lähestymistapaa, jotta varmistetaan vammaisten henkilöiden mahdollisuus heidän vammastaan riippumatta käyttää unionin toimielinten verkkosivustoja direktiivissä (EU) 2016/2102 säädettyllä tavalla, muun muassa takaamalla kansallisten viittomakielten saatavuus; ehdottaa, että vammaisia henkilöitä edustavat järjestöt otetaan mukaan tähän prosessiin;
516. suhtautuu myönteisesti komission pyrkimykseen luoda monipuolisempi ja osallistavampi työympäristö ja -kulttuuri toteuttamalla toimia vammaisten hyväksi ja pyytää komissiota arvioimaan mahdollisuuksia vahvistaa edelleen yhtäläisten mahdollisuuksien periaatteita ja ottaa ne entistäkin paremmin huomioon palvelukseenotossa, koulutuksessa, urakehityksessä ja työoloissa sekä lisäämään henkilöstön tietoisuutta näistä näkökohdista; kehottaa harkitsemaan mahdollisia kohtuullisia parannuksia ja mukautuksia toimielinten rakennuksiin (niihin pääsy ja tarvittavat toimistolaitteet) liikuntarajoitteisia tai muita vammaisia henkilöitä varten;
517. panee tyytyväisenä merkille Euroopan henkilöstövalintatoimiston (EPSO) saavutukset ja sen toimintatapoihin jatkuvasti tehdyt parannukset kohtuullisten mukautusten toteuttamiseksi sellaisten henkilöiden osalta, joilla on vamma ja/tai erityisvaatimuksia; ottaa huomioon, että EPSO laati vuonna 2019 esitteen, pistekirjoituksella laaditun esitteen ja animoidun videon, joissa se kertoi tällaisista valintamenettelyjen yhteydessä tehtävistä mukautuksista, joita niiden aikana tarjotaan hakijoille, joilla on erityistarpeita, minkä ansiosta 438 hakijaa, joilla oli erityistarpeita, pystyi osallistumaan kilpailuihin ja valintamenettelyihin;
518. kehottaa jälleen komissiota tekemään komission erityisneuvonantajien asemasta avoimemman ja määrittelemään selkeästi heidän tehtävänsä ja toimenkuvansa;

⁽³⁸⁾ Tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomus nro 23/2020 ”Euroopan unionin henkilöstövalintatoimisto: On aika mukauttaa valintamenettelyt muuttuviin rekrytointitarpeisiin.”

519. panee merkille entisen puheenjohtajan Jean Claude Junckerin nimittämisen erityisneuvonantajaksi ja pitää valitettavana, kun otetaan huomioon 30. lokakuuta 2019 tehty komission kollegion päätös, jonka mukaan entiset komission puheenjohtajat voivat suorittaa edustustehtäviä toimikautensa päätyttyä, että tästä tehtävästä aiheutuu sen palkattomuudesta huolimatta kustannuksia erityisesti virkamattojen vuoksi, mitä on vaikea ymmärtää kansalaisten näkökulmasta; pyytää, että komissio esittää parlamentille yksityiskohtaiset tiedot päätöksensä taloudellisista vaikutuksista, jotta parlamentti voi ottaa tämän huomioon tulevissa vastuuvapausmenettelyissä;
520. kehottaa komissiota kiinnittämään erityistä huomiota suhteisiinsa komission entisiin jäseniin ja arvioimaan huolellisesti mahdollisia riskejä;
521. kehottaa jälleen komissiota panemaan täytäntöön sekä komission että sen virastojen osalta pyöröovi-ilmiötä koskevat toimintasääntöjen nykyiset oikeudellisesti sitovat säännöt;
522. tukee voimakkaasti tilintarkastustuomioistuimen suositusta, jonka mukaan kaikkien toimielinten olisi pyrittävä yhdessä yhdenmukaistamaan eettisiä toimintapuitteitaan ja tehostamaan hyvien käytäntöjen jakamista koskevia ponnistelujaan;
523. kehottaa komissiota antamaan henkilöstölle enemmän tietoa eettisistä toimintapuitteista ja -kulttuurista sekä edistämään niiden sisäistämistä; kehottaa komissiota varmistamaan erityisesti, että etiikkaa koskevaan koulutukseen sisältyy käytännön ohjeita, jotka perustuvat todellisiin esimerkkeihin, ja parantamaan henkilöstölle suunnattua eettisiä kysymyksiä koskevaa viestintää; korostaa tarvetta varmistaa, että henkilöstön jäsenet osaavat ilmoittaa kaikista epäeettiseen käyttäytymiseen liittyvistä kysymyksistä, ja tarvetta lisätä heidän turvallisuudentunnettaan;

Yleisiä huomioita

524. panee merkille, että vuosi 2019 oli komissiolle siirtymävuosi, koska sen oli huolehdittava siirtymisestä Junckerin komissiosta uuteen komissioon ja von der Leyenin komission työn aloittamista koskevista valmisteluista sekä käynnistettävä sen uudet painopisteet;
525. on huolissaan komission päätöksestä antaa BlackRock Investment Management -yritykselle toimeksianto ympäristö-, sosiaali- ja hallintotavoitteita koskevan tutkimuksen toteuttamisesta; huomauttaa Euroopan oikeusasiamiehen tutkimuksesta, joka koskee eturistiriidan mahdollisuutta ⁽³⁹⁾; kehottaa siksi komissiota saattamaan ajan tasalle julkisia hankintamenettelyjä koskevat ohjeensa;
526. kehottaa komissiota ottamaan käyttöön kestävyysraportoinnin, johon sisältyvät hankintojen sosiaaliset ja ympäristöön liittyvät näkökohdat; katsoo, että sisällyttämällä hankintoja ja ostoja koskeviin toimintaperiaatteisiinsa vastuullisen liiketoiminnan normeja komissio voi turvata yleisen edun ja varmistaa julkisten menojen julkisia menoja koskevan vastuuvastuun;
527. kannustaa komissiota jatkamaan avoimen lähdekoodin strategian ⁽⁴⁰⁾ ja ISA2-ohjelman ⁽⁴¹⁾ periaatteiden hyödyntämistä, jotta voidaan estää yhden toimittajan palveluihin lukittuminen, pitää tekninen infrastruktuuri omassa hallinnassa, tarjota paremmat suojauskeinot käyttäjien yksityisyyttä ja tietosuojaa varten sekä lisätä turvallisuutta ja avoimuutta kansalaisia kohtaan; pyytää komissiota asettamaan etusijalle avoimen lähdekoodin ratkaisut hankinnoissa ja kehittämisessä, jotta voidaan edistää ohjelmistoratkaisujen jakamista ja uudelleenkäyttöä, tehdä hankinnoista kestävämpiä ja pitkäikäisempiä ja noudattaa ”julkisten varojen, julkisen koodin” -periaatetta;
528. suhtautuu myönteisesti toimielinten väliseen kyberyhteistyöhön, jota varten alueiden komitea ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitea saavat apua EU:n toimielinten, elinten ja virastojen tietotekniikan kriisiryhmältä; toteaa, että useat digitalisointihankkeet koskevat sellaisten henkilöstöasioihin ja varainhoitoprosesseihin liittyvien menettelyjen digitalisointia, joissa komiteat käyttävät komission tarjoamia SYSPER- ja ABAC-järjestelmiä; pyytää komissiota tarkastelemaan mahdollisuutta neuvotella paremmista ehdoista, jotta sovellusten jakamista voitaisiin tehostaa ja se voitaisiin saada taloudellisesti houkuttelevaksi;
529. korostaa sen merkitystä, että tulkkauksen pääosaston pyrkii helpottamaan tulkkausta unionin 24 viralliselle kielelle ja jopa kansainväliselle viittomakielelle komissiossa ja muissa unionin toimielimissä ja elimissä; kannustaa komissiota auttamaan tulkkauksen pääosastoa lisäämään edelleen kansainvälisen viittomakielen saatavuutta, jotta varmistetaan vammaisten henkilöiden tiedonsaanti;

⁽³⁹⁾ <https://www.ombudsman.europa.eu/fo/case/en/57060>

⁽⁴⁰⁾ https://ec.europa.eu/info/departments/informatics/open-source-software-strategy_fi

⁽⁴¹⁾ https://ec.europa.eu/isa2/isa2_fi

530. on hyvin huolestunut komission päätöksestä purkaa ravintolapalvelujen tarjoajan kanssa tehty sopimus, sillä se johti 400 työntekijän lomauttamiseen; pyytää komissiota kiireellisesti tarkistamaan päätöstään ja tutkimaan kaikkia toteuttamiskelpoisia ratkaisuja työntekijöiden suojelemiseksi ja lomautusten välttämiseksi, mukaan lukien ravintolahenkilöstön ottaminen sisäiseksi henkilöstöksi;

531. toteaa, että monet tiedonannot ja asiakirjat ovat saatavilla vain englanniksi; toteaa myös, että työkokouksia pidetään ilman tulkkausmahdollisuutta; kehottaa komissiota kunnioittamaan perusoikeuskirjassa ja asetuksessa N:o 1/1958 sekä sisäisissä suuntaviivoissa ja päätöksissä, kuten hyvän hallintotavan säännöstössä, vahvistettuja periaatteita, oikeuksia ja velvoitteita; kehottaa näin ollen komissiota tarjoamaan tarvittavat henkilöresurssit monikielisuuden kunnioittamisen varmistamiseksi lisäämällä kääntämisestä ja tulkkauksesta vastaavan henkilöstön määrää;

Eettiset toimintapuitteet

532. panee merkille tilintarkastustuomioistuimen johtopäätökset ja suositukset, jotka on esitetty sen erityiskertomuksessa ”Tarkastettujen EU:n toimielinten eettiset toimintapuitteet: edelleen parantamisen varaa”; palauttaa mieliin tilintarkastustuomioistuimen päätelmän, että Euroopan unionin toimielinten ja elinten jäsenten ja henkilöstön epäeettistä käyttäytymistä ei voida missään oloissa hyväksyä ja että epäeettinen käytös – tai edes sitä koskeva väite – herättää suurta kiinnostusta julkisuudessa ja vähentää luottamusta unioniin; toteaa, että epäeettinen käyttäytyminen on lisäksi yhteydessä korruption ja petosten riskiin; panee merkille, että eettisten toimintapuitteiden täytäntöönpanossa on edelleen parantamisen varaa; pitää erityisen valitettavana, että puutteita havaittiin erilaisissa seikoissa, kuten seuraavissa:

— ilmoitusten tarkastamismenettelyjä ja henkilöstölle annettuja ohjeita ei ole virallistettu riittävällä tavalla; on asetettava saataville selkeä ja kattava ohjeistus eettisistä vaatimuksista; sama koskee työntekijöiden taloudellisista eduista, heidän työsuhteen päättymisen jälkeisestä toiminnastaan tai puolisonsa tai kumppaninsa ammatillisesta toiminnasta johtuvia eturistiriitoja koskevaa ohjeistusta;

— jäsenten ilmoitusten tarkastaminen on vähäistä; komission jäsenen osalta tilintarkastustuomioistuin pitää valitettavana, että niiden ilmoituksissa annettujen tietojen oikeellisuuden, luotettavuuden tai täydellisyyden tarkastamista varten ei ole käytössä kirjallisia vakiomenettelyjä, mikä aiheuttaa riskin siitä, että velvollisuuksia tulkitaan epäyhtenäisesti, jolloin on epätodennäköisempää, että toimielin havaitsee epätarkkuudet ja muut ongelmat ennen kuin ne tulevat esiin julkisuudessa, mikä saattaa vaarantaa yleisen luottamuksen;

— lahjoja ja kestitystä koskevat toimintaperiaatteet ovat puutteellisia ja epäselviä, ja komission jäseniä koskevissa säännöissä ei ole määritelty lahjoja ja vieraanvaraisuutta;

533. pitää myönteisenä, että tarkastetut toimielimet ovat suurelta osin ottaneet käyttöön asianmukaiset henkilöstöä ja jäseniä koskevat eettiset toimintapuitteet mutta parantamisen varaa on edelleen; tukee voimakkaasti tilintarkastustuomioistuimen suosituksia, kuten eettisten toimintapuitteiden yhdenmukaistamista ja henkilöstön tietoisuuden lisäämistä;

534. panee merkille komission sisäisten ohjeiden toisen tarkistuksen, joka koskee henkilöstösäännöissä olevia väärinkäytösten paljastamista koskevia säännöksiä; panee tyytyväisenä merkille vuoden 2019 tarkistukseen sisältyvät kuusi suositusta ja kehottaa komissiota raportoimaan täytäntöönpanosta budjettivallan käyttäjälle; panee tyytyväisenä merkille, että MyIntracomm-sivustolla olevan väärinkäytösten paljastamista koskevan sivun päivittämisen toukokuussa 2019 ja suoran linkin lisäämisen OLAFilla käytössä olevaan väärinkäytösten paljastamismenettelyyn;

535. pyytää omaksumaan ennakoivamman lähestymistavan väärinkäytösten paljastajien suojeluun; pitää erityisen tärkeänä tarvetta vahvistaa OLAFin ja suojatoimenpiteiden toteuttamisesta tarvittaessa vastaavan nimittävän viranomaisen välistä yhteistyötä; pitää myös erityisen tärkeinä suosituksia, jotka koskevat yhteydenpitoa EPPOon tehokkaan yhteistyön varmistamiseksi ja parhaiden käytäntöjen vaihtamiseksi laittomasta toiminnasta ilmoittamisen alalla;

536. katsoo väärinkäytösten paljastajien suojelun osalta, että parhaisiin käytäntöihin ja korkeampiin vaatimuksiin perustuva yhdenmukaisempi sääntely kaikkien toimielinten kesken olisi erittäin tarpeellinen parannus;

537. korostaa avoimuusrekisterin vahvistamisen ja sen tietojen laadun parantamisen merkitystä erityisesti, kun otetaan huomioon joulukuussa 2020 tehty toimielinten välinen sopimus; panee merkille komission suorittamat laaduntarkastukset ja rekisterin sihteeristön toimet vastaanotettujen ilmoitusten johdosta; kehottaa komissiota parantamaan tietoteknistä ratkaisua, jotta voidaan tehdä tiukempia laaduntarkastuksia;
538. korostaa tehokkaan ja ajan tasalla olevan avoimuusrekisterin merkitystä; kehottaa komissiota kiinnittämään enemmän huomiota avoimuusrekisterissä olevien yhteisöjen validointiin ja otantaan perustuviin tarkastuksiin; panee huolestuneena merkille, että komission päätöksentekijöistä valtaosan ei tarvitse julkistaa tapaamisiaan edunvalvojien kanssa; on myös huolissaan komission päätöksentekijöiden mahdollisuudesta tavata edunvalvoja, jotka eivät ole rekisteröityneet avoimuusrekisteriin; vaatii täydellistä avoimuutta kaikkien komission yksityisten toimijoiden tai niiden edustajien, kuten konsulttiorganisaatioiden, kanssa järjestämien tapaamisten osalta;
539. panee merkille Euroopan oikeusasiamiehen päätelmät ja tekniset parannusehdotukset, jotka sisältyvät hänen 28. helmikuuta 2019 tekemäänsä päätökseen siitä, miten komissio hallinnoi henkilöstönsä niin kutsuttuja pyöröovita-pauksia; kehottaa komissiota toteuttamaan jatkotoimia sekä oikeusasiamiehen päätöksen että tilintarkastustuomioistuimen unionin toimielinten eettisistä toimintapuitteista antamaan erityiskertomukseen sisältyvien asiaa koskevien suositusten johdosta.
-